Τὸ Γαλαξεῖδι

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ:
ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ Β. ΤΖΙΓΟΥΝΗΣ
ΗΛΙΑΣ Π. ΛΕΒΑΝΤΗΣ
ΧΡΗΣΤΟΣ Χ. ΝΑΚΟΣ

Ἐπὶ τῆς Συντάξεως καὶ ὑπεύθυνος
ΕΥΘΥΜΙΟΣ Ν. ΓΟΥΡΓΟΥΡΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ
Συνδέσμου-Ἐφημερίδας
Καραΐσκου 111
ΤΗΛΕΦ. 4123.528
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Γραφεῖα Ἐφημερίδας Ἀθηνῶν
Ἀκαδημίας 61 τηλ. 36.20.328

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠΟ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΩΝ • ΕΤΟΣ 33ον • Ἰούνιος 1980 • ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 366

ΦΩΝΗ ΑΠΟ ΤΟ ΔΑΣΟΣ...

ΚΑΘΗΚΟΝ ΙΕΡΟΝ

Σὲ ἄλλη στήλη δημοσιεύεται ἀπολογισμὸς ἐσόδων καὶ δαπανῶν τῆς «Φιλοδασικῆς Ἑνώσεως Γαλαξειδίου».

Θὰ πρέπει νὰ τὸν διαβάσουν προσεκτικὰ καὶ νὰ προβληματισθοῦν ὅλοι ἀνεξαιρέτως οἱ συμπολῖται ὅπου καὶ ἂν κατοικοῦν, ἀλλ' ἰδιαίτερα καὶ οἱ κατοικοῦντες στὸν Τόπο.

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι στὴν προσωπικὴ ἔκκλησι τοῦ Συμβουλίου τῆς Φιλοδασικῆς μεγάλος ἀριθμὸς συμπολιτῶν καὶ συμπολιτισσῶν, πάσης κοινωνικῆς τάξεως καὶ οἰκονομικῆς καταστάσεως, ἔσπευσε νὰ προσφέρει τὸν ὀβολόν του. Τοιουτοτρόπως κατὰ τὸ ἀπὸ 25 Ὀκτωβρίου 1979 — 13 Ἰουνίου 1980 ἐννεάμηνο διάστημα συνεκεντρώθη τὸ ποσὸν τῶν 302.646 δρχ. Ἐκτὸς αὐτοῦ ἀπὸ συνδρομὲς καὶ σποραδικὲς προσφορὲς κατὰ τὸ ἀπὸ 13 Ἰουλίου 1978 μέχρι 25 Ὀκτωβρίου 1979 δεκαπεντάμηνο διάστημα συνεκεντρώθη τὸ ποσὸν τῶν 156.502 δραχμῶν. Τὸ σύνολο ἑπομένως τῶν ἐσόδων τῆς «Φιλοδασικῆς» ἀνῆλθε σὲ 452.148 δραχμές.

Ἐκ παραλλήλου οἱ μέχρι σήμερα δαπάνες ἀνῆλθαν σὲ 289.000 δραχμὲς καὶ μὲ τὴν ἀξία τῶν μελλοντικῶν ἔργων (περιφράξεις) ἐκ δραχμῶν 315.000 οἱ δαπάνες θὰ ἀνέλθουν σὲ 604.000 δραχμὲς ἐν συνόλω.

Ἑπομένως οἱ δαπάνες ὑπερβαίνουν τὰ ἔσοδα τῆς «Φιλοδασικῆς» μέχρι σήμερα κατὰ 144.852 δραχμές, ἐκτὸς τῆς ἀξίας ποὺ θὰ ἀπαιτήσει ἡ ἀγορὰ καὶ τοποθέτηση «βανῶν», «σωλήνων», (μάνικα) καὶ φωλεῶν πυροσβεστικῶν.

Δὲν χρειάζεται περισσότερη ἀνάλυσι γιὰ νὰ καταδειχθοῦν οἱ ἐπείγουσες ἀνάγκες τῆς «Φιλοδασικῆς», ποὺ ἀφοροῦν στὴν ἀσφάλεια τοῦ Δάσους ἀπὸ κίνδυνο πυρκαϊᾶς καὶ στὴ διαφύλαξί του ἀπὸ τὴν ρύπανσι!

Ἡ «Φιλοδασικὴ» δὲν ἔχει περιουσία ἢ εἰσοδήματα. Μοναδικὸς πόρος καὶ κινητήριος δύναμις εἶναι οἱ γλίσχρες συνδρομὲς καὶ οἱ ἐθελοντικὲς προσφορές.

Χρειάζεται, μήπως, νὰ ἐξαρθεῖ ἡ ἀξία τοῦ Δάσους γιὰ τὸ Γαλαξείδι; Ἢ ὁ ἐνδεχόμενος κίνδυνος ἀπὸ τὴν ἔλλειψι μέτρων φυλάξεως καὶ προλήψεως;

Οἱ προσφορὲς ὑπῆρξαν μέχρι σήμερα καλές, ἀλλὰ δὲν ὑπῆρξαν ἀρκετές. Δὲν ἔχουν συνεισφέρει ὅλοι ἀνεξαιρέτως οἱ Γαλαξειδιῶτες! Καὶ ἀκόμη δὲν ἔχουν δώσει τὸ πατριωτικὸ παρὸν οἱ ἀνέτως δυνάμενοι νὰ προσφέρουν σημαντικὰ ποσά.

Ὑπάρχει ἱερώτερο καθῆκον πρὸς τὸν ἑαυτόν μας καὶ πρὸς τὸν Τόπον ἀπὸ τὴν γενναία ἐνίσχυσι τῆς «Φιλοδασικῆς Ἑνώσεως» γιὰ νὰ φέρει τὸ συντομώτερο εἰς πέρας τὸ σωτήριο ἔργο ποὺ μὲ προθυμία, ὑπευθυνότητα καὶ ἀποφαστικότητα ἔχει ἀναλάβει ἡ σημερινὴ Διοίκησις; Ἐμπρός, λοιπὸν ἂς μὴ λείψη κανεὶς ἀπὸ τὸ πατριωτικὸ προσκλητήριο γιὰ τὴν σωτηρία τοῦ ἀνεκτιμήτου καὶ ἀνεπαναλήπτου φυσικοῦ θησαυροῦ μας! Κάθε ὀλιγωρία μας αὐξάνει τοὺς κινδύνους καὶ μᾶς καθιστᾶ ὑπευθύνους ἀπέναντι τῆς συνειδήσεώς μας καὶ τοῦ Τόπου.

ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΤΕΛΕΤΗ

ΤΟ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΟΥ ΣΤΟ ΜΟΥΣΕΙΟ

Στὶς 30 Ἰουνίου καὶ ὥρα 11 π.μ. ἔγινε ἡ Τελετὴ ποὺ ὀργάνωσε ἡ Κοινότης Γαλαξειδίου ἐν συνεννοήσει μὲ τὸν Σύνδεσμο Γαλαξειδιωτῶν, στὴν αἴθουσα τοῦ Μουσείου, γιὰ νὰ παραδοθῆ ἀπὸ τὸν Σύνδεσμο πρὸς τὸ Μουσεῖο τὸ χειρόγραφο τοῦ Ἱερομονάχου Εὐθυμίου καὶ νὰ τεθεῖ στὴν εἰδικὴ θήκη.

Παρευρέθη ὁ αἰδεσιμώτατος RERE EMILE JEAN, τοῦ Τμήματος Βυζαντινῶν Σπουδῶν τοῦ Γαλλικοῦ Ἰνστιτούτου ,Ἀθηνῶν, χάρις στὸν ὁποῖο ἐπετεύχθη ἡ ἀπόδοση τοῦ χειρογράφου ποὺ κατεῖχε τὸ ἐν λόγῳ τμῆμα, ἐκ τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου οἱ κ.κ. Ν. Γκούλτας καὶ Γ. Τσελές, ὁ κ. Ἀστυνομικὸς Σταθμάρχης καὶ ὁ κ. Λιμενάρχης, καθηγηταὶ καὶ διδάσκαλοι τῶν Σχολείων Γαλαξειδίου, οἱ αἰδεσιμώτατοι Ἱερεῖς Ἁγίου Νικολάου καὶ Ἁγίας Παρασκευῆς, ἐκ μέρους τοῦ Συνδέσμου, ἐκτὸς τοῦ Προέδρου τοῦ Συμβουλίου, ἡ Γενικὴ Γραμματεὺς κ. Λούλα Γεωργαντᾶ καὶ οἱ Σύμβουλοι κ.κ. Εὐθύμιος Καμμένος καὶ Τάκης Στέφος. Ἐπίσης ὁ ἐπίτιμος Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου κ. Ἰσίδωρος Π. Σιδηρόπουλος, ἡ κ. Ἡρὼ Γουργουρῆ καὶ ἀρκετοὶ συμπολῖτες.

Ὁ κ. Νομάρχης, καίτοι κληθείς, δὲν προσῆλθε λόγῳ ἐκτάκτου ὑπηρεσιακῆς ἀπασχολήσεως.

Ἐπὶ τραπέζης εἶχε τοποθετηθεῖ τὰ θρυλικὸ χειρόγραφο, οἱ φάκελοι μὲ τὴν ἀνακοίνωση τοῦ ἀειμνήστου καθηγητοῦ Ν. Βέη στὴν Ἀκαδημία Ἀθηνῶν καὶ μὲ τὸ κείμενο τῆς μελέτης - διαλέξεως τοῦ ἑλληνοαμερικανοῦ πτυχιούχου τοῦ Πανεπιστημίου Κολούμπια ΗΠΑ κ. Κωνσταντίνου Χατζηδημητρίου, ἀναμνηστικὲς φωτογραφίες τοῦ Κ. Σάθα καὶ τῆς Μονῆς τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, εὐγενῶς προσφερθεῖσαι διὰ τὴν τελετὴν ἀπὸ τὸν κ. Τάσο Σκιαδᾶ, τὸ πρωτότυπο τοῦ Κ. Σάθα «Χρονικὸν Ἀνέκδοτον Γαλαξειδίου», ἔκδοσις 1914, δωρηθὲν πρὸς τὸ Μουσεῖο ἀπὸ τὸν κ. Εὐθύμιο Ν. Γουργουρῆ καὶ ἕνα ἰδιόγραφο σημειωματάριο τοῦ Κ. Σάθα τοῦ 1875 ἀπὸ τὸ Παρίσι, δωρηθὲν ἀπὸ τὴν κ. Μαρία Ν. Ἀγγουρᾶ πρὸς τὸ Μουσεῖο.

Ἡ τελετὴ ἔγινε μέσα σὲ ἀτμόσφαιρα ἐκδήλου προσοχῆς, ἐνδιαφέροντος καὶ συγκινήσεως.

Πρῶτος ὡμίλησε ἄνευ χειρογράφου ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος καὶ τοῦ Μουσείου κ. Εὐστάθιος Χατζηγιάννης. Μὲ παλμὸ καὶ εὐφράδεια ἀνεφέρθη λεπτομερῶς στὴν Ὀδύσσεια τοῦ χειρογράφου καὶ στὸν Ἱερομόναχο Εὐθύμιο, ἐτένισε τὴν σημασία του γιὰ τὸ Γαλαξεῖδι καὶ τοὺς Γαλαξειδιῶτες, ὑπεγράμμισε τὸ γεγονὸς τῆς ἱστορικῆς ἡμέρας τῆς τελετῆς καὶ ἐξέφρασε τελικῶς τὴν ἱκανοποίηση τοῦ τόπου γιὰ τὸ βαρυσήμαντο γεγονὸς τῆς ἀνευρέσεως καὶ παραδόσεως στὸ Μουσεῖο τοῦ χειρογράφου. Ἐν συνεχείᾳ ἐκάλεσε τὸν Πρόεδρο τοῦ Συνδέσμου Γαλαξειδιωτῶν κ. Εὐθύμιο Ν. Γουργουρῆ, κύριον ὁμιλητή, νὰ προσέλθει στὸ βῆμα.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος κ. Εὐστάθιος Χατζηγιάννης, ὁμιλῶν

Ἡ ὁμιλία τοῦ κ. Γουργουρῆ, ἀπὸ χειρογράφου, ἔχει ὡς ἑξῆς:

Κύριε Πρόεδρε
Αἰδεσιμώτατοι,
Κυρίες καὶ Κύριοι,

Στὸν καιρὸ τῆς Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας εἶχε κτισθεῖ καὶ γιὰ πολλοὺς αἰῶνες εἶχε ἀκμάσει ἡ Μονὴ τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, ἐκεῖ ὅπου εἶναι σήμερα τὸ ὁμώνυμο ἐξωκκλήσι.

Ὅταν εἶχε σβύσει ἡ θρησκευτικὴ λάμψι τῆς Βυζαντινῆς Μονῆς μὲ τὴν περίοπτη θέσι καὶ τὴν μαγευτικὴ θέα, ἕνας ἀπὸ τοὺς τελευταίους «πέντε ἀσκητάδες», ὁ Ἱερομόναχος Εὐθύμιος, μὲ θεϊκὴ ἔμπνευσι, ἐμελέτησε τὰ πολλὰ καὶ ποικίλα βιβλία καὶ ἔγγραφα τῆς Μονῆς καὶ ἔγραψε τὸ 1703 μετὰ Χριστὸν τὴν ἱστορία τοῦ Γαλαξειδίου ποὺ καλύπτει ἑπτὰ αἰῶνες - ἀπὸ τὸν δέκατο μέχρι τὸν δέκατο ἕβδομο.

Αὐτὰ βεβαιώνει ὁ ἴδιος ὁ Ἱερομόναχος στὴν ἀρχὴ τοῦ χειρογράφου μὲ τὰ ἑπόμενα λόγια:

«Ἱστορία Γαλαξειδίου εὐγαλμένη ἀπὸ παλαιὰ χειρόγραφα, μεμβράνια, σιζίλια καὶ χρυσόβουλα αὐθεντικὰ ὁποὺ εὑρίσκονται καὶ εἶναι καὶ σώζονται εἰς τὸ Βασιλικὸ Μοναστήρι τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ χτισμένο παρὰ τοῦ ποτε αὐθέντη καὶ Δεσπότη Κυρ — Μιχαὴλ Κομνηνοῦ οὗ αἰωνία ἡ Μνήμη, ἀμήν. Διὰ χειρὸς Εὐθυμίου Ἱερομονάχου ἔτος αφψ (1703) μηνὶ Μαρτίω. Κύριε Δόξασοι νῦν καὶ ἀεὶ καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων Ἀμήν».

Κα ὅταν ἐτελείωσε ἡ γραφή, ἔκλεισε τὸ κείμενο μὲ τὸν ἑξῆς ἐπίλογο:

«αὐτὴ γοῦν εἶναι ἡ ἀληθινὴ ἱστορία αὐτοῦ τοῦ τόπου, ἔστωντας πατρίδα μου καὶ γιὰ χατῆρι της ἐκόπιασα πολλαῖς νύχτες διαβάζοντας παλαιὰ βιβλία ποὺ εἶναι καὶ σώζονται στὸ Μοναστῆρι τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, ποὺ ἄλλες φορὲς ἤτανε δοξασμένο καὶ μὲ πολλὲς χάρες πλουτισμένο καὶ τὴν σήμερον ἡμέρα εἶναι ἔρημο, ἔχοντας μονάχα πέντε ἀσκητάδες, τὸν ἀδελφὸ Νικόλαο, τὸν ἀδελφὸ Ἰωάννη, τὸν ἀδελφὸ Μῆτρο, τὸν Χατζηβαρνάβα ποὺ παραπάνω ἀφηγήθηκα, τὸν πάτερ Σωφρόνιο καὶ ἐλόγου μου. Ὅλοι ἀπὸ χώρα Γαλαξεῖδι».

Καὶ ὡς ἐὰν ἤθελε νὰ εὐχαριστήσει τὸν Ὕψιστο γιὰ τὴν ἔμπνευσι καὶ τὴν δύναμι ποὺ τοῦ ἔδωσε νὰ μελετήση καὶ νὰ γράψει, μὲ τὶς φτωχὲς γνώσεις του, τὴν ἱστορία τοῦ Τόπου, προσέθεσε στὸν ἐπίλογο μιὰ σύντομη προσευχή:

«Κύριε φύλαττε τοὺς δούλους σου συγχωρῶν πάντα τὰ ἁμαρτήματα· ὅτι σοῦ ἐστὶ ἡ δόξα νῦν καὶ ἀεὶ καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμὴν Κύριε Δόξα σοι Ἀμήν».

Τὸ χειρόγραφο ἀποτελεῖ μοναδικὴ πηγὴ ἱστορικοῦ φωτὸς στὴν σκοτεινὴ Μεσαιωνικὴ περίοδο τοῦ Τόπου μας.

Ἀπὸ τὴν ταπεινὴ ἀλλὰ ζωντανὴ καὶ παραστατικὴ γραφὴ τοῦ Ἱερομονάχου ἐμάθαμε γιὰ τὸ «Γαλαξεῖδι ποὺ - κατὰ τὸ λέγειν του - ἤτανε παμπάλαια χτισμένο καὶ εὐμορφοκαστρογυρισμένο ἔχοντας καὶ φλότα καραβίων καὶ σπίτια περίσσια» γιὰ τὶς ἀλλεπάλληλες ἐπιδρομὲς διαφόρων βαρβαρικῶν φυλῶν καί πειρατῶν «ἀγριωπῶν καὶ χριστιανομάχων» γιὰ τοὺς συνεχεῖς ἡρωϊκοὺς ἀγῶνες τῶν Γαλαξειδιωτῶν ποὺ ἄλλοτε νικοῦσαν καὶ ἄλλοτε ὑπέκυπταν στὴ συντριπτικὴ ἀριθμητικὴ ὑπεροχή· γιὰ τὰ ἐπανειλημμένα ὁλοκαύτωμα τοῦ τόπου, τὰ ὁποῖα τους ἀνάγκαζαν νὰ καταφεύγουν καὶ νὰ ζοῦν πότε στὰ νησιὰ καὶ πότε στὰ γύρω βουνά· γιὰ τοὺς ἀγῶνες των κατὰ τῶν Τούρκων καὶ γιὰ τὴν ἱστορικὴ σύναξι τὸ 1571, κατὰ τὴν ὁποία ἔδωσαν τὸν ὅρκο «Ἐλευθερία ἢ θάνατος» μέσα στὴν παλαιὰ Βυζαντινὴ Ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος πλάϊ στὸν Ἁϊ Νικόλα, γιὰ μιὰ ἐξέγερσι ποὺ ἀπέτυχε καὶ ἐστοίχισε τὴν ζωὴ ὅλων τῶν προεστῶν τοῦ Τόπου· γιὰ τὶς θανατηφόρες ἐπιδημίες καὶ γιὰ τὸν καταστρεπτικὸ σεισμὸ στὰ 1580 ἀπὸ τὸν ὁποῖο ἔμεινε ἄθικτο μόνο τὸ Μοναστῆρι τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ· γιὰ τὴν δραματικὴ προσωπικὴ περιπέτεια τοῦ αὐθέντη Κὺρ - Μιχαὴλ Κομνηνοῦ ποὺ ἔγινε ἡ αἰτία νὰ κτίσει στὰ 1147 μὲ 1204 τὸ Μοναστῆρι· γιὰ τὴν φοβερὴ καὶ νικηφόρο μάχη ποὺ ἔγινε ἀπὸ τοὺς Γαλαξειδιῶτες καὶ Βιτρινιτζιῶτες ἐναντίον πειρατῶν ἀπὸ τὴν Νταλμάτζα καὶ τὸ Μπρίντεζι στὸν Κάβο ποὺ ἀπὸ τότε ἐπῆρε τὸ ὄνομα «Ἀνδρομάχη», δηλαδὴ «μάχη ἀντρειωμένη» γιὰ τοὺς ἀγῶνες τῶν Γαλαξειδιωτῶν μὲ τοὺς Φράγκους, πότε συμμάχους καὶ πότε ἀντιπάλους· γιὰ τὴν τελευταία καταστροφὴ τοῦ Γαλαξειδιοῦ καὶ τὴν σφαγὴ τῶν κατοίκων του στὰ 1660 ἀπὸ τὸν διαβόητο καὶ αἱμοδιψῆ ἀρχιπειρατὴ Νουρατζίμπεη ποὺ μπῆκε μὲ ὅλο στὴν πόλι τὴν ὥρα τῆς Ἀναστάσεως.

Καὶ τελειώνει ἡ γραφὴ μὲ τὴν ἀφήγη-

Συνέχεια εἰς τὴν 2α σελίδα

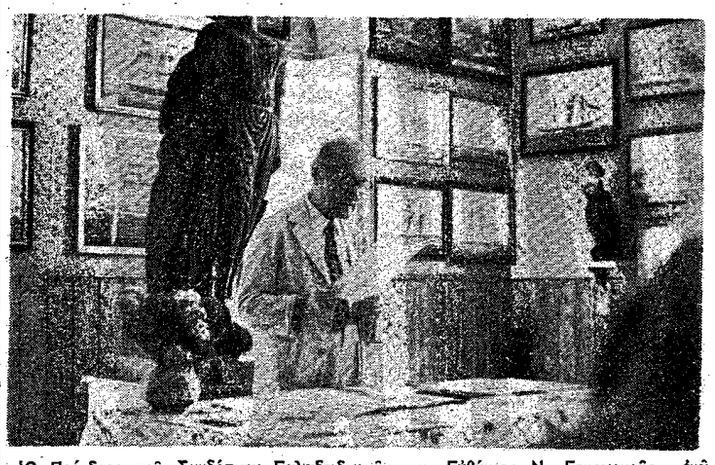

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου Γαλαξειδιωτῶν κ. Εὐθύμιος Ν. Γουργουρῆς ἐνῶ ὁμιλεῖ

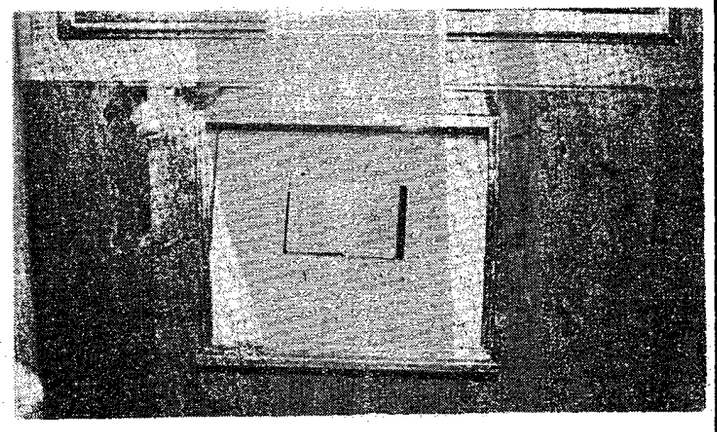

Ἡ εἰδικὴ θήκη στὸ Μουσεῖο μὲ τὸ χειρόγραφο Χρονικὸ τοῦ Ἱερομονάχου Εὐθυμίου

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΔΑΣΟΣ

Προσέφεραν εἰς Μνήμην:

Σύνδεσμος Γαλαξειδιωτῶν: εἰς μνήμην τοῦ Δήμου Κουρεντῆ δρχ. 5.000

Εὐγενία Γ. Πετρατζᾶ καὶ τὰ παιδιά της Ντορίτα καὶ Κλέα εἰς μνήμην τοῦ πολυαγαπημένου τους συζύγου καὶ πατέρα δρχ. 2.000

Γιάννης Διον. Τρίγκαλας εἰς μνήμην τῶν γονέων του δρχ. 500

Οἰκογένεια Ἰωάννου Καρνασοπούλου - Κοράκη εἰς μνήμην Παναγιούλας Ἰωάννου Γκαβέρα δρχ. 1.000

Παγώνα Ἀλ. Μπότα τὸ γένος Μαυρομμάτη εἰς μνήμην Παναγιούλας Ἰωάν. Γκαβέρα δρχ. 1.000

Νιόνιος Ν. Σκατζῆς εἰς μνήμην τοῦ ἀδελφοῦ του Γιάννη δρχ. 500

Βούλα Μηνᾶ εἰς μνήμην τοῦ προσφιλοῦς της συζύγου Ἀνδρέα δρχ. 1.000

Σπῦρος Κουντούρης εἰς μνήμην τοῦ ἀγαπημένου του ἀδελφοῦ Ἀλεξάνδρου δρχ. 1.000

Σταῦρος Πετρατζᾶς εἰς μνήμην τῆς Λουλοῦς Παν. Ἀγγουρᾶ δρχ. 500

Ἀνώνυμος εἰς μνήμην Γεωργίου Πετρατζᾶ δρχ. 300

Νιόνιος, Κώστας Σκατζῆς καὶ ἡ Σπυριδούλα Μαγκανιώτου εἰς μνήμην τοῦ ἀγαπημένου των ἀδελφοῦ Γιάννη δρχ. 1.500

Παναγιώτης Ἀνάγνου εἰς μνήμην τῆς θείας του Βασιλικῆς Κολιοῦ δρχ. 1.000

Ἠλίας Μ. Κακαγιᾶς εἰς μνήμην τῶν γονέων του Μάρκου καὶ Ἀνδριάνας καὶ συζύγου του Ἀγγελικῆς δρχ. 500

Ἀγγελικὴ Γκούση - Ἁρμύρα εἰς μνήμην τοῦ δημιουργοῦ τοῦ Δάσους Γ. Καμμένου - Ἀγάνα δρχ. 300

Γιὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ Δάσους TOM JOHNSON δρχ. 1.000

Δημήτριος Π. Πλατῆς δρχ. 500

Εὐαγγελία Θεοδ. Σιδηροπούλου δρχ. 1.000

Αἰκατερίνη Λεβαντῆ δρχ. 500

Εὐστάθιος Τσελὲς δρχ. 1.000

Σύνολο δχρ. 20.100

Γαλαξεῖδι 20.6.80

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΠΡΟΣ ΙΕΡΟΥΣ ΝΑΟΥΣ

Διὰ τὸν ἠλεκτροφωτισμὸν ἐξωκκλησίου Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἁγίου Φανουρίου.

1) Ἡ κ. Ἀθηνᾶ Κασιδάκη εἰς μνήμην συζύγου της Ἰωάννου Δρχ. 1000

2) Ὁ κ. Νικόλαος Φουρνέλης, δολλάρια 10, Δρχ. 400

3) Ὁ κ. Ἀγησίλαος καὶ ἡ κ. Ἑλένη Κάκαβα εἰς μνήμην γονέων των Δρχ. 1000

4) Ὁ κ. Κων)νος Σ. Μίχος εἰς μνήμην γονέων του Δρχ. 1000

5) Ἡ κ. Παρασκευούλα Π. Πετραντζᾶ εἰς μνήμην συζύγου της Παναγιώτου Δρχ. 1000

6) Ἡ κ. Ἑλένη Κοθρωνοῦ Δρχ. 500

7) Ἀνώνυμος Δρχ. 500

8) Ἀνώνυμος Δρχ. 1000

9) Ἡ κ. Χρυσάφω Μυσερλῆ Δρχ. 1000

10) Μοναχὴ Ἀγάθη Δουρατσίνου Δρχ. 500

11) Ὁ κ. Ἰωάννης Τρίγκαλας εἰς μνήμην Κατσούλη Νικ. Δρχ. 500

Ἅπαντας τοὺς ἀνωτέρω τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον εὐχαριστεῖ εὔχεται πᾶν ἀγαθὸν καὶ διὰ τοὺς μεταστάντας αἰωνίαν ἀνάπαυσιν.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκκλ. Συμβουλίου
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΟΓΚΑΣ
Ἱερεὺς

ΕΝΗΜΕΡΩΣΙ

Ἡ Ἐφημερίδα, ὅπως κάθε χρόνο, λόγω τῶν θερινῶν διακοπῶν, δὲν θὰ ἐκδοθεῖ τὸν Ἰούλιο καὶ Αὔγουστο.

ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

Ο ΝΕΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ

Στὸ προηγούμενο φύλλο κατεχωρήθη τὴν τελευταία στιγμὴ τὸ πρακτικὸ τῆς ἱδρύσεως ἑνὸς νέου σωματείου στὸ Γαλαξεῖδι μὲ τὸν τίτλο «Πολιτιστικὸς Σύλλογος Γαλαξειδίου».

Ἡ πρωτοβουλία ἀνήκει στὸν φιλοπρόοδο νέο καὶ φλογερὸ πατριώτη κ. Λουκᾶ Γκούλτα, ἡ ὁποία εὗρε ἐνθουσιώδη ἀνταπόκρισι σὲ ἀρκετοὺς νέους καὶ νέες τοῦ Τόπου, ἀκόμη δὲ καὶ σὲ ἀνθρώπους μεγαλυτέρων ἡλικιῶν.

Νομίζομε ὅτι ἦταν καιρὸς νὰ γίνει ἕνα πολιτιστικὸ σωματεῖο καὶ στὸ Γαλαξεῖδι —ἕνα Τόπο κατ' ἐξοχὴν παραδοσιακὸ ποὺ ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ ἕνα συλλογικὸ κοινωνικὸ ὄργανο τὸ ὁποῖο, παραλλήλως πρὸς τοὺς ἄλλους ἀξιολόγους πνευματικοὺς καὶ ψυχαγωγικοὺς σκοπούς, θὰ μεριμνᾶ καὶ γιὰ τὴν προστασία τοῦ παραδοσιακοῦ οἰκισμοῦ καὶ τοῦ γραφικοῦ φυσικοῦ τοπίου καὶ γενικὰ θὰ ἐφορεύει γιὰ τὴν προκοπὴ καὶ τὴν προβολὴ τοῦ Τόπου μας.

Ἐὰν ὁ πρῶτος ἐνθουσιασμὸς γίνει πίστι καὶ ἀποστολὴ ὁ νεοσύστατος πολιτιστικὸς Σύλλογος μπορεῖ νὰ σημειώσει ποικίλλη καὶ σημαντικὰ δρᾶσι.

Ὁ Σύνδεσμος κι ἡ ἐφημερίδα του συγχαίρουν γιὰ τὴν ἵδρυση, εὔχονται ἐπιτυχίες στοὺς στόχους καὶ δηλώνουν ὅτι θὰ εὑρίσκωνται πάντοτε στὸ πλευρὸ τοῦ Συλλόγου ποὺ θὰ τοῦ δώσουν ζωὴ καὶ δρᾶσι τὰ ἄξια κάθε προσοχῆς καὶ κάθε στοργῆς ἀξιόλογα παιδιὰ ποὺ μένουν στὸν Τόπο μας.

Ο κ. ΠΕΤΡΟΣ ΘΕΜΕΛΗΣ

Ἡ αἰφνιδία καὶ ἀκουσία μετάθεσις τοῦ Ἐφόρου Μουσείου Δελφῶν κ. Πέτρου Θέμελη διαταχθεῖσα ὡς ἀμοιβαία κατ' ἀρχὴν μὲ τὸν συνάδελφόν του κ. Παπαποστόλου τοῦ Μουσείου Πατρῶν καὶ ἐξελιχθεῖσα εἰς ἀτομική, μετὰ τὴν διατήρησιν τοῦ τελευταίου στὴν θέσι του, ἐξέπληξε, ὁμολογουμένως, καὶ δυσαρέστησε τὴν κοινὴ γνώμη τῶν περιφερειῶν Φωκίδος καὶ Δωρίδος.

(Συνέχεια στὴ σελ. 3)

ψηφ/ση: Ηλίας Π. Κουμπαρούλης

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Ἡ κ. Τάση σύζυγος Ντίνου Καμινάρη τὸ γένος Γεωργίου Ἀθανασοπούλου καὶ ἐκ μητρὸς Γαλαξειδιωτοπούλας (κ. Γιούλας τὸ γένος Σ. Μητροπούλου) ἐγέννησε ἀγοράκι.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Μεταμορφώσεως Σωτῆρος Μοσχάτου ἐβαπτίσθη τὸ ἀγοράκι τῶν κ. Πέτρου καὶ κ. Γεωργίας Μπαγιάτη. Ἐδόθη τὸ ὄνομα Γεώργιος, ἀνάδοχος παρέστη ἡ γιαγιά του κ. Μαργαρίτα Ἀνδρέου.

Εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης (Αἰγάλεω) ἐγένετο ἡ βάπτισις τῆς θυγατρὸς τῶν συμπολιτῶν μας κ. Ἰωάννου καὶ κ. Μαρίας Κουφάλη. Εἰς τὴν νεωφώτιστον ἐδόθη τὸ ὄνομα Μαγδαληνή. Ἀνάδοχος παρέστη ἡ δὶς Ἀδριατικὴ Ἰατρίδου.

Νὰ ζήσουν καὶ νὰ εὐτυχήσουν.

ΓΑΜΟΙ

Εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Προφήτου Ἠλία Πειραιῶς ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ συμπολίτου μας κ. Κωνσταντίνου Ἰωάν. Μπέρτση μετὰ τῆς δίδος Χρυσούλας Κοτσίκου.

Ἐτελέσθησαν ἐν Λονδίνῳ οἱ γάμοι τῆς συμπολίτισσας δεσποινίδος Ντορίτας Γ. Πετρατζᾶ μετὰ τοῦ κ. Ἀλεξάνδρου Κ. Λουκάκη.

Τὴν 14ην Ἰουνίου εἰς τὸν ἱερὸν Ναὸν Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Ἀχαρνῶν ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ συμπολίτου μας κ. Πέτρου - Ζήζου Δόγκα μετὰ τῆς δίδος Βασιλικῆς Καττῆ.

Θερμῶς συγχαίρομεν.

ΑΝΑΓΓΕΛΙΑ ΓΑΜΟΥ

Τὴν 19ην Ἰουλίου εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τῶν Ταξιαρχῶν (Πεδίου Ἄρεως) θὰ τελεσοῦν οἱ γάμοι τοῦ νεαροῦ κ. Εὐθυμίου Ἠλία Γουργουρῆ μετὰ τῆς νεαρωτάτης δίδος Τζίνας Ἰωάννου Σεντούκα.

Εὐχόμεθα εὐτυχῆ καὶ ἀνέφελον βίον

Ε.—Η.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Ἀπεβίωσε καὶ ἐκηδεύθη εἰς Ἀθήνας ὁ συμπολίτης μας Νικόλαος Κατσούλης.

Ἀπεβίωσε καὶ ἐτάφη εἰς Ἀθήνας ὁ Ἀνδρέας Βεντούρας, ὁ ὁποῖος εἶχε μονίμως παραμείνει στὸ Γαλαξεῖδι ἐπὶ πολλὰ ἔτη.

Ἀπεβίωσε καὶ ἐκηδεύθη εἰς Κόρινθον τὴν 6ην Μαΐου ἡ συμπολίτις Γαρυφαλιὰ Ἰωάννου Μελέτη, τὸ γένος Μελισσάρη καὶ ἐτάφη στὸ Γαλαξεῖδι.

Θερμὰ συλλυπητήρια.

Τὴν προσφιλῆ ἀδελφή μας Εὐθυμία Σκουλαρίκη, ἀποβιώσασα τὴν 23 Ἰουνίου ἐκηδεύσαμε στὴν Ἀθήνα.

Οἱ ἀδελφοὶ Γιῶργος καὶ Μαυρέτα Σκουλαρίκη, Διονύσης καὶ Ζωὴ Σκουλαρίκη.

ΝΕΟΣ ΕΚΛΕΚΤΟΣ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

Ὁ κ. Ἀθανάσιος Χαραλάμπους Γαλάνης, μετὰ κανονικὰς ἐπιτυχεῖς σπουδὰς καὶ ἐξετάσεις, ἔλαβε τὸ δίπλωμα τοῦ Πολιτικοῦ Μηχανικοῦ μὲ ἄριστα ἀπὸ τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Πάντοβας Ἰταλίας.

Ἡ ἐφημερὶς ἀπευθύνει ἐγκάρδια συγχαρητήρια καὶ ὁμοίαν εὔχεται σταδιοδρομίαν.

ΑΦΙΞΕΙΣ ΣΥΜΠΟΛΙΤΩΝ ΕΚ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Ἀφίχθησαν ἐξ Ἀμερικῆς πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν συγγενῶν των καὶ παραθερισμὸν οἱ συμπολῖται μας κ. Πάνος καὶ κ. Τούλα Μαρδάκη, κ. Νικόλαος Μητράκος μετὰ τῆς συζύγου του καὶ ἡ κ. Μπέσυ Σακιώτου.

Ἔπειτα ἀπὸ μακρὰ ἀπουσία ἔφθασε στὸ Γαλαξεῖδι ἡ συμπολίτις κ. Ἑλένη Προκαλάμου Πετρογιάννη, τὸ γένος Θ. Τουρνατζῆ, διὰ ἐπίσκεψιν τῶν συγγενῶν της καὶ δι' ἀνάπαυσιν.

Ἀφίχθη στὸ Γαλαξεῖδι ὁ συμπολίτης πλοίαρχος τοῦ Ε.Ν. κ. Νῖκος Καμμένος πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν συγγενῶν του καὶ ἀνάπαυσιν.

ΑΡΙΣΤΕΥΣΗ ΤΗΣ ΔΙΔΟΣ ΕΛ. ΛΕΒΑΝΤΗ

Ἡ νεαρὰ καὶ συμπαθεστάτη συμπολίτις Δεσποινὶς Ἕλενα Ἠλία Λεβαντῆ μετὰ ἐπιτυχεῖς σπουδὲς καὶ πτυχιακὲς ἐξετάσεις ἔλαβε μὲ τὸν βαθμὸ «ἄριστα» τὸ MASTER'S DE GREE στὸν κλάδο «Συμβουλευτικὴ Ψυχολογία ἀπὸ τὸ Πανεπιστήμιο «BALI STATE UNIVERSITY» τῆς INDIANA τῶν Η.Π.Α.

Ἡ ἴδια εἶναι κάτοχος BACHELOR'S DEGREE στὴν Ψυχολογία καὶ ἐπίσης κάτοχος PROFICIENCY Ἀγγλικῶν τοῦ UNIVERSITY OF MICHIGAN τῶν Η.Π.Α.

Συγχαρητήρια θερμὰ γιὰ τὴν ἐπιτυχία της καὶ εὐχὲς εἰλικρινεῖς γιὰ τὴν σταδιοδρομία της, στὸν ἐπιστημονικὸ αὐτὸ κλάδο ποὺ ταιριάζει στὴν πνευματικὴ καὶ ψυχικὴ δομὴ τῆς ἀριστούχου Γαλαξειδιωτοπούλας.

ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΗ

Ἡ ἐκ δραχμῶν 500 εἰς μνήμην Δημητρίου Παπαμιχαὴλ δημοσιευθεῖσα στὸ προηγούμενο φύλλο προσφορά, προήρχετο ἐκ τῆς οἰκογενείας τοῦ κ. Κυριακούλη Βουδικλάρη καὶ τῆς Δίδος Χαρικλείας Ζησίμου, τῆς ὁποίας τὸ ὄνομα ἐκ τυπογραφικοῦ λάθους εἶχε παραλειφθεῖ.

●

ΕΚΚΛΗΣΙΣ

Πρὸς τὴν ἐφημερίδα «Τὸ Γαλαξεῖδι»
Καραΐσκου 111 — Πειραιᾶ

Κύριε Διευθυντά,

Διὰ τῆς ἐγκρίτου ἐφημερίδος σας ἀπευθυνόμεθα πρὸς τοὺς ἀπανταχοῦ ἀγαπητούς μας Γαλαξειδιώτας καὶ ζητοῦμε τὴν προαιρετικὴν εἰσφορὰν των διὰ τὴν ἐπισκευὴν τῆς Στέγης τοῦ εἰς τὴν Πατρίδα Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου τοῦ Γαλαξειδίου.

Τοῦτο, διότι κατὰ τὴν πρόοδον τῶν ἐργασιῶν, διεπιστώθη ἀνάγκη ριζικῆς ἀνακαινίσεως διὰ τὴν ὁποίαν ἀπαιτεῖται σοβαρὰ δαπάνη.

Ἐλπίζοντας ὅτι ἡ ἐκκλησίς μας θὰ εὕρῃ πρόθυμον ἀνταπόκρισιν ἀπὸ τοὺς ἀγαπητούς μας Γαλαξειδιώτας

Διατελοῦμεν
μετ' εὐχῶν καὶ εὐχαριστιῶν
Ὁ προϊστάμενος τοῦ Ι. Ναοῦ
Τιμίου Προδρόμου
ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ
Ἱερεὺς

ΠΕΝΘΗ

ΔΗΜΟΣ ΚΟΥΡΕΝΤΗΣ

Καὶ ἕνας ἀκόμη ἀπὸ τὴν «παλαιὰν φρουρὰν» τῶν παληῶν Γαλαξειδιωτῶν, ὁ Δῆμος Κουρεντῆς σὲ βαθὺ γῆρας ἔκλεισε διὰ παντὸς τοὺς ὀφθαλμοὺς τὴν 25ην παρελθόντος Μαΐου.

Βλαστὸς παλαιοτάτης καὶ ἱστορικῆς οἰκογενείας Καραβοκυραίων ποὺ προσέφερεν ἡρωϊκὲς ὑπηρεσίες στοὺς ἀγῶνες τοῦ Ἔθνους, ἔλαβε καὶ αὐτὸς κατὰ τὴν νεανικὴ ἡλικία του τὸ βάπτισμα στὸ κῦμα καὶ ἐταξείδευσε ὡς δόκιμος ἀξιωματικὸς τοῦ Ε.Ν. στὰ πρῶτα ἀτμήλατα Γαλαξειδιώτικα καράβια.

Ἔχων μόρφωσι καὶ κλίσι πρὸς τὸν οἰκονομικοεμπορικὸν κλάδον ἐσταδιοδρόμησε στὸ χερσαῖο στῖβο τῆς ζωῆς. Ἐκτὸς ἄλλων ἐπαγγελματικῶν ἐνασχολήσεών του, προσέφερε ἐπὶ μακρὰ ἔτη τὶς γνώσεις καὶ ὑπηρεσίες του ὡς Διευθυντὴς τῶν οἰκονομικῶν καὶ λογιστικῶν ὑπηρεσιῶν τῆς μεγάλης ἑταιρίας «Τέκτων».

Ἀλλὰ τὸ ἰδιαίτερο στοιχεῖο τῆς προσωπικότητος τοῦ Δήμου Κουρεντῆ ἦταν ἡ ἀγαθότης, ἡ πραότης, ἡ ἀπόλυτη καλωσύνη τοῦ χαρακτῆρος του, καὶ τὸ ἀνεπίληπτο ἦθος του, Ὑπῆρξε ὑποδειγματικὸς φίλος, οἰκογενειάρχης καὶ πατριώτης. Ἐνεσάρκωνε τύπον ἀνθρώπου σπανίζοντα στὴ σύγχρονη ἐποχή. Μολονότι ἐγεννήθη στὸν Πειραιᾶ ὅπου καὶ ἐφοίτησε στὴ Γαλλικὴ Σχολὴ SAINT PAUL, ἠσθάνετο ὅπως οἱ Γαλαξειδιῶτες τοῦ Τόπου, τὸν ὁποῖο συχνὰ ἐπεσκέπτετο.

Παλαιότατο καὶ πιστὸ μέλος τοῦ Συνδέσμου Γαλαξειδιωτῶν, εἶχεν ἐκλεγεῖ κατ' ἐπανάληψι μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ Γενικὸς Γραμματεὺς αὐτοῦ στὰ προπολεμικὰ χρόνια.

Τὴν Πατρίδα καὶ τὸν Σύνδεσμο δὲν ἐλησμόνησε ποτέ, μετὰ τὴν ἀποχώρησί του ἀπὸ τὸν ἐνεργὸ βίο. Μέχρι πρὸ ὀλίγων ἐτῶν θὰ ἐνθυμοῦνται οἱ συμπολῖται τὴν ἀγαθὴ εὐγενῆ καὶ πολιὰ φυσιογνωμία τοῦ Δήμου Κουρεντῆ νὰ διακρίνεται στὶς Γενικὲς Συνελεύσεις τοῦ Συνδέσμου, μέχρις ὅτου ἡ φυσικὴ ἀδυναμία λόγω τοῦ γήρατος, τὸν ἐστέρησε τῆς χαρᾶς νὰ δίδει τὸ παρόν.

Τὰ πατριωτικὰ αἰσθήματά του καὶ ἰδιαιτέρως τὰ πρὸς τὸν Σύνδεσμον Γαλαξειδιωτῶν ἐπεσφράγισε μὲ τὴν ἐν ζωῇ δωρεὰ πρὸς αὐτὸν ἑνὸς οἰκοπέδου στὸ Γαλαξεῖδι, σημαντικῆς ἀξίας — παράδειγμα ἄξιο μιμήσεως καὶ ἀπὸ ἄλλους δυναμένους γιὰ ὅμοιες πράξεις εὐποιΐας, συμπολίτες.

Οἱ ὀλίγες αὐτὲς γραμμὲς ἀποτελοῦν τὸν ὀφειλόμενον φόρον τιμῆς πρὸς τὴν μνήμην τοῦ καλοῦ ἀνθρώπου, οἰκογενειάρχου καὶ πατριώτου.

Ἂς εἶναι ἐλαφρὸ τὸ Ἀττικὸ χῶμα ποὺ ἐκάλυψε τὸ σκήνωμά του καὶ αἰωνία ἡ μνήμη του.

ΤΟ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΟ ΤΟΥ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΥ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ἐκ τῆς 1ης σελίδος

σι ὅτι ὅσοι Γαλαξειδιῶτες ἐγλύτωσαν, γιὰ τὴν ἀσφάλειά των κατοίκησαν στὴν ἀθέατη ἀπὸ τὴν θάλασσα δυτικὴ βουνοπλαγιὰ ποὺ μέχρι σήμερα εἶναι γνωστὴ μὲ τὸ τοπωνύμιο «Παληογαλάξειδο».

Καὶ ὅτι μετὰ πολλὰ χρόνια ὁ Ἅγιος Ἰωάννης Πρόδραμος καὶ Βαπτιστὴς τοὺς συμβούλευσε καὶ ἐγύρισαν στὸν Τόπο των, ἔχτισαν πέντε Ἐκκλησίες ἀπὸ τὶς ὁποῖες ἐπῆρε ἡ πόλι τὸ ὄνομα «Πεντάγιοι» καὶ ὅταν μὲ τὰ χρόνια ἐζωντάνευσε ὁ Τόπος καὶ ἄρχισε ἡ Ναυτιλία, ἔδωσαν καὶ πάλι τὸ ὄνομα Γαλαξεῖδι.

Τὸ χειρόγραφο μικροῦ σχήματος καὶ πκνογραμμένο σὲ εἴκοσι φύλλα, ὁ Ἱερομόναχος Εὐθύμιος, διαισθανόμενος ἴσως τὶς μέλλουσες περιπέτειές του, ἐφύλαξε σὲ μιὰ κρύπτη τῶν τοίχων τοῦ Ναοῦ, ἀφοῦ προηγουμένως τὸ ἐθωράκισε μὲ περιτύλιγμα ἀπὸ μεμβράνη, χάρις στὴν ὁποία, παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ἔμεινε καὶ ὑπὸ τὰ ἐρείπια τῆς Μονῆς, ἀπέφυγε τὴν καταστροφή.

Ἀλλά, ἀφ' ὅτου τὸ ἔγραψε ὁ Ἱερομόναχος, ἡ Θεία Πρόνοια τὸ ἔθεσε ὑπὸ τὴν προστασία της καὶ τὸ εἶχε καταστήσει ἄτρωτο ἀπὸ κάθε κίνδυνο ἀπωλείας ἢ τελειωτικῆς φθορᾶς σὲ ὅλες τὶς περιπέτειες καὶ περιπλανήσεις του ποὺ ἐκράτησαν 276 χρόνια.

Ἀπὸ τὴν κρύπτη, ποὺ τὸ ἐτοποθέτησε ὁ Ἱερομόναχος Εὐθύμιος, εὑρέθη στὰ ἐρείπια τῆς Μονῆς ὅταν κατέρρευσε ἀπὸ τὸ σεισμὸ τοῦ 1862. Ἔμεινε θαμμένο μέχρι τὸ 1864, ὅτε κατὰ τὴν ἀνέγερσι ἐκ νέου τοῦ κτιρίου τοῦ Ναοῦ, εὑρέθη σὲ καλὴ σχετικῶς κατάστασι. Καὶ ὁ χρόνος τῆς ἀνευρέσεώς του ἦταν εὔνοια ἀγαθῆς τύχης. Τότε, ὁ φοιτητὴς τῆς Ἰατρικῆς, Γαλαξειδιώτης Κωνσταντῖνος Σάθας, ποὺ ἐδονεῖτο ἀπὸ τὰ πρῶτα σκιρτήματα τοῦ ἱστορικοῦ δαιμονίου του, παρέλαβε τὸ χειρόγραφο καὶ μὲ βάσι τὸ περιεχόμενό του, ἔγραψε καὶ ἐξέδωσε τὸ 1865 τὸ πρῶτο ἱστορικὸ ἔργο του - τὸ πρωτόλειο μὲ τὸν τίτλο «Χρονικὰν Ἀνέκδοτον Γαλαξειδίου», στὸ ὁποῖο περιέλαβε καὶ ὁλόκληρο τὸ κείμενο τοῦ χειρογράφου.

Ἀπὸ τότε τὸ χειρόγραφο τοῦ Ἱερομονάχου Εὐθυμίου συνέδεσε τὴν ὕπαρξι καὶ τὴν σωτηρία του μὲ τὴν ἱστορικὴ προσωπικότητα τοῦ Κωνσταντίνου Σάθα καὶ ἀντιθέτως.

Γιατὶ χάρις στὸ χειρόγραφο ἀνέτειλε τοῦ Κωνσταντίνου Σάθα τὸ τάλαντο πρὸς τὴν ἱστορικὴ ἔρευνα καὶ συγγραφή, ἀλλὰ καὶ χάρις στὸν Κωνσταντῖνο Σάθα εἶχε ἐξασφαλισθῆ πλέον ἡ ὕπαρξί του καὶ εἶδε τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος τὸ χειρόγραφο τοῦ Ἱερομονάχου Εὐθυμίου. Ἐπὶ πλέον δὲ καὶ χάρις στὴν διαφυγή του ἀπὸ ὅλους τοὺς κινδύνους καὶ χάρις στὴν ἀνεύρεσί του, ἐδικαιώθη ἐκ τῶν ὑστέρων καὶ ἔλαβε μετὰ τὸν θάνατόν του πλήρη τὴν ἠθικὴ ἱκανοποίησιν ἡ μνήμη τοῦ Κωνσταντίνου Σάθα, τὸν ὁποῖον ζηλόφθονες ἢ δύσπιστοι λόγιοι τῆς ἐποχῆς του, ἐπίκραναν, ἀμφισβητήσαντες τὴν ὕπαρξι τοῦ χειρογράφου ἢ τὸ ἀναγνώσιμο τοῦ κειμένου του.

Καὶ ἡ περιπετειώδης πορεία τοῦ χειρογράφου συνεχίζεται.

Ὁ μὲν Κωνσταντῖνος Σάθας σύντομα ἀνεχώρησε στὸ ἐξωτερικό, ὅπου ἐπεβλήθη ὡς ἔξοχος ἱστοριοδίφης καὶ ἱστορικὸς συγγραφεὺς παγκοσίου ἀκτινοβολίας καὶ κύρους. Τὰ ἴχνη ὅμως τοῦ χειρογράφου παρέμειναν ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἄγνωστα.

Τὸ 1914 ὁ Κωνσταντῖνος Σάθας πέθανε στὸ Παρίσι, σχεδὸν τυφλὸς καὶ πτωχός, ἀφοῦ κατεδαπάνησε ὁλόκληρη τὴ ζωή του σὲ ἔρευνες στὶς βιβλιοθῆκες τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῆς Εὐρώπης μὲ ἐντολὴ καὶ ἐνίσχυσι τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων, γιὰ νὰ ἀφήσει ὀγκώδες καὶ πολύτιμο συγγραφικὸ ἔργο, συνοδευόμενος μέχρι καὶ πέρα τοῦ τάφου ἀπὸ τὴν ἄδικη καὶ ἀνίερη μομφὴ τῆς ἀνυπαρξίας τοῦ χειρογράφου.

Τὸ 1944 ὁ Γαλαξειδιώτης Ἰατρὸς ἀείμνηστος Ἠλίας Μακρῆς, κατεχόμενος ἐπίσης ἀπὸ τὸ εὐγενὲς πάθος τῆς ἱστορικῆς ἐρεύνης καὶ συγγραφῆς, καὶ μὴ ἀνεχόμενος τὴν εἰς βάρος τῆς μνήμης τοῦ Κωνσταντίνου Σάθα διατηρουμένη ἀκόμη ἀμφισβήτησι γιὰ τὸ χειρόγραφο τοῦ Ἱερομονάχου Εὐθυμίου, ἀνεκάλυψε ὅτι αὐτὸ εὑρίσκετο στὴν κατοχὴ δύο ἀνεψιῶν τοῦ Κωνσταντίνου Σάθα - τῶν ἀδελφῶν Κατίνας καὶ Εὐθυμίας Βλασοπούλου. Ὁ Μακρῆς παρέλαβε τὸ χειρόγραφο καὶ τὸ παρέδωσε στὸν ἀείμνηστο ἐπιφανῆ καθηγητὴ τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν Νικόλαο Βέη, ποὺ ἐπίστευε στὴν εἰλικρίνεια τοῦ Κωνσταντίνου Σάθα. Καὶ θέλων νὰ ἀποκαταστήσῃ τὴν ἀλήθεια, ἀνέλαβε νὰ τὸ μελετήσῃ.

Μὲ τὴν βοήθεια χημικῆς οὐσίας τὸ ἀνέγνωσε καὶ τὸ ἀντέγραψε ὁλόκληρο καὶ τὸν Νοέμβριο τοῦ 1944 ἔκαμε ἀνακοίνωσι σὲ Δημοσία Συνεδρίασι τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν κατὰ τὴν ὁποία ἐβεβαίωσε τὴν ὕπαρξι τοῦ χειρογράφου καί τὴν αὐθεντικότητα τοῦ ἀντιγράφου τοῦ Κωνσταντίνου Σάθα τὸ 1865. Δὲν παρέλειψε δὲ νὰ ἐπικρίνῃ μὲ δριμύτητα ὅσους εἶχαν ἀμφισβητήσει τὴν εἰλικρίνεια τοῦ Κωνσταντίνου Σάθα μὲ τὸν χαρακτηρισμὸ ὅτι ὅσα εἶπαν καὶ ἔγραψαν ἦσαν: «Ψόφοι καὶ λαλήματα κακοβούλων ἀνθρώπων».

Τὸ χειρόγραφο ἐπεστράφη στὶς ἀδελφὲς Βλασοπούλου, σοβαρῶς ὅμως τρουματισμένο ἀπὸ τὴν χημικὴ οὐσία, ἡ ὁποία κατέστησε μὲν δυνατὴ στιγμιαίως τὴν ἀνάγνωσι, ἀλλὰ μὲ τὴν πάροδο τοῦ χρόνου προεκάλεσε φθορὰ στὴ γραφή. Ἔπειτα ἀπὸ ἀρκετὰ χρόνια ἀπεβίωσαν οἱ ἀδελφὲς Βλασοπούλου καὶ τὰ ἴχνη τοῦ χειρογράφου ἐχάθησαν καὶ πάλι.

Τὸ 1973 ὁ συμπολίτης, Καθηγητὴς τῶν Μαθηματικῶν κ. Ἀναστάσιος Σκιαδᾶς, ἀσχολούμενος ὡς γνωστὸν καὶ μὲ ἱστορικὲς ἔρευνες καὶ συγγραφεὺς ἱστορικῶν βιβλίων, ἀπὸ νέα εὔνοια τῆς τύχης, ἔμαθε ὅτι τὸ χειρόγραφο εἶχε πωληθεῖ σὲ Γάλλο Ἱερωμένο.

Τὴν ἔρευνα ἀνέλαβε ἡ κ. Ἡρὼ Γουργουρῆ μέσω τῆς Γαλλικῆς Σχολῆς ὅπου εἰργάζετο ὡς Καθηγήτρια Φιλολογίας καὶ ἐξακρίβωσε ὅτι κάτοχος τοῦ χειρογράφου ἦταν τὸ τμῆμα Βυζαντινῶν Σπουδῶν τοῦ Γαλλικοῦ Ἰνστιτούτου Ἀθηνῶν.

Ἐπηκολούθησαν μακρὲς συνεννοήσεις μὲ τοὺς ἐκπροσώπους τοῦ Ἰνστιτούτου καὶ χάρις στὴν κατανόησι καὶ εὐγένεια τοῦ αἰδεσιμωτάτου Πὲρ Ἐμίλ Ζὰν ἐδόθη ἡ ὑπόσχεσι τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ χειρογράφου.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως εἶχε φθάσει στὴν Ἑλλάδα ὁ Ἑλληνοαμερικανὸς κ. Κωνσταντῖνος Χατζηδημητρίου, ὑποψήφιος διδάκτωρ Φιλοσοφίας στὸ Πανεπιστήμιο Κολούμπια τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς γιὰ νὰ μελετήσῃ μεταξὺ ἄλλων στοιχείων καὶ τὸ χειρόγραφο τοῦ Ἱερομονάχου Εὐθυμίου, ἡ φήμη τοῦ ὁποίου, ὡς ἀντιλαμβάνεσθε, εἶχε ἐξαπλωθεῖ καὶ πέραν ἀπὸ τὰ σύνορα τῆς Ἑλλάδος, ποὺ θ' ἀποτελοῦσε μέρος τῆς διατριβῆς του πρὸς τὸ Πανεπιστήριο γιὰ τὴν διδακτορία.

Ὁ κ. Χατζηδημητρίου μὲ τὴν συνδρομὴ τοῦ Συνδέσμου Γαλαξειδιωτῶν καὶ τοῦ κ. Σκιαδᾶ ἔγινε δεκτὸς ἀπὸ τὸν αἰδεσιμώτατο Πὲρ Ἐμὶλ Ζὰν καὶ παρὰ τὴν ἐκτεταμένη πλέον φθορὰ τῆς γραφῆς κατόρθωσε μὲ τὴν βοήθεια συσκευῆς ὑπεριωδῶν ἀκτίνων νὰ ἀναγνώσῃ τὸ χειρόγραφο καὶ νὰ τὸ ἀντιγράψῃ.

Καὶ τὸ νέο ἀντίγραφο ἐπιβεβαιώνει τὸ ἀντίγραφο τοῦ Κωνσταντίνου Σάθα στὸ πρωτόλειό του. Δυὸ ἐπιστήμονες ὁ κορυφαῖος καθηγητὴς Βέης καὶ ὁ ἐγκρατὴς ὑποψήφιος Διδάκτωρ τῆς Φιλοσοφίας κ. Χατζηδημητρίου ἔχουν ἤδη βεβαιώσει κατὰ τρόπον ἀνεπίδεκτο ἀντιρρήσεως τὴν ὕπαρξι τοῦ χειρογράφου καὶ τὸ ἀληθὲς τοῦ ἀντιγράφου τοῦ Κωνσταντίνου Σάθα, ὁ ὁποῖος τὸ 1864 ὅταν τὸ χειρόγραφο εὑρίσκετο σὲ καλύτερη κατάστασι τὸ εἶχεν ἀνέτως ἀναγνώσει, χωρὶς τὴν χρῆσι χημικῶν οὐσιῶν ἢ συσκευῶν, πού, ἄλλωστε, τὴν ἐποχὴ ἐκείνη ἦσαν ἄγνωστα μέσα γιὰ τὴν ἀνάγνωσι παλαιῶν χειρογράφων.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς μελέτης ἀπὸ τὸν κ. Χατζηδημητρίου ἔφθασε ἡ ποθητὴ καὶ ἱστορικὴ ἡμέρα. Τὴν 30 Νοεμβρίου 1979 στὸ σπίτι τοῦ ὁμιλοῦντος οἱ αἰδεσιμώτατοι Πὲρ Ἐμὶλ Ζὰν καὶ Πὲρ Ντανιὲλ παρέδωσαν τὸ χειρόγραφο πρὸς τὸ Προεδρεῖο τοῦ Συνδέσμου Γαλαξειδιωτῶν, ἀποτελούμενο ἀπὸ τὸν Πρόεδρο κ. Ἰσίδωρο Π. Σιδηρόπουλο, τοὺς δύο ἀντιπροέδρους κ.κ. Ἠλία Ἀνδρεόπουλο καὶ Εὐθύμιο Γουργουρῆ, τὴν Γενικὴ Γραμματέα δεσποινίδα Μήτσα Οἰκονόμου καὶ τὴν ταμία κυρία Διονυσία Γεωργαντᾶ.

Ὁ Σύνδεσμος Γαλαξειδιωτῶν, ἀνταποκρινόμενος στὴν ἐπιθυμία τοῦ αἰδεσιμωτάτου Πὲρ Ἐμὶλ Ζὰν τὸν προσεκάλεσε καὶ εὑρίσκεται σήμερα μεταξύ μας, ἐκφράζει δὲ καὶ ἀπὸ τὴν θέσι αὐτὴ δι' ἐμοῦ τίς εἰλικρινεῖς εὐχαριστίες πρὸς αὐτὸν γιὰ τὴν συμβολὴ στὴν ἐπιστροφὴ τοῦ χειρογράφου πρὸς τὴν πατρίδα του, μέσω τοῦ Συνδέσμου.

Μετὰ 287 χρόνια ἀπὸ τὴν γραφὴ του καί 216 χρόνια ἀπό τὴν ἀνακάλυψι στὰ ἐρείπια τῆς Μονῆς, τὸ εὐνοημένο ἀπὸ τὴν Θεία Πρόνοια, πολύπαθο χειρόγραφο, ἀφοῦ, παρὰ τὴν φθορὰ ἀπὸ τὸν παμφάγο χρόνο, πρόλαβε νὰ μεταδώσῃ τὸ πολύτιμο περιεχόμενό του στοὺς ἐρευνητὰς ὥστε νὰ γίνῃ κτῆμα καὶ γνῶσι ὅλων, καθημαγμένο ἀπὸ τίς φθοροποιὲς περιπλανήσεις καὶ κακομεταχειρίσεις του, ἀλλὰ μὲ εὐδιάκριτα ἀκόμη τὰ ἴχνη τῆς γραφῆς, ἔφθασε ἐπὶ τέλους, ὡς ἄλλος Ὀδυσσεὺς καὶ πάλι στὴ γενέθλια χώρα...

Ἔπειτα ἀπὸ τὴν σύντομη αὐτὴ ἐξιστόρησι, ἂς ἀφήσωμε τὴν φαντασία μας νὰ ὁραματισθεῖ τὴν ἀσκητικὴ μορφὴ τοῦ ἀγαθοῦ ἀλλὰ καὶ γνωστικοῦ Ἱερομονάχου, σκυμένη νὰ μελετᾶ τίς νύχτες μὲ τὸ τρεμουλιαστὸ φῶς τοῦ λυχναριοῦ τὰ ποικιλώνυμα Βυζαντινὰ ἔγγραφα τῆς Μονῆς καὶ νὰ γράφει μὲ τὸ φτερὸ τὴν αἱματοβαμμένη καὶ συνταρακτικὴ ἱστορία τῆς μαρτυρικῆς πατρίδος του.

Καί ἂς τιμήσωμε τὸ ἔργο καὶ τὴν Μνήμη του μὲ ἕνα συμβολικὸ θυμίαμα εὐλαβείας καὶ ἐπαίνου πρὸς τὴν σεπτὴ Σκιά του:

Θεόπνευστε Ἱερομόναχε Εὐθύμιε, τὸ πολύπλαγκτο χρονικὸ ποὺ τὸ ἔγραψες γιὰ νὰ λάβει κάποτε τὴν θέσι του εἰς τὰς δέλτους τῆς Ἱστορίας τῆς γεντετείρας σου, ἐξεπλήρωσε στὸ ἀκέραιο τὸν ἱστορικό προορισμό του καὶ θὰ μείνῃ ὡς ἕνας ἀληθινὸς θρῦλος γεννημένος ἀπὸ τὴν Χριστιανικὴ πίστι καὶ ἀπὸ τὴν φιλοπατρία Σου. Σὲ εὐχαριστοῦμε.

Κύριε Πρόεδρε τῆς Κοινότητος καὶ τοῦ Μουσείου.

Εἰς ἡμᾶς τοὺς δύο, ὡς ἐκπροσώπους τῆς Κοινότητος καὶ τοῦ Συνδέσμου, ἡ ἀγαθὴ Μοῖρα ἐπεφύλαξε τὴν τιμὴ νὰ ὀργανώσωμε τὴν σεμνὴ αὐτὴ τελετὴ καὶ νὰ δοκιμάσουμε τὴν εὔλογη συγκίνηση τῆς Ἱστορικῆς αὐτῆς στιγμῆς.

Σᾶς παρακαλῶ νὰ παραλάβετε ἀπὸ ἐμὲ τὸ περιούσιο ἱστορικὸ κειμήλιο καὶ νὰ τὸ ἐναποθέσητε στὴν εἰδικὴ θήκη πρὸς διαρκῆ φύλαξι καὶ εἰς αἰωνία Μνήμη τοῦ θρυλικοῦ Ἱερομονάχου Εὐθυμίου.

***

Εὐθὺς ἀμέσως ὁ Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου παρέδωσε τὸ χειρόγραφο πρὸς τὸν κ. Πρόεδρο τῆς Κοινότητος, ὁ ὁποῖος τὸ ἐναπόθεσε στὴν εἰδικὴ θήκη ὑπὸ τὰ ζωηρὰ χειροκροτήματα τῶν παρισταμένων. Μετὰ ταῦτα τὸν λόγον ἐζήτησε καὶ ἔλαβε ὁ αἰδεσιμώτατος PERE EMILE JEAN, ὁ ὁποῖος ὡμίλησε ἐπὶ ἀρκετὸν εἰς τὴν Γαλλικὴν ἐνῶ ἡ κ. Ἡρὼ Γουργουρῆ μετέφραζε εἰς τὴν Ἑλληνικήν. Ὁ αἰδεσιμώτατος ἀνεφέρθη στὸ ἱστορικὸ τῆς ἀγορᾶς τῶν χειρογράφου ἀπὸ τὸ Τμῆμα Βυζαντινῶν Σπουδῶν τοῦ Γαλλικοῦ Ἰνστιτούτου καὶ τοὺς κινδύνους ποὺ διέτρεξε νὰ ἀγνοηθεῖ ἢ νὰ δοθεῖ σὲ ἄλλη Ἑλληνικὴ ὑπηρεσία καὶ ἐξεδήλωσε τὴν χαρὰ καὶ ἱκανοποίησή του διότι συνετέλεσε ὥστε νὰ ἐπιστραφεῖ στὸ Μουσεῖο Γαλαξειδίου — αἰσθήματα ποὺ ἀπέδειξε καὶ μὲ τὴν αὐθόρμητη παρουσία του κατὰ τὴν Τελετή.

Τὴν ὁμιλία τοῦ αἰδεσιμωτάτου ἐχειροκρότησαν οἱ παριστάμενοι μὲ ἰδιαιτέραν θερμότητα, ὅπως ὁμοίως ἐξεδηλώθησαν ὅταν κατὰ τὴν διάρκεια τῆς ὁμιλίας τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κοινότητος ἀγεφέρθη τὸ ὄνομά του, εἰς ἀπόδειξιν τῶν αἰσθημάτων εὐχαριστήσεως καὶ φιλοξενίας ποὺ διαπνέουν τοὺς Γαλαξειδιῶτες.

Μετὰ τὸ τέλος τῆς τελετῆς ὁ

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ κ. Γ. ΘΩΜΑ

Ὁ συμπολίτης καὶ φίλτατος Γιῶργος Θωμᾶς, ποὺ ὑπῆρξε ἐπὶ τρία χρόνια διευθυντὴς τῆς Ἐφημερίδος τοῦ Συνδέσμου Γαλαξειδιωτῶν καὶ ἐκράτησε, κατὰ πάγκοινη ὁμολογία, σὲ περιωπὴ τὸ πατριωτικὸ δημοσιογραφικὸ βῆμα, κατὰ τὴν μακροτάτη καὶ εὐδόκιμη θητεία στὸ Ναὸ τῆς Θέμιδος, παραλλήλως πρὸς τὴν ἐλεύθερη ἄσκησι τοῦ δικηγορικοῦ λειτουργήματος, διετέλεσε ἐπὶ μακρὰ ἔτη καὶ Νομικὸς Σύμβουλος τῶν ΣΕΚ (Σιδηροδρόμων Ἑλληνικοῦ Κράτους, ἤδη μετωνομασθέντων εἰς Ο.Σ.Ε.).

Ἡ πέρα τοῦ συνήθους μέτρου, προσφορὰ τῶν νομικῶν ὑπηρεσιῶν του πρὸς τοὺς ΣΕΚ —ἕνα ἐκ τῶν σοβαρωτέρων Κρατικῶν Ὀργανισμῶν— μὲ τὴν ἰδιότυπη νομοθεσία καὶ καὶ μὲ τὰ ἰδιάζοντα ποικίλα νομικὰ θέματα ὑπῆρξε καρπὸς τῆς ἀρτίας ἐπιστημονικῆς καταρτίσεώς του, τῆς νομικῆς κρίσεώς του καὶ τῆς ἀνενδότου εὐσυνειδησίας του, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀγάπης του πρὸς τὸν Ὀργανισμὸν αὐτὸν μὲ τὸν ὁποῖον εἶχε συνδέσει τὰ ἀποδοτικώτερα χρόνια τῆς ἐπιστημονικῆς σταδιοδρομίας του.

Γι' αὐτὸ καὶ ἐνῶ ὁ δικηκεκριμένος συμπολίτης καὶ συνάδελφος ἔχει ἤδη πρὸ μερικῶν ἐτῶν ἀποθέσει «ἐν τιμῇ καὶ δόξει τὰ ὅλα τῆς μάχης» στὴν εἰρηνικὴ κονίστρα τῆς Νομικῆς Ἐπιστήμης καὶ τῆς δικηγορίας, δὲν ἐλησμόνησε τὸν «Νομικὸν Σύμβουλον» καὶ δὲν ἐθεώρησε ὅτι εἶχε ἐξαντληθεῖ τὸ ἐνδιαφέρον του γιὰ θέματα τῆς ἁρμοδιότητός του.

Ἄλλαξε τὸν δημοσιογραφικὸ μὲ τὸν νομικὸ κάλαμο, ποὺ τόσον ἐπιτυχῶς ἐχειρίζετο καὶ ἐξεπόνησε μία μελέτη μὲ τίτλο «Γενικὸς Κανονισμὸς Προσωπικοῦ Ο.Σ.Ε. — Πειθαρχικὸς ἔλεγχος».

Ὁ συγγραφεὺς ἐπέλεξε τὰ σοβαρώτατο θέμα τοῦ πειθαρχικοῦ ἐλέγχου τοῦ προσωπικοῦ, δηλαδὴ τὸν τομέα τῆς πειθαρχικῆς δικαιοδοσίας, ποὺ ἀφορᾶ τὰ διαπραττόμενα πειθαρχικὰ παραπτώματα τοῦ προσωπικοῦ, τὴν διαδικασία καὶ τὶς ἐπιβαλλόμενες πειθαρχικὲς ποινές. Καὶ ἐκαμε αὐτὴ τὴν ἐπιλογὴ ὡδηγούμενος ἀπὸ τὴν διαπίστωσι ὅτι, στὴν πειθαρχικὴ δικαιοδοσία, κατὰ τὴν ὁποία ὁ κρινόμενος ἀντιμετωπίζει, ἀπὸ ἐσφαλμένη τυχὸν ἐφαρμογὴ τῶν σχετικῶν διατάξεων, ἀκόμη κατὶ τὴν ὁριστικὴ ἀπόλυσί του, δὲν ὑπῆρχε μιὰ μεθοδευμένη καὶ ἐπιστημονικὴ ἑρμηνεία τῶν διατάξεων τοῦ Γενικοῦ Κανονισμοῦ τῶν Ἑλληνικῶν Σιδηροδρόμων. Τὸ βιβλίο ἀποτελεῖται ἀπὸ τρία τμήματα: τὴν «Εἰσαγωγὴ ὅπου ἐξιστορεῖται ἡ ἐξέλιξη τοῦ «νομικοῦ καθεστῶτος» τῶν Σ.Ε.Κ. μέχρι τῆς σημερινῆς του μορφῆς, μέσα στὸ ὁποῖο περιλαμβάνονται καὶ ὁ «Γενικὸς Κανονισμὸς» τοῦ προσωπικοῦ Ο.Σ.Ε. τὶς «Γενικὲς παρατηρήσεις» καὶ τὶς «Πειθαρχικὲς διατάξεις εἰδικότερα» ποὺ εἶναι καὶ τὸ κύριο μέρος τῆς ἐργασίας.

Ἡ ἐργασία τοῦ συγγραφέως διακρίνεται γιὰ τὴν ὑπομονητικὴ ἔρευνα καὶ τὴν ἐπιλογὴ καὶ συγκέντρωση τῶν ἱστορικῶν καὶ ἑρμηνευτικῶν δεδομένων, γιὰ τὴν ἠτιολογημένη ἀνάπτυξι τῆς ἐννοίας καὶ γιὰ τὴν εὔστοχη ἑρμηνεία μιᾶς ἑκάστης πειθαρχικῆς διατάξεως τοῦ Κανονισμοῦ.

Τὸ κείμενο εἶναι γραμμένο σὲ σύγχρονη γλῶσσα καὶ μὲ σαφήνεια καὶ ἁπλότητα τόση ὥστε καὶ ὁ ἄγευστος νομικῶν γνώσεων ἔχει τὴν δυνατότητα νὰ «γευθεῖ» πως τῶν νομικῶν νοημάτων.

Ὁ σκοπὸς τοῦ συγγραφέως νὰ καλύψει τὸ ἑρμηνευτικὸ κενὸ στὸν τομέα τοῦ πειθαρχικοῦ ἐλέγχου καὶ νὰ προσφέρει ἕνα «καθαρῶς πρακτικὸ βοήθημα», ὅπως ὁ ἴδιος τὸ χαρακτηρίζει, ἔχει ἐπιτυχεῖ πλήρως. Τὸ πόνημά του θὰ ἀποτελέσει φωτεινὸ ὁδηγὸ γιὰ τὴν ὀρθὴ ἑρμηνεία καὶ ἐφαρμογὴ τῶν πειθαρχικῶν διατάξεων τοῦ «Γενικοῦ Κανονισμοῦ» Προσωπικοῦ Ο.Σ.Ε.

Ὁ ἔχων ἔντονη τὴν ἀρετὴ τῆς μετριοφροσύνης συγγραφεύς, στὸ τέλος τοῦ προλόγου τοῦ βιβλίου ἐπιγραμματικὰ ἐσημείωσε:

«Ἐλλείψεις ἢ ἀτέλειες καὶ στὴν ἐργασία αὐτὴ ἀσφαλῶς θὰ ὑπάρχουν. Μὲ τὸ ἐλαφρυντικὸ ὅμως ὅτι εἶναι ἡ πρώτη τοῦ εἴδους της στὴν Ἑλληνικὴ Σιδηροδρομικὴ Φιλολογία, ἐπικαλεῖται ἐπιεικῆ τὴν κρίσι τῶν ἀναγνωστῶν καθὼς θερμαίνεται ἀπὸ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ προσφέρει κάποια ὠφέλεια στὸ φίλο προσωπικὸ τοῦ Ο.Σ.Ε. γιὰ τὸ ὁποῖο κυρίως προορίζεται».

Ἀπὸ τὴν τελευταία φράσι διαπιστώνεται ὅτι κίνητρο δὲν ἦταν μόνο ἡ ἐφεσι καθαρῶς νομικῆς ἐνασχολήσεως, ἀλλὰ καὶ ἡ ἀγάπη ποὺ διατηρεῖ ἀκόμη ὁ συγγραφεὺς πρὸς τὸ προσωπικὸ τοῦ μεγάλου αὐτοῦ Κρατικοῦ Ὀργανισμοῦ.

Ὁ Σύνδεσμος καὶ ἡ Ἐφημερίδα του, ἀπευθύνουν τὰ εἰλικρινῆ συγχαρητήρια καὶ ἐκφράζουν τὴν ἄπειρη ἐκτίμησί των, πρὸς τὸν συγγραφέα, γιὰ τὴν ἀξιέπαινη νομικὴ ἐργασία του.

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ κ. Θ. ΓΙΑΝΝΙΤΣΗ

Κάποια κακὴ συγκυρία ὑπῆρξε ἡ ἀφορμὴ νὰ παραλειφθεῖ ἡ παρουσίασι ἀπὸ τὶς στῆλες τῆς ἐφημερίδος τοῦ Τόπου μας τοῦ τελευταίου βιβλίου τοῦ φίλου συμπολίτου κ. Θεοδόρου Γιαννίτση, ὑπαλλήλου ΕΛΤΑ, στὴν Κεντρικὴ Ὑπηρεσία Φιλοτελισμοῦ, ποὺ μὲ τὸν ἀνωτέρω τίτλο ἐξέδωσε τὸ 1976.

Ὁ καλὸς συμπολίτης μας, μὲ τὸ ἀνήσυχο πνεῦμα καὶ τὴν ἀνεξάντλητη διάθεσι, δὲν ἔκαμε γιὰ πρώτη φορὰ μὲ τὸ βιβλίο αὐτό, τὴν παρουσία του ὡς συγγραφεύς.

Πρὶν ἀπὸ τὴν ἔκδοσι τοῦ τελευταίου πονήματός του, εἶχε ἐκδόσει ἄλλα ἔργα. Πρῶτον «Ἐγχειρίδια», τὰ ἑξῆς: 1) «Τριλογία (1964), ἐξαντληθεῖσα περιέχει: α) τὸ ἔγκλημα καὶ ὁ Τύπος, β) Ἀνατομία τοῦ Ἔρωτος, γ) Ἡ ψυχολογία τοῦ Ἕλληνος (χαρακτηρισμοί, ἰδιοσυγκρασία κλπ.). 2) «Διαμόρφωση τοῦ χαρακτῆρος τοῦ ἀτόμου (1966) ἐξαντληθεῖσα. 3) Φιλοτελικὲς γνώσεις (γιὰ μικροὺς καὶ μεγάλους) 1975 ἐξαντληθεῖσα. 4) «Φιλοτελικὲς γνώσεις» Ἔκδοση Β' (1976), Συμπληρωμένη - Βελτιωμένη. 5) «Γνώρισε τὸ αὐτοκίνητό του» (βασικὲς μηχανικὲς γνώσεις) 1976. 6) «Τὸ Μεγαλεῖο, ὁ δυναμισμὸς καὶ ἡ σκοπιμότητα τοῦ γραμματοσήμου» (ἀνάτυπο) 1976. Καὶ δεύτερον «Πραγματεῖες» τὶς ἑξῆς: 1) Διαμόρφωση τῆς Προσωπικότητος τοῦ ὑπαλλήλου (1966), 2) Τροχαῖα δυστυχήματα (1972), 3) Ἐνεχυρίαση γραμματοσήμων (1974).

Ὁ τελευταῖος κατὰ σειρά, ἀλλά, καθὼς πιστεύομε ὄχι καὶ στὴν παραγωγή, πνευματικὸς καρπὸς τοῦ Θεοδώρου Γιαννίτση, εἶναι ἄκρως ἐνδιαφέρον κείμενο καὶ καλύπτει κενὸ στὴν σχετικὴ βιβλιογραφία τῶν τελευταίων τριάντα χρόνων.

Ἡ Ἔκδοσι τοῦ βιβλίου «ἡ Ἱστορικὴ Ἐξέλιξη τῶν Ἑλληνικῶν Ταχυδρομείων» τὸ 1978 συνέπεσε, καθὼς εὐστόχως σημειώνει ὁ συγγραφεὺς στὴν ἀρχὴ τοῦ προλόγου του, μὲ «τὴν συμπλήρωση ἑκατὸ πενήντα χρόνων ἀπὸ τὴν δημοσίευση τοῦ Β/ Ψηφισματος στὶς 24 Σεπτεμβρίου 1828 ἀπὸ τὸν τότε Κυβερνήτη Ι. Καποδίστρια, μὲ τὸ ὁποῖα ἱδρύθηκε ἡ σημερινὴ Ἑλληνικὴ Ταχυδρομικὴ Ὑπηρεσία».

Ὁ συγγραφεὺς ἀνασκοπεῖ ἱστορικῶς τὰ θέματα τοῦ βιβλίου ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα, ἐπικαλούμενος, γιὰ τὴν ἔννοια, τὴν σημασία, τὴν χρησιμότητα τὰ εἴδη καὶ τοὺς τρόπους τῆς ἐπικοινωνίας ἐκ τοῦ μακρόθεν πλεῖστα ὅσα κείμενα καὶ ἱστορικὰ στοιχεῖα, ποὺ προσελκύουν τὴν προσοχὴν καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ ἀναγνώστου. Ἐξετάζει καὶ ἐρευνᾶ τὴν ἐξέλιξι τῶν Ταχυδρομείων κατὰ ἱστορικὰς περιόδους καὶ ἔχει φέρει στὸ φῶς τῆς δημοσιότητος ἀπειρίαν τρόπων, μορφῶν, μεθοδεύσεων ποὺ ἐπενόησαν οἱ Λαοὶ γιὰ τὴν μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν κρατῶν ἐπικοινωνία τὴν μετάδοσι εἰδήσεων ἀπὸ τῶν προϊστορικῶν χρόνων μέχρι σήμερα.

Τὸ κείμενο τοῦ βιβλίου συμπληρώνουν καὶ διαφωτίζουν ἱστορικὰ ἔγγραφα σχετικὰ μὲ τὴν ὀργάνωσι τῶν Ταχυδρομείων, τὸ κεφάλαιο περὶ τοῦ γραμματοσήμου, καὶ χαρακτηριστικὲς φωτογραφίες ποὺ δείχνουν τὴν ἐξέλιξι τῶν Ταχυδρομικῶν μέσων ἀπὸ τῶν πρωτογενῶν —τοῦ πεζοπόρου, τοῦ ἱππέως, τοῦ ποδηλάτου τῶν περιστεριῶν— μέχρι τῶν συγχρόνων τελειοτάτων ἐπινοήσεων τοῦ ἀνθρώπου γιὰ τὶς τηλεπικοινωνίες.

Ἡ κατάταξι τῆς ὕλης, μεθοδευμένη προσεκτικά, ἡ σαφήνεια τῆς διατυπώσεως, ἡ πλουσία βιβλιογραφία, καὶ πρὸ παντὸς ἄλλου ἡ ἐρευνητικότης τοῦ συγγραφέως ποὺ συνεκόμισε τὸν πλοῦτον τῶν ἱστορικῶν στοιχείων, συνετέλεσαν εἰς τὴν συγγραφὴν ἑνὸς βιβλίου ἀξίου παντὸς ἐπαίνου. Εἶναι ὄχι μόνον χρήσιμον γιὰ τοὺς συναδέλφους τοῦ συγγραφέως καὶ τοὺς ἀσχολουμένους μὲ τὸν φιλοτελισμόν, ἀλλὰ ἀποτελεῖ καὶ ἕνα ἐγκυκλοπαιδικῆς μορφώσεως ἀνάγνωσμα.

Συγχαίρομε θερμῶς καὶ εἰλικρινῶς τὸν συγγραφέα εὐχόμενοι νὰ γευθοῦμε καὶ ἄλλους πνευματικοὺς καρποὺς του.

ΕΠΙΔΟΣΕΙΣ ΤΗΣ ΔΙΔΟΣ ΒΟΥΛΑΣ ΤΣΟΥΝΑ

Ἡ νεαρὰ συμπολίτισσα Δεσποινὶς Βοῦλα Κ. Τσούνα δὲν ἐσημείωσε ἐξαιρετικὴ ἐπίδοσι μόνον κατὰ τὶς εἰσαγωγικὲς ἐξετάσεις στὴ Φιλοσοφικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ὅπου θὰ διανύσει τὸ δεύτερο ἔτος τῆς φοιτήσεώς της ὡς ὑπότροφος λόγω τῆς ὑψηλῆς βαθμολογίας της ἡ ὁποία τὴν κατέταξε στὴν πρώτη πεντάδα τῶν ἐπιτυχόντων.

Διαθέτουσα καὶ ἄλλα πνευματικὰ χαρίσματα, ἔχει ἐγγραφεῖ στὴ Σχολὴ Πιάνου τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὠδείου. Ἔχει ἀριστεύσει στὴν Β' τάξι ἀνωτέρας καὶ κατὰ τὴν Συναυλία Πιάνου ποὺ ἔγινε στὶς 5 Ἰουνίου στὸν «Παρνασσό», ἐπραγματοποίησε μία ἐξαιρετικὴ ἐπιτυχία στὴν ἐκτέλεση τοῦ μουσικοῦ ἔργου τῶν HELLER — SCHUBERT «ἡ Πέστροφα», ἀποσπάσασα τὰ ζωηρὰ χειροκροτήματα τοῦ ἀκροατηρίου. Παραλλήλως ἔχει ἤδη περατώσει τὴν ἐκμάθησι τῆς Γαλλικῆς γλώσσης (τρίτο Σορμπόν) μὲ τὸν ἀνώτερο βαθμό. Καὶ συνεχίζει τὴν ἐκμάθησι τῆς Ἀγγλικῆς γλώσσης.

Φιλομαθὴς καὶ φιλαναγνώστης ἔχει πρωτίμως διευρύνει τὶς ἐγκυκλοπαιδικὲς γνώσεις της καὶ ἔχει ἀναπτύξει σὲ ζηλευτὸ σημεῖο τὸ φυσικὸ χάρισμά της τοῦ γραπτοῦ λόγου.

Προσφάτως προσκληθεῖσα ἀπὸ τὸν Καθηγητὴ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Μουτσόπουλο, ἔδωσε διάλεξι στὴν αἴθουσα «Κ. Παπαρρηγοπούλου» τοῦ Πανεπιστημίου ἐπ' εὐκαιρία τοῦ Φιλολογικοῦ Μνημοσύνου τοῦ ἀποθανόντος Γάλλου φιλοσόφου καὶ συγγραφέως Ζὰν - Πὼλ Σάρτρ ἐνώπιον καθηγητῶν, ἀκαδημαϊκῶν καὶ πλήθους φοιτητῶν, ἀφίσασα ἀρίστην ἐντύπωσιν.

Οἱ οἰωνοὶ γιὰ τὴν σταδιοδρομία τῆς ταλαντούχου συμπολίτισσας, εἶναι ἄριστοι...

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΕΣ ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ

Γαλαξείδι, 14 Ἰουνίου 1980
Ἀριθ. Πρωτ. βαθ. προτ. Δ.Ε. 39

ΠΡΟΣ

Τὸν κ. Πρόεδρο τοῦ Συνδέσμου Γαλαξειδιωτῶν
Καραΐσκου 111 — Πειραιᾶ

Ἐκφράζοντας τὶς εὐχαριστίες μας σὲ σᾶς καὶ τὰ μέλη τοῦ Συνδέσμου γιὰ τὴ χορήγηση τοῦ χρηματικοῦ βραβείου τῶν 2.000 δραχμῶν, σᾶς γνωρίζουμε ὅτι ἐφέτος βραβεύθηκε ὁ μαθητὴς τῆς ἕκτης τάξεως τοῦ Σχολείου μας, Σταμάτης Δημήτριος τοῦ Μιλτιάδου.

Μὲ ἐκτίμηση

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Σχολείου
ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΛΟΣ

Γαλαξείδι, 26 Ἰουνίου 1980

Πρὸς τὸν Σύνδεσμον Γαλαξειδιωτῶν

Εἶμαι ὁ μαθητὴς τῆς ΣΤ' τάξεως τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Γαλαξειδίου ποὺ φέτος μοῦ ἀπενεμήθη τὸ βραβεῖο τοῦ πρώτου μαθητοῦ τῆς ΣΤ' τάξεως τοῦ Σχολείου, ποὺ σεῖς ἔχετε καθιερώσει.

Μὲ τὴν ἐπιστολήν μου αὐτὴ σᾶς εὐχαριστῶ πολὺ καὶ ἐπιτρέψτε μου νὰ σᾶς συγχαρῶ διὰ τὸ βραβεῖο ποὺ ἔχετε καθιερώσει.

Εὔχομαι σὲ σᾶς καὶ στὴν ἐφημερίδα «ΤΟ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ», νὰ συνεχίσετε τὸ καλό σας ἔργο.

Ἐγὼ σᾶς ὑπόσχομαι ὅτι θὰ συνεχίσω τὶς προσπάθειές μου νὰ εἶμαι καλὸς μαθητής.

Σᾶς εὐχαριστῶ καὶ πάλι

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Μ. ΣΤΑΜΑΤΗΣ

ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

(Συνέχεια ἀπὸ τὴ σελ. 1η)

Ὁ κ. Πέτρος Θέμελης, καθ' ὅλη τὴν διάρκεια τῆς ὑπηρεσίας του εἰς τοὺς Δελφοὺς ἐπέδειξε ὑπηρεσιακὸ ζῆλο, ἐπιστημονικὴ κατάρτισι καὶ δημιουργικὴ δρᾶσι πολὺ πέρα τοῦ συνήθους μέτρου.

Τὰ ἐπιτεύγματα τόσον εἰς τὸ Μουσεῖον Δελφῶν, ὅσον καὶ εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς ἁρμοδιότητός του μὲ κορωνίδα τὸν ἀνασκαφικὸν ἄθλον τῆς ἀρχαίας καὶ σπουδαίας πόλεως τοῦ Καλλίου, πρὶν ἢ κατακλυσθεῖ ἀπὸ τὰ ὕδατα τοῦ φράγματος τοῦ Μόρνου, εἶναι καὶ θὰ μείνουν κραυγαλέα δείγματα τῆς ἀξιολόγου ὑπηρεσιακῆς ἀποδόσεώς του.

Ὅσον ἀφορᾶ τὸ Γαλαξεῖδι ὁ κ. Π. Θέμελης ἀνεκαίνισε τὰς αἰθούσας τοῦ Μουσείου του, ἀπεκάλυψε δι' ἀνασκαφῆς τὸ πανάρχαιον τεῖχος τῆς πόλεώς μας, ἐφήρμοζε πιστῶς τὰς διατάξεις γιὰ τὴν προστασία τοῦ παραδοσιακοῦ οἰκισμοῦ τοῦ Γαλαξειδίου καὶ ἐπεδείκνυε γενικώτερο ἐνδιαφέρον γιὰ τὸν τόπο μας.

Ἡ μετάθεσί του, θὰ ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα νὰ παραμείνουν ἐκτὸς ἄλλων ἔργων ἡμιτελεῖς καὶ οἱ ἐργασίες γιὰ τὴν ὁλοκλήρωση Μουσείου καὶ Τείχους.

Δὲν γνωρίζομεν ποῖοι ὑπηρεσιακοὶ λόγοι ἐπέβαλαν τὴν «κατεπείγουσα» αὐτὴ μετάθεσι τοῦ κ. Ἐφόρου Δελφῶν, ἡ ὁποία ἔλαβε τὶς διαστάσεις καὶ τὴν μορφὴν προσωπικῆς διώξεώς του, τόσην ὥστε ἀ ἀσχοληθεῖ ἐπανειλημμένως ὁ καθημερινὸς Τύπος, σχολιάσας ἐπικριτικῶς τὴν ὑπηρεσιακὴ αὐτὴ ἐνέργειαν.

Ὁ Σύνδεσμος Γαλαξειδιωτῶν, ἀνταποδίδων γιὰ τὸ ἔμπρακτον ἐνδιαφέρον τοῦ κ. Π. Θέμελη πρὸς τὸ Γαλαξεῖδι καὶ θεωρῶν ὄχι ὀρθὴν τὴν ἐνέργειαν τοῦ Ὑπουργείου, συμπαρεστάθη πρὸς αὐτὸν καὶ ἀπέστειλε μακρὸν καὶ ἠτιολογημένον τηλεγράφημα πρὸς τὸν κ. Ὑπουργὸν Πολιτισμοῦ καὶ Ἐπιστημῶν, παρακαλούμενον νὰ ἀναθεωρήσῃ τὴν περὶ μεταθέσεως τοῦ κ. Θέμελη ἐνέργειαν.

Ἀνάλογοι ἐκδηλώσεις ἔγιναν ἀπὸ τὸ «Πολιτιστικὸ Κέντρο Ἄμφισσας» καὶ ἀπὸ ἄλλους.

ΚΟΙΝΟΣ Ο ΑΓΩΝ

Στὸ φύλλο τῆς συναδέλφου «Ὁ Ἀγὼν» τῆς Ἰτέας τῆς 1 Ἰουνίου 1980 ἐδημοσιεύθησαν μηνύματα τῶν Δημάρχων Ἄρτης, Πρεβέζης καὶ Ἡγουμενίτσης καθὼς καὶ σχόλια τῆς ἀνεξαρτήτου ἐφημερίδος τῶν ἀπανταχοῦ Ἠπειρωτῶν ἡ «Γενέτειρα». Στὰ μηνύματα καὶ στὰ σχόλια ἐκφράζονται τὰ συγχαρητήρια πρὸς τὸν «Ἀγῶνα» Ἰτέας γιὰ τὴν ἐκστρατεία πρὸς κατασκευὴ τοῦ παραλιακοῦ δρόμου Μεγάρων — Ἰτέας καὶ ἀναγνωρίζεται ἡ ἀναγκαιότητα καὶ ἡ χρησιμότητα τῆς ὁδικῆς αὐτῆς ἀρτηρίας γιὰ τὴν Ρούμελη καὶ τὴν Ἤπειρο.

Συγχαίρομε τὸν «Ἀγῶνα» γιὰ τὴν εὐθαρσῆ δυναμικὴ ἐξόρμησι ὑπὲρ ἑνὸς δικαίου αἰτήματος δύο μεγάλων περιοχῶν τῆς Χώρας.

Σχετικὸ ἄρθρο εἶχε δημοσιευθεῖ στὸ φύλλο τῆς Ἐφημερίδος μας τοῦ παρελθόντος Ἀπριλίου μὲ τὸν τίτλο «Ὁ Δρόμος καὶ ἡ Γέφυρα», τὸ δεύτερο κατὰ σειρὰ γιὰ τὸ ἴδιο ζήτημα.

Εἶναι ἀπορίας ἄξιο πῶς δὲν ἐμνημόνευσε ἡ φίλη συνάδελφος καὶ τὴν ἀνεπιφύλακτη ὑπὲρ τοῦ δρόμου αὐτοῦ θέσι ποὺ ἔχει λάβει ἡ Ἐφημερίδα τοῦ Συνδέσμου Γαλαξειδιωτῶν τοῦ ὁποίου ἀπηχεῖ τὶς ἀντιλήψεις καὶ τὶς θέσεις στὰ ζητήματα τοῦ Γαλαξειδίου καὶ τῆς Ρούμελης. Εἶναι μία ἐπὶ πλέον ἀγωνιστικὴ φωνὴ γιὰ τὸ ζωτικώτατο αὐτὸ θέμα.

Πάντως εἶναι σημαντικὸ τὸ γεγονὸς ὅτι στὶς ἐκδηλώσεις τῶν Ρουμελιωτῶν γιὰ τὴν κατασκευὴ τῆς ἀρτηρίας Μεγάρων — Ἰτέας ἔχουν προστεθεῖ οἱ ἐκδηλώσεις τῶν Ἠπειρωτῶν, τοὺς ὁποίους ἄμεσα ἐνδιαφέρει καὶ συμφέρει ἡ πραγματοποίησι τοῦ ἔργου αὐτοῦ. Δὲν θὰ συγκινηθοῦν ἄραγε κάποτε οἱ ἁρμόδιοι, ἀπαλλασσόμενοι τῶν ὀλεθρίων ἐπιρροῶν;

ΤΑ ΑΠΟΡΡΙΜΜΑΤΑ

Στὸ παρελθὸν ἡ Ἐφημερς εἶχε ἀσχοληθεῖ μὲ τὸ πρόβλημα τοῦ τόπου ἀπορρίψεως τῶν ἀπορριμμάτων καὶ εἶχε μεταδώσει τὴν πληροφορία ὅτι ἔχει ἐξευρεθεῖ ἡ θέσι «Ἄνω Βερδιτπός» στὴν ὁποία, ἀπὸ καθίζησι, ἀγνώστου χρονολογίας, ἔχει σχηματισθεῖ μεγάλης διαμέτρου ἀπύθμενος, ἐντὸς τῆς γῆς «καταβόθρα», ὅπου χωρὶς κίνδυνο γιὰ τὴν Δημοσία ὑγεία μπορεῖ νὰ ρίπτονται τὰ ἀπορρίμματα ὄχι μόνο τοῦ Γαλαξειδίου, ἀλλὰ καὶ τῆς Ἰτέας, τὸ Κοινοτικὸ Συμβούλιο τῆς ὁποίας εἶχε προτείνει τὴν λύσι αὐτή.

Ἤδη πληροφορούμεθα ἀπὸ τὴν Κοινοτικὴ Ἀρχὴ Γαλαξειδίου ὅτι ἔχει ἀρχίσει ἡ κατασκευὴ προσβάσεως - δρόμου, πρὸς τὴν θέσι «Ἄνω Βερδιτὸς» καὶ ὅτι ἡ Κοινότης μας μελετᾶ μήπως θὰ εἶναι ἐφικτὴ πρόσβασι καὶ ἀπὸ τὴν πλευρὰ τοῦ Γαλαξειδίου γιὰ νὰ ἀποφευχθεῖ ἡ μακροτέρα διαδρομὴ τοῦ ὀχήματος τῆς καθαριότητος, ἐὰν χρησιμοποιεῖ τὴν ἐκ τῆς πλευρᾶς τῆς Ἰτέας κατασκευαζομένη πρόσβασι.

ΤΟ ΛΥΚΕΙΟ

Ὅπως ἀνηγγέλθη στὸ προηγούμενο φύλλο τὸ Λύκειο Γαλαξειδίου θὰ λειτουργήσῃ καὶ ὡς γενικῆς κατευθύνσεως, διότι ἡ ἐπὶ ἀρκετὰ ἔτη διατήρησή του μόνον ὡς Ναυτικοῦ, συνετέλεσε ὥστε νὰ μειωθεῖ ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν εἰς τὸ ἐλάχιστον.

Προϋπόθεσι διατηρήσεως καὶ λειτουργίας τοῦ Λυκείου γενικῆς κατευθύνσεως εἶναι ἠξασφάλισι ἱκανοῦ ἀριθμοῦ μαθητῶν.

Οἱ μέχρι σήμερα ἐνδείξεις καὶ μάλιστα ἀπὸ ὑπηρεσιακῆς πλευρᾶς εἶναι εὐοίωνοι. Ἐκτὸς τῶν Γαλαξειδιωτῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν θὰ φοιτήσουν παιδιὰ καὶ ἀπὸ τὰ γύρω μέρη, καθ' ὑπάδειξι καὶ τῆς ἁρμοδίας προϊσταμένης Ἀρχῆς ἡ ὁποία ἔλαβε σχετικὰ μέτρα εἰς τρόπον ὥστε καὶ τὸ Λύκειο τοῦ Γαλαξειδίου νὰ ἐξασφαλίσει ἀρκετοὺς μαθητὲς καὶ μαθήτριες, ἀλλὰ καὶ νὰ ἀποσυμφορηθοῦν τὰ ὑπερφορτωμένα Λύκεια Ἀμφίσσης καὶ Ἰτέας.

Πέρα τῶν λόγων τούτων, πρέπει νὰ ὁμολογηθῆ ὅτι τὸ Γαλαξείδι προσφέρεται ἀπὸ πάσης ἀπόψεως γιὰ διαμονὴ παιδιῶν ἀπὸ ἄλλα μέρη.

— ● —

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Κον Χρῆστον Λύτραν.—

Ἐπιστολή σας ἐλήφθη μετὰ τὴν στοιχειοθέτηση τοῦ φύλλου. Πέραν τούτου γιὰ τὸ θέμα ποὺ θίγετε χρειάζεται, πρὸ πάσης δημοσιεύσεως, περισσότερη ἐνημέρωση τῆς ἐφημερίδος καὶ ἀπὸ σᾶς καὶ ἀπὸ τὴν Κοινότητα.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ ΖΩΧΙΟΥ

Ὅπως κάθε χρόνο, στὶς 20 Ἰουλίου θὰ τελεσθῆ στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίου Νικολάου Γαλαξειδίου ἐπιμνημόσυνη δέησι ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ φωτισμένου ἱδρυτοῦ τοῦ Ναυτικοῦ Ἀπομαχικοῦ Ταμείου ἀειμνήστου Γερασίμου Ζωχιοῦ, μὲ πρωτοβουλία τοῦ Προέδρου τοῦ Συνδέσμου Συνταξιούχων ΝΑΤ Γαλαξειδίου κ. Νικολάου Παπανικολάου, εἰς ἐκδήλωσι εὐγνωμοσύνης ἀπὸ τοὺς ναυτίλους τοῦ Γαλαξειδίου πρὸς τὸν ἐξασφαλίσαντα τὰ γηρατεῖα τῶν ἀπομάχων τοῦ κύματος.

ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

Ο ΠΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΝΟΡΙΑΣ ΜΟΥ

Τὸ κείμενο μὲ τὸν ἀνωτέρω τίτλο εἶναι γραμμένο ἀπὸ τὴν ἑνδεκάχρονη μαθήτρια τοῦ Δημοτικοῦ Ροδοῦλα κόρη τοῦ συμπολίτου μας Ἰωάννου Α. Μακρῆ καὶ ἐγγονὴ τοῦ παλαιμάχου θαλασσοπόρου Τάσου Ι. Μακρῆ.

Ἡ Γαλαξειδιωτοπούλα μὲ τὴν πρώτη πνευματικὴ ὡριμότητα, τὴν ἐκπληκτικὴ διανόησί καὶ τὸ διαφαινόμενο λογοτεχνικὸ τάλαντο εἶναι ἀξία θερμοτάτων συγχαρητηρίων. Καὶ ἡ ἐλάχιστη ἠθικὴ ἀμοιβή της εἶναι ἡ δημοσίευσι τῆς θαυμαστῆς καὶ συγκινητικῆς ἠθογραφίας της.

Ἐκεῖ στὴν ὁλόφωτη ἐκκλησιὰ τῆς ἐνορίας μου, μὲ τὴ συγυρισμένη της αὐλή, τὴ γεμάτη τριανταφυλλιές, πηγαινοέρχεται μιὰ μορφὴ γλυκιά, κι εἰρηνική.

Εἶναι ὁ παπᾶς τῆς ἐνορίας μου, ὁ παπα - Ἀναστάσης.

Μιὸ μορφὴ ποὺ λέει τόσα πολλά.

Ὄμορφος, μὲ γένια καὶ μαλλιὰ καστανόξανθα, μὲ μάτια καστανά, μὲ πρόσωπο ρόδινο, μὲ τὸ μαῦρο ράσο, τὸν χρυσὸ Σταυρό.

Νέος.

Αὐτὸς εἶναι ὁ παπᾶς τῆς ἐνορίας μου.

Εἶναι ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Θεοῦ στὴ Γῆ.

Ἡ μορφή του σὰν τὴν πράσινη μορφὴ τοῦ Χριστοῦ μας.

Τὸ βλέμα του πετᾶ σπίθες.

Κοιτάζει ἄλλοτε ψηλὰ ἱκετεύοντας τὸ Θεό, κι ἄλλοτε σκαρφαλώνει στὰ βουνά, καβαλικεύει τὰ σύννεφα κι ὁρμᾶ πρὸς τὸ θεῖο, τὸ οὐράνιο.

Ἀπὸ τὸ στόμα του βγαίνει χρυσός, ἄργυρος, διαμάντια. Τὰ λόγια του ρέουν στὶς ψυχὲς τῶν ἀνθρώπων μέλι καὶ γάλα, ὅταν καὶ τὴν ἱερὴ λειτουργία τελεῖ μὲ τὴ γλυκιὰ φωνή του:

«Ἀδερφοὶ συγχωρήσετέ με»

Ἡ καρδιά του εἶναι ἀνοιχτὴ γιὰ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους.

Μέσα της εἶναι καλλιεργημένη μὲ πίστη καὶ φυτρώνουν

ΝΕΑ ΜΕΛΕΤΗ ΤΟΥ ΧΡΟΝΙΚΟΥ ΤΟΥ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΥ ΕΥΘΥΜΙΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου

Δὲν θὰ σᾶς κουράσω ἄλλο μὲ τὴν ἐλλειπῆ καὶ συγκεχυμένην ἱστοριογραφία ποὺ αὐτὸ τὸ γεγονὸς ἔχει δημιουργήσει, θὰ ἀναφέρω μόνον ὅτι ἐσχάτως ὁ Καθηγητὴς LUTRELL, μιὰ διεθνὴς αὐθεντία εἰς τὴν ἱστορία τῶν Ἱπποτῶν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου, ἔχει σχολιάσει τὴν ἔλλειψιν αὐθεντικότητος τῶν προγενεστέρων ἀφηγήσεων καὶ τὴν ἀνάγκην διευκρινήσεων. Δυστυχῶς ὁ LUTRELL ἀγνοεῖ τὴν σχέσιν τοῦ Χρονικοῦ τοῦ Γαλαξειδίου ὡς πρὸς τὸ θέμα αὐτὸ καὶ καταλήγει ὅτι, «φαίνεται πὼς δὲν ὑπάρχει ἀπόδειξις ὅτι οἱ Ἱπποτται κατέλαβαν ποτὲ τὰ Σάλωνα». Πράγματι, παρ' ὅλον ὅτι οἱ Ἱπποτται δὲν φαίνεται νὰ ἔχουν καταλάβει τὰ Σάλωνα διὰ μίαν ὡρισμένην χρονικὴν περίοδον, τὸ Χρονικὸν τοῦ Γαλαξειδίου μαρτυρεῖ ὅτι προσεπάθησαν νὰ τὸ ἐπιτύχουν καὶ ἐπιθυμοῦσαν νὰ ξεσηκώσουν τὸν Ἑλληνικὸν πληθυσμὸν εἰς ἐπανάστασιν. Ἀφοῦ ἔχω ἤδη διαβάσει τὴν ἀφήγησιν τοῦ Χρονικοῦ, ὡς πρὸς τὴν ἀνακατάληψιν καὶ πώλησιν τῆς περιοχῆς τῶν Σαλώνων, θὰ σᾶς ἐκθέσω τώρα ἐν συντομίᾳ τὰς ἀποκτηθείσας πληροφορίας (γνώσεις) καὶ θὰ ἐπισημάνω τὴν σπουδαιότητά των.

Πράγματι, ἡ κατάστασις τοῦ Βυζαντινοῦ Κράτους ἦτο ἀπελπιστικὴ περὶ τὸ τέλος τοῦ 14ου αἰῶνος. Οἱ Ὀθωμανικὲς προελάσεις εἶχαν ἀφίσει στὴν ἄλλοτε ἰσχυρὴ Αὐτοκρατορία μόνο μερικὲς ἐδαφικὲς κτήσεις εἰς τὴν κυρίως Ἑλλάδα, οἱ ὁποῖες ἀπετέλουν ἡμιανεξάρτητα Πριγκηπᾶτα. Ἡ σπουδαιοτέρα Βυζαντινὴ κτῆσις, μετὰ αὐτὴν ταύτην τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἦτο τὸ Δεσποτᾶτον τοῦ Μωρηᾶ, τὸ ὁποῖον εἶχαν ἀνακτήσει ἀπὸ τὰ φθίνοντα Λατινικὰ Πριγκηπᾶτα, τὰ ὁποῖα ἐγκαθιδρύθησαν μετὰ τὴν 4ην Σταυροφορίαν. Εἰς αὐτὴν τὴν ἀπελπιστικὴν κατάστασιν, ὁ Αὐτοκράτωρ Ἐμμανουὴλ Παλαιολόγος ἐγκατέλειψε τὴν πρωτεύουσάν του καὶ μετέβη εἰς τὴν Δύσιν διὰ νὰ ζητήσῃ βοήθειαν ἐναντίον τῶν Ὀθωμανῶν. Ὁ ἀδελφός του Θεόδωρος, αὐθέντης τοῦ Δεσποτάτου τοῦ Μωρηᾶ, ἀπεφάσισε νὰ πωλήσῃ κατ' ἀρχὰς μόνον τὴν Κόρινθον, ἀλλὰ ἀργότερα ἀρκετὰ ἀπὸ τὰ ἐδάφη του εἰς τὸν Μωρηᾶ ἐπώλησε εἰς μίαν Στρατιωτικο - Θρησκευτικὴν Ὀργάνωσιν, τοὺς Ἱπποτας τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου. Τὸ ἔκανε διὰ νὰ ἀποκτήσει τὴν στρατιωτικήν των βοήθειαν. Μεταξὺ τοῦ 1397 καὶ 1400 οἱ Ἱπποται, παρὰ τὴν τοπικὴν Ἑλληνικὴν ἀντίδρασιν εἰς τὴν Λατινικὴν Διοίκησιν, ἐβοήθησαν τὸν Θεόδωρον νὰ ἀντισταθῇ εἰς τὰς Ὀθωμανικὰς ἐπιδρομάς. Ἀλλὰ παρὰ τὴν γνωστὴν πολεμικήν των ἱκανότητα, δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἐμποδίσουν τοὺς Ὀθωμανοὺς νὰ καταλάβουν τὸ Μωρηᾶ μετὰ τὸ 1400. Τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ὁ Θεόδωρος ἐγνώριζε ὅτι οἱ φιλόδοξοι Ἱπποται ἦσαν τόσον ἐπικίνδυνοι διὰ τὸ φθίνον Δεσποτᾶτον, ὅσον καὶ οἱ Ὀθωμανοὶ κι ἔτσι ἀπεφάσισε, μὲ διαπραγματεύσεις, νὰ ἐξαγοράσῃ πάλιν τὰ ἐδάφη τὰ ὁποῖα εἶχε πωλήσει εἰς αὐτούς.

Ἡ προσπάθεια τοῦ Θεοδώρου νὰ σώσῃ ἑαυτὸν ἀπὸ τοὺς φιλοδόξους συμμάχους, εὗρε ἀνταπόκρισιν τὸ 1402 ὅταν ὁ Σουλτάνος Βαγιαζὴτ τοῦ ἐπρότεινε εἰρήνην ἐὰν ἐξεδίωκε ἀπὸ τὸν Μωριᾶ, τοὺς διαρκῶς ταραχὰς προκαλούντας, Ἱπποτας. Φαίνεται ὅτι ὁ Βαγιαζήτ, προετοιμαζόμενος διὰ νὰ δώσῃ μάχην μὲ τὸ Μογγόλο Τιμοὺρ ἤθελε νὰ ἐξασφαλίσῃ τὶς Εὐρωπαϊκές του κτήσεις πρὶν φύγει γιὰ τὴν Ἀσία. Πρέπει νὰ ὑπομνησθῆ ὅτι κατ' αὐτὴν τὴν περίοδον ἡ Κωνσταντινούπολις ἐπολιορκεῖτο καὶ ἡ μετάβασις τοῦ Αὐτοκράτορος Ἐμμανουὴλ εἰς τὴν Δύσιν, δὲν εἶχε ἀποδώσει οὐσιώδη ἀποτελέσματα. Ὑπ' αὐτὰς τὰς συνθήκας μία προσφορὰ εἰρήνης, ἔστω καὶ προσωρινῆς, πρέπει νὰ ἐθεωρήθη ὡς μία εὐκαιρία ποὺ ἦτο κρῖμα νὰ χαθῆ. Αἰφνιδίως τὴν 24ην Ἰουλίου 1402 ὅλη ἡ κατάστασις μετεβλήθη. Ὁ Βαγιαζὴτ ἡττήθη καὶ ὁλόκληρος ἡ Ὀθωμανικὴ Αὐοκρατορία εὑρέθη εἰς μίαν κατάστασιν συγχύσεως. Ἐὰν ὁ Χόπτ ἔχει ἀποδώσει σωστὰ τὴν πηγή του, πρέπει κανεὶς νὰ τοποθετήσῃ τὴν ἐκστρατείαν τοῦ Θεοδώρου εἰς τὴν Κεντρικὴν Ἑλλάδα, καὶ τὴν κατάληψιν τῶν Σαλώνων, εἰς τὴν περίοδον αὐτήν. Παρ' ὅλον ὅτι δὲν ἀναφέρεται εἰς τὸ Χρονικὸν αὐτὴ ἡ ἀνακατάληψις, πολὺ πιθανὸν ἔγινε μὲ τὴ βοήθεια τῶν Ἱπποτῶν. Ἡ συμμετοχή των πρέπει νὰ μνημονεύεται εἰς τὸ ντοκουμέντο τοῦ Χὸπτ ἀπὸ τὴ Μάλτα καὶ μπορεῖ νὰ τὸ συμπεράνῃ κανεὶς ἀπὸ μίαν πρότασιν εἰς τὴν συνθήκην τοῦ 1403. Εἰς αὐτὴν τὴν συνθήκην, μεταξὺ ἑνὸς ἀπὸ τοὺς υἱοὺς τοῦ Βαγιαζὴτ καὶ τῶν Χριστιανῶν, εἰς τοὺς Ἱπποτας παρεχωρήθησαν τὰ ἐδάφη τῶν Σαλώνων καὶ τοῦ Ζητουνίου τὰ ὁποῖα, λέγεται, ὅτι πρὸ ὀλίγου καιροῦ εἶχαν προσθληθῆ. Τοιουτοτρόπως, τὸ κείμενον τοῦ Χρονικοῦ ἐπιβεβαιοῦται σὲ γενικὲς γραμμές. Εἶναι ἐνδιαφέρον νὰ παρατηρήσῃ κανεὶς ὅτι τὸ Χρονικὸ προσθέτει τὴν πληροφορίαν πὼς ὁ Θεόδωρος ἔτυχε καλῆς ὑποδοχῆς ἀπὸ τοὺς κατοίκους τῆς Κεντρικῆς Ἑλλάδος, οἱ ὁποῖοι καί τὸν ἐβοήθησαν νὰ νικήσῃ τοὺς Ὀθωμανοὺς πλησίον τῶν Σαλώνων. Ἡ νίκη των ἐν τούτοις ἦτο βραχείας διαρκείας καὶ κατὰ τὸ Χρονικό, ὁ Θεόδωρος ὑπεχρεώθη νὰ ὑποχωρήσῃ ὅταν τοῦ ἐπετέθη ὁ Τοῦρκος Μπέης τοῦ Ζητουνίου. Ἂν καὶ ἡ ὑποχώρησις ἀπὸ τὰ Σάλωνα τοῦ Θεοδώρου, λόγω ὑπερτέρων Ὀθωμανικῶν δυνάμεων δὲν μπορεῖ νὰ ἐπιβεβαιωθῆ ἀπὸ ἄλλην πηγήν, ἡ πληροφορία τοῦ Χρονικοῦ εἶναι προφανῶς ἀκριβής. Ὅταν παρῆλθε τὸ αἰφνίδιο σὸκ ἀπὸ τὴν ἧττα τοῦ Βαγιαζήτ, εἶναι πιθανὸν ὅτι οἱ τοπικοὶ Ὀθωμανοὶ ἄρχοντες προσεπάθησαν νὰ ἀναπληρώσουν τὶς ἀπώλειες ποὺ ὑπέστησαν ἐν τῷ μεταξύ. Γνωρίζομεν ὅτι τὸ Ζητοῦνι ἦτο ἕνα φρούριον τῶν Ὀθωμανῶν καὶ μιὰ κατάλληλη περιοχὴ γιὰ ἐπιδρομὲς πρὸς νότον.

Ἂν καὶ δὲν μποροῦμε ἐπακριβῶς νὰ καθορίσωμεν τὴν διάρκειαν τῆς ἐκ νέου καταλήψεως τῆς περιοχῆς ἀπὸ τὸν Θεόδωρον, πρέπει νὰ τὴν τοποθετήσωμεν μεταξὺ Αὐγούστου 1402 καὶ πρὶν ἀπὸ τὸν Φεβρουάριον 1403, πιθανὴ ἡμερομηνία τῆς καταλήψεως ὑπὸ τῶν Ἱπποτῶν τῶν Σαλώνων, ἀπὸ ἕνα ἀπὸ τοὺς υἱοὺς τοῦ Βαγιαζήτ. Αὐτὸς ὁ Φεβρουάριος TERMINUS POST QUEM δηλώνεται ἐπίσης ἀπὸ ἕνα Ἐνετικὸ ντοκουμέντο τὸ ὁποῖον λέγει ὅτι ἡ κατάστασις στὸ Μωρηᾶ ἦτο συγκεχυμένη, ὅτι ὁ Θεόδωρος ἦτο ἀσθενὴς καὶ ὅτι τὰ ἐδάφη του ἀπειλοῦντο ἀπὸ τοὺς γείτονάς του. Ἐπίσης γνωρίζομεν ὅτι οἱ Ἱπποται εἶχαν ἤδη ἀρχίσει διαπραγματεύσεις μὲ τὸν Θεόδωρο τὸν Ὀκτώβριο 1402 διὰ τὴν ἀποχώρησίν των ἀπὸ τὸ Μωρηᾶ. Οὕτω οἱ Ἱπποται ἀνέμεναν ὅτι ἡ παραχώρησις εἰς αὐτοὺς τῶν Σαλώνων καὶ τοῦ Ζητουνίου τὸ 1403 θὰ τοὺς ἐχρησίμευε σὰν καινούργια βάσις ἐπιχειρήσεων εἰς τὴν Κεντρικὴν Ἑλλάδα. Οἱ διαπραγματεύσεις μεταξὺ τῶν Ἱπποτῶν καὶ τοῦ Θεοδώρου συνεχίσθησαν μέχρι τὸ 1404. Δὲν γνωρίζομεν ἐὰν ποτὲ οἱ Ἱπποται ἀγόρασαν τὰ Σάλωνα ἀπὸ τὸν Θεόδωρον ὅπως ἀναφέρει τὸ Χρονικὸ ἀλλὰ αὐτὸ φαίνεται ἀπίθανον. Καὶ εναι ἀπίθανον διότι γνωρίζομεν ὅτι ὁ ΣΕΝΓΚΟΥΙΝ προσπαθοῦσε ἀκόμη νὰ ἐπιτύχῃ αὐτὸ τὸν Αὔγουστον 1404. Εἶναι μᾶλλον πιθανὸν τὸ Χρονικὸν νὰ ἀναφέρῃ κάποια προπαγάνδα τῶν Ἱπποτῶν ποὺ εἶχε ὡς σκοπὸν νὰ κάνῃ τὸν πληθυσμὸν περισσότερον ὑποτεταγμένον εἰς τὴν Λατινικὴν Διοίκησιν.

Πάντως οἱ προσπάθειες τῶν Ἱπποτῶν νὰ ξεσηκώσουν ἐπαναστάσεις καὶ νὰ καταλάβουν τὴν περιοχὴν εἶναι δυνατὸν νὰ ἔλαβαν χώραν, κάποτε, μεταξὺ Φεβρουαρίου 1403 καὶ 4ης Ἰουνίου 1404, ὅτε οἱ Ἱπποται ἀπεσύρθησαν ἀπὸ τὴν περιοχήν. Οἱ λεπτομέρειες τὶς ὁποῖες ἀναφέρει τὸ Χρονικὸ ἀναφορικῶς μὲ τὶς προσπάθειες τῶν Ἱπποτῶν ἐνῶ εὑρίσκοντο εἰς τὴν περιοχήν, ἐπικυρώνονται μερικῶς ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Παντελεήμονος τὴν ὁποίαν ἔκτισαν. Αὐτὴ ἡ ἐκκλησία ἐσώζετο εἰς τὸ Γαλαξεῖδι μέχρι τὸ 1906 καὶ ἐθεωρεῖτο ὅτι ἦτο Λατινικῆς προελεύσεως, ὅταν ὁ Σάθας ἀνεκάλυψε τὸ Χρονικὸν τοῦ Γαλαξειδίου, τὸ 1865. Τὸ τμῆμα τοῦ Χρονικοῦ ποὺ ἀναφέρεται εἰς τοὺς Ἱπποτας εἶναι ἕνα μόνον ἀπὸ τὰ πολλὰ ἀντι-λατινικὰ τμήματα ὁλοκλήρου τοῦ ἔργου. Ἂν καὶ δὲν μποροῦμε νὰ ἐξετάσουμε ἐδῶ τοὺς λόγους διὰ τοὺς ὁποίους ὁ Εὐθύμιος εἶχε μίαν ἀντιλατινικὴν διάθεσιν, αὐτὴ ἡ διάθεσις ἦτο ἐπίσης παροῦσα καὶ εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν, εἰς τὴν πηγήν του. Ὅπως ἤδη ἔχω μνημονεύσει, τὰ ἀντιλατινικὰ αἰσθήματα εἶχαν ἐνωρίτερον δημιουργήσει προβλήματα εἰς τὸν Μωρηᾶ, ὅταν ὁ Θεόδωρος προσεπάθησε νὰ χρησιμοποιήσῃ Λατίνους συμμάχους ἐναντίον τῶν Τούρκων.

Τὸ «Χρονικὸ τοῦ Γαλαξειδίου» ἀναφέρει ὅτι αὐτὴ ἡ διάθεσις ἦτο ἐπίσης διάχυτος εἰς τὴν Κεντρικὴν Ἑλλάδα μετὰ τὸ 1402. Ἡ πληροφορία αὐτὴ ἐξηγεῖ ὅτι ἕνας ἀπὸ τοὺς λόγους ποὺ οἱ Χριστιανοὶ τῆς Ἀνατολῆς δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἐπωφεληθοῦν ἀπὸ τὴν ἧττα τοῦ Βαγιαζὴτ ἦσαν τὰ ἀντιλατινικὰ αἰσθήματα τοῦ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, εἰς τὸ Χρονικὸν ἀναφέρεται ὅτι οἱ Ἕλληνες τῆς Κεντρικῆς Ἑλλάδος ἐβοήθησαν τὸν Θεόδωρον γιὰ νὰ ἀνακαταλάβῃ τὴν περιοχήν, ἀλλὰ δὲν ἐνδιαφέροντο νὰ ἐπαναστατήσουν ἐναντίον τῶν Ὀθωμανῶν κυρίων των, διὰ λογαριασμὸ τῶν Λατίων Ἱπποτῶν.

Ἐν τῷ συνόλῳ ὁ Εὐθύμιος ἐμφανίζει τοὺς Ἕλληνας τῆς Κεντρικῆς Ἑλλάδος ὅτι ἦσαν περισσότερον ἀντι-Λατίνοι παρὰ ἀντι-Ὀθωμανοί. Ἀναφέρει ὅτι οἱ Ὀθωμανοὶ ἀρχικῶς προσεκλήθησαν εἰς τὰ Σάλωνα διὰ νὰ ἀνατρέψουν ἕνα Λατίνο Τύραννο. Καὶ ἀκόμη ὁμιλεῖ εὐμενῶς διὰ μερικοὺς ἀπὸ τοὺς τοπικοὺς Ὀθωμανοὺς Διοικητάς. Παραδείγματος χάριν, λέει διὰ κάποιον τοπικὸν Μπέην ὀνομαζόμενον Χατζῆ - Μπαμπᾶ: «ἔμεινε γοῦν ὁ Μπέης αὐτὸς τέσσερα χρόνια στὸ Γαλαξεῖδι καὶ ἀπὸ μιὰ βαρειὰ ἀρρώστια ἀπέθανε καὶ οἱ Γαλαξειδιῶταις πολὺ τὸν ἐλυπηθήκασι κατάκαρδα καὶ τὸν ἐθάψασι μὲ παράταξαις, σὰν νὰ ἤτανε Χριστιανός, ἔστωντας καὶ νὰ εἶναι καλὸς ἄνθρωπος».

Ἡ ἀτμόσφαιρα εἰς τὴν ὑπὸ Ὀθωμανικὴν Διοίκησιν ζωὴν δὲν θεωρεῖται καθόλου εὐμενής, ἀλλὰ τουλάχιστον γιὰ τὸ παραθαλάσσιο Γαλαξεῖδι, ἡ ζωὴ ἦτο ὑποφερτὴ κατὰ τοὺς πρώτους δύο αἰῶνας τῆς Ὀθωμανικῆς Διοικήσεως. Ὅταν ὅμως ἡ τοπικὴ Ὀθωμανικὴ Διοίκησις χαλαρώνει, τὸ Γαλαξεῖδι ἀρχίζει πάλιν νὰ στερεῖται καὶ νὰ ὑποφέρῃ ἀπὸ ἄτακτες ἐπιδρομὲς ὅπως συνέβαινε κατὰ τὸ τέλος τῆς Βυζαντινῆς περιόδου.

Πρόκειται διὰ τοὺς Κουρσάρους καὶ τοὺς Πειρατάς, ὅπως τοὺς ἀποκαλεῖ ὁ Εὐθύμιος, οἱ ὁποῖοι ὑποχρεώνουν τοὺς κατοίκους τοῦ Γαλαξειδιοῦ νὰ καταφεύγουν σὲ κάποιο ἀπομεμακρυσμένο μέρος διὰ νὰ προφυλαχθοῦν.

Πρὶν τελειώσω θὰ ἀφιερώσω λίγα λόγια γιὰ τὸν πιθανὸ σκοπὸ ποὺ εἶχε ὁ Εὐθύμιος, ὅταν ἔγραφε τὸ Χρονικό του.

Τὸ ἐρώτημα εἶναι, ποιὸ ἐθεώρει ὅτι θὰ ἦτο τὸ ἀκροατήριό του. Ἀσφαλῶς πρέπει νὰ προώριζε τὴν ἐργασία του διὰ τοὺς συμπολίτας του, τοὺς κατοίκους τοῦ Γαλαξειδίου, Λιδωρικίου καὶ Σαλώνων. Φεύγει ἀπὸ τὴν πορεία του γιὰ νὰ συγκεντρώσῃ γεγονότα (στοιχεῖα) ἀπὸ τὶς πηγές του, μὲ τὰ ὁποῖα μπορεῖ νὰ προβάλῃ περισσότερον τὴν γενναιότητα τῶν συμπατριωτῶν του καὶ τὴν δύναμιν τῆς Χριστιανικῆς πίστεως. Τὸ ὅτι ἦτο ἕνας βαθειὰ εὐσεβὴς ἄνθρωπος, δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία. Τὸ Χρονικὸ εἶναι γεμάτο ἀπὸ θαύματα καὶ Ἁγίους οἱ ὁποῖοι φθάνουν τὴν κρίσιμη στιγμὴ γιὰ νὰ βοηθήσουν τοὺς πιστούς.

Σκοπός του φαίνεται ὅτι εἶναι νὰ πληροφορήσῃ καὶ κατατοπίσῃ τὸν ἀναγνώστη καὶ νὰ τοῦ ὑπενθυμίσῃ τὶς δοκιμασίες ἀπὸ τὶς ὁποῖες ἔχουν περάσει ἡ Πίστις του καὶ ἡ Πατρίς του καὶ ἐπέζησαν.

Ἀπ' αὐτὴν τὴν ἄποψιν τὸ «Χρονικὸ τοῦ Γαλαξειδίου» ξεπερνᾶ τὴν ἀξίαν ποὺ ἔχει ἀναφέροντας τοπικὰ γεγονότα εἰς τὴν Κεντρικὴν Ἑλλάδα τὰ ὁποῖα πιθανὸν νὰ εἶχαν μείνει ἄγνωστα. Ἐπίσης δείχνει τὸν μεγάλο πατριωτισμὸ τοῦ ἀμορφώτου Ἑλληνικοῦ Κλήρου, ὁ ὁποῖος εἰς τὸ τέλος τοῦ 17ου αἰῶνος, παρ' ὅλες τὶς συνέπειες τῶν διώξεων καὶ τῶν ἐχθρικῶν κατακτήσεων, ἦσαν ἀκόμη, προφανῶς, σκληρὰ δεμένος μὲ τὴν πατρίδα καὶ τὴν πίστιν του.

Ἕνας τέτοιος ἄνθρωπος ἦταν ὁ Χρονικογράφος μας ὁ Εὐθύμιος ὁ Ἱερομόναχος, ὁ ὁποῖος παρὰ τὴν ἔλλειψιν μορφώσεως, κάθησε καὶ ἔγραψε γιὰ τὴν Πατρίδα του καὶ τὴν Πίστιν του.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
Ὑποψήφιος Διδάκτωρ τῆς Φιλοσοφίας τοῦ Παν)μίου Κολούμπια Η.Π.Α.

ΝΕΑ ΚΡΙΤΙΚΗ

"ΚΕΡΝΟΙ,,

ΓΙΑΣ ΜΑΝΟΥ ΧΑΤΖΗ

Ἡ νεαρὴ Γαλαξειδιώτισα δεσποινίδα Γία Χατζῆ, δὲν ἀρκεῖται μονάχα στὰ ἐπιστημονικά της διαφέροντα, τὰ ἀρχαιολογικά, ἀλλὰ πρόσφατα δημοσίευσε ποιητικὴ συλλογὴ μὲ τὸν τίτλο «Κέρνοι». Ὁ Κέρνος εἶναι ἕνα ἀρχαῖο ἀγγεῖο, σύνθετο ἀπὸ ἄλλα μικρότερα, θρησκευτικοῦ χαρακτήρα καὶ γιὰ λατρευτικὴ χρῆση.

Κάτω ἀπὸ τὴν καθαρή, ἐπιστημονικὴ της ἐργασία, τὴν ἀκριβολόγο καὶ ὑπομονετικὴ ἐπιστήμη τοῦ ἀρχαιολόγου, κρύβεται μιὰ ψυχὴ ποὺ δονεῖται ἀπὸ τὰ εὐγενέστερα συναισθήματα καὶ προβάλλει στὸ σημερινὸ τεχνοκρατικὸ καὶ φοβερὸ μας κόσμο

«τοὺς λογισμοὺς τοὺς μελλούμενους καὶ τὴν πίστη μου στὸ πνεῦμα τ' ἀν-
(θρώπινο
ποὺ θάλλει παντοτεινά».
(ποίημα LILITH σελ. 9)

Ἔχει νοιώσει σὰν Ἀρχαιολόγος ὅτι δὲν ἔχουν ἀξία τὰ εὑρήματα, ἂν δὲν συνδυαστοῦν μὲ τοὺς ἀνθρώπους ποὺ τὰ προκάλεσαν καὶ ἡ ἱστορία γυρνώντας στὰ περασμένα γιὰ νὰ γνωρίσει τὴν προσπάθεια τοῦ ἀνθρώπου γιὰ τὴν κατάκτηση τοῦ πολιτισμοῦ, ὁδηγεῖ τὸν ἄνθρωπο στὴ γνωριμία τῆς ζωῆς καὶ τῶν ἔργων του ἀπὸ τότε ποὺ ἐμφανίστηκε στὴ Γῆ καὶ τοῦ τονίζει τὴ σημασία τῆς προσωπικῆς συμβολῆς στὴ δημιουργία τοῦ πολιτισμοῦ, τὸν κάνει ὑπεύθυνο πολίτη. Γενιὲς ἀνθρώπων χάθηκαν, ἄφησαν ὅμως ἔργα, γιὰ νὰ τὰ συνεχίσουμε ἐμεῖς.

Μὲ ἀφορμὴ τὰ κατὰ καιροὺς εὑρήματα στὴν ἐργασία της στὴν Πύλο, στὶς Κουκουνάρες, στὴ Σαντορίνη, στὴν Περιστεριὰ καὶ στὴ Χώρα κοντὰ στὴν ἐπιστημονική της ἐργασία, μαζεύει, ὅπως ἡ ἴδια μᾶς λέει, «τὴν πεμπτουσία τῆς νύχτας μέσα σὲ μιὰ χούφτα ἄπλαστο πηλὸ ποὺ πλάθεται προτοῦ νὰ πλαστεῖ καὶ πραγουδεῖ πρὶν ἀπ' τοὺς στίχους καὶ μετουσιώνεται σὲ χίλια σχήματα μόνο στοῦ νοῦ τὸ ἀνεξέλεκτο καὶ στῆς καρδιᾶς τοὺς λειμῶνες... φέρνοντας τὸ δικό μου κάτι στὸ κάτι τοῦ ἄλλου τοῦ ἀλαργινοῦ».

Τὰ ἄνθη τῆς τέχνης τῶν ἀθάνατων καὶ ὡραίων προγόνων μας, ποὺ φιλόστοργα κρύβει ἡ γῆ τῶν Ἑλλήνων, γίνονται γιὰ τὴ Γία Χατζῆ «τόπος ποὺ τὴν τυλίγει μὲ μηνύματα καὶ στολίζουν τὴν καρδιά μου μὲ πέταλα ἀπὸ ἀνεμῶνες ἀμέθυστες κι' ἀφήνουν μιὰ ζεστασιὰ ἀμάραντη κι' ἁπλῆ».

Ἀπὸ τὰ ἀπομεινάρια τῆς Ἀρχαίας τέχνης ποὺ τὰ μάζεψε στὶς ἀνασκαφὲς ζεῖ καὶ πάλλεται ἡ ποιήτρια, τραγουδεῖ, γίνεται πουλὶ καὶ πετᾶ ψηλὰ στὸ σήμερα, τὸ ὀμορφαίνει, τὸ κάνει ἐλπιδοφόρο.

Μὲ λύπη ἀποχαιρετᾶ τὶς Καμένες τῆς Σαντορίνης καὶ εὔχεται μὲ ἀπαντοχὴ πάλι νὰ ξαναβρεθεῖ κοντὰ στὸ ὄνειρό της ποὺ εἶναι θαμένο στὴ λάβα τοῦ ἡφαίστειου. Γιατὶ οἱ ρίζες τῶν βλαστῶν της εἶναι ὅλες ἄκοπες, ὅταν οἱ νεκροὶ στὴ κοίτη καὶ στὴ λήθη τους γυρνᾶνε, νομίζει ὅτι ξαναγυρίζει στὸ μηδέν, γιατὶ ἡ Ἑλλάδα, ἡ πανάρχαιη Πατρίδα ἔχει ἄκοπες τὶς ρίζες τῶν βλαστῶν της, μὲ τὸ σήμερα ποὺ οἱ νέοι Ἕλληνες, τὰ νέα παιδιά, οἱ ἀρχαιολόγοι μας, πρέπει νὰ τὶς βροῦν καὶ νὰ τὶς συνδέσουν μὲ τὸ πεζὸ παρὸν τοῦ αἰώνα τούτου.

Δὲν ὀνειρεύεται μονάχα ἡ ποιήτρια - ἀρχαιολόγος νὰ ἀνακαλύψει λείψανα, σκεύη, κτερίσματα καὶ θυμητάρια ἑνὸς κόσμου μακρινοῦ, ὡραίου καὶ μοναδικοῦ, μὰ θέλει νὰ τὰ συνδέσει μὲ τὸ σήμερα, νὰ κάνει πιὸ ὄμορφη τὴν ἄχαρη ζωή μας, πιὸ ἀγνὴ τὴν ψυχή της καὶ τὴν ψυχὴ τοῦ λαοῦ τῶν Ἑλλήνων, γι' αὐτὸ καὶ κάθε ἀρχαῖο ἀπομεινάρι ποὺ βρίσκει προβάλλεται στὴν ψυχή της, στὸ νοῦ της, παίρνει προεκτάσεις καὶ «τὰ θολωτὰ κιβούρια τῶν προγόνων μὲ τοὺς θησαυροὺς τὰ φέρνει στὸ κατώφλι τῆς Μνημοσύνης».

Μὲ ὅλο της τὸ εἶναι ζεῖ τὸν ἀρχαῖο κόσμο καὶ σὰν «τὸ βασιλιὰ τῆς Ἀσίνης» τοῦ Γ. Σεφέρη, τὸν ξαναζωντανεύει καὶ θέλει νὰ μᾶς κάνει μέτοχους τῆς δικῆς της χαρᾶς καὶ εὐτυχίας, νὰ μὴν ξεχνᾶμε ἀπὸ ποῦ ἐρχόμαστε, ποῦ βρισκόμαστε καὶ ποιὰ μοίρα μᾶς περιμένει.

Μηνύματα παρήγορα, ποὺ ἔρχονται ἀπὸ νέους ἀνθρώπους, μᾶς γεμίζουν ἐλπίδα καὶ χαρά.

Εὐχόμαστε στὴ Γία Χατζῆ νὰ συνεχίσει μὲ τὸν ἴδιο ζῆλο τὴν ἀγάπη της γιὰ τὴ δουλειά της καὶ νὰ μᾶς δώσει τὴ χαρὰ νὰ ἀπολαύσουμε κι' ἄλλες πνευματικές της κατακτήσεις.

Γιὰ τὴ γλώσσα ποὺ χρησιμοποιεῖ, γιὰ τὸ στίχο, τὸν κατανοητὰ μοντέρνο καὶ ἄφοβο, τὴν καλαίσθητη ἔκδοση καὶ τὸ συγκρατημένο τόνο τῆς ψυχῆς της, δὲν θὰ εἴχαμε νὰ παρατηρήσουμε τίποτα, παρὰ ἐπαίνους καὶ συγχαρητήρια.

Θὰ ἦταν εὐτύχημα, τὴν ὄμορφη αὐτὴ ποιητικὴ συλλογὴ νὰ τὴ διαβάσουν οἱ νέοι μας καὶ πιὸ πολὺ τὰ νέα εὐγενικὰ παιδιὰ τῆς πατρίδας μας, τοῦ ἱστορικοῦ Γαλαξειδίου.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Ν. ΜΗΤΑΚΟΣ
Χαλκίδα, 20.2.1980

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ ΓΙΑΤΟΛΥΚΕΙΟ

Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κοινότητος ἀπέστειλε πρὸς τὸν τέως Ὑπουργὸ Παιδείας κ. Ἰωάννη Βαρβιτσιώτη εὐχαριστήριο ἐπιστολὴ γιὰ τὴν ἔγκρισι λειτουργίας καὶ Λυκείου γενικῆς κατευθύνσεως.

Ὁ κ. Βαρβιτσιώτης ἀπήντησε ἀντευχαριστῶν μὲ κοινοποίησι καὶ πρὸς τὸν ἀποτελεσματικῶς ἐνδιαφερθέντα ἀντιπρόεδρον τοῦ Συνδέσμου κ. Ἄλκην Καμμένο.

Ἀθῆναι 18 Ἰουνίου 1980

Κύριον Εὐστάθιον Χατζηγιάννην,
Πρόεδρον Κοινότητος Γαλαξειδίου

Κύριε Πρόεδρε,

Βαθειὰ μὲ συνεκίνησε ἡ ἐκδήλωση τῶν εὐχαριστιῶν σας γιὰ ὅ,τι ὑπὸ τὴν ἰδιότητα τοῦ Ὑπουργοῦ Παιδείας προσέφερα γιὰ τὴν Κοινότητά σας.

Ἐπιθυμῶ νὰ σᾶς διαβεβαιώσω ὅτι κατὰ τὴν διάρκεια τῶν δυόμισυ ἐτῶν ποὺ μοῦ εἶχε ἀνατεθεῖ ἡ βαρειὰ εὐθύνη τοῦ ἰδιαίτερα νευραλγικοῦ τομέως τῆς Παιδείας ἐργάστηκα μὲ πάθος, ζῆλο καὶ αὐταπάρνηση γιὰ ἕνα καλλίτερο μέλλον τῆς νεολαίας μας. Δὲν ξέρω ἂν στὴν προσπάθειά μου αὐτὴ ἐπέτυχα· Ἐσεῖς θὰ τὸ κρίνετε. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖο ἐπιθυμῶ νὰ σᾶς διαβεβαιώσω γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ θὰ μὲ βρίσκετε πάντοτε πρόθυμο συμπαραστάτη γιὰ κάθε νόμιμο καὶ λογικὸ αἴτημά σας.

Μὲ φιλικοὺς χαιρετισμοὺς

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΙΛΤ. ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ

Κοινοποίηση Καθηγητὴ κ. Α. Καμμένο, Ἡροδότου 27. Ἐνταῦθα.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ...

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΜΙΑΣ ΖΩΗΣ

...ΤΩΝ ΑΠΟΔΗΜΩΝ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΩΝ

«Ἐμπιστοσύνη στὸ Θεό! Ἔφκιασα τὴ ζωή μου, σὲ ὅποια Ἐκκλησία βρέθηκα ὁ Θεὸς ἦταν δίπλα μου, ἡ Ἀρχὴ στὴ ζωή μου ἦτο νὰ μὴν ἀδικήσω κανέναν, μόνον ἂν μποροῦσα νὰ βοηθήσω, καὶ αὐτὸ ἔκανα.

Σὲ ἡλικία 22 χρονῶν οἱ γιατροὶ ἀπεφάνθησαν χρειάζομαι καρδιακὴ ἐγχείρηση στὸ μέλλον ἐὰν ζήσω· γιατὶ μὲ εἶχαν ἀποφασίσει, γιατὶ ἡ ἀρτηρία τῆς καρδιᾶς ἦτο πολὺ στενὴ καὶ δὲν μποροῦσε νὰ περάσῃ τὸ αἷμα νὰ πάῃ στὸ κεφάλι, γιαυτὸ εἶχα τὴ μυοκαρδίτηδα, καὶ μὲ τὰ χρόνια θὰ γινόταν χειρότερη ἡ στένωσις. Αὐτὸ μοῦ τὄπαν οἱ τρε

ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΕΣ ΑΓΩΝΙΣΤΑΙ

ΚΑΙ ΤΟ ΙΕΡΑΤΕΙΟ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ

ΠΑΠΑ-ΝΙΚΟΛΑΣ ΠΑΠΑ-ΣΤΑΘΗΣ ΠΑΠΑ-ΑΝΔΡΕΑΣ

Ἀνάμεσα στοὺς φακέλλους τοῦ Ἀρχείου τῶν ἀγωνιστῶν κατὰ τὴν ἐπανάστασι τοῦ Εἰκοσιένα, ξεχωρίζουν καὶ οἱ φάκελλοι τῶν ἱερέων τοῦ Γαλαξειδίου. Μέχρι σήμερα ἀνευρέθησαν φάκελλοι γιὰ τρεῖς λειτουργοὺς τοῦ Ὑψίστου, χωρὶς νὰ ἀποκλείεται τὸ ἐνδεχόμενο νὰ ἀνακαλυφθοῦν καὶ ἄλλων ἱερωμένων ἀγωνιστῶν.

Κάθε φάκελλος περιέχει ἕνα μόνο ἔγγραφο - λείψανο, ἀσφαλῶς ἀπὸ τὸ πλῆρες ἱστορικὸ Ἀρχεῖο Γαλαξειδιωτῶν Ἀγωνιστῶν, ποὺ ἐσύλησε καὶ ἐξηφάνισε ὁ καταχθόνιος ἐκεῖνος κακοῦργος ἀνώνυμος ἀξιωματικός, κατὰ τὴν σχετικὴ ἀποκάλυψι τοῦ ποτὲ ἰατροῦ καὶ Βουλευτοῦ Λουκᾶ Καραλιβάνου (φύλλο Ἐφημερίδος 353).

Ἀλλὰ καὶ τὰ μοναδικὰ ἔγγραφα, ποὺ ἀφοροῦν τοὺς τρεῖς ἱερεῖς τοῦ πρώτου στὸν Ἐθνικὸ ξεσηκωμὸ Γαλαξειδίου, ἔχουν ἰδιαίτερη ἱστορικὴ ἀξία, ὄχι μόνο γιατί, μολονότι ὀλιγόλογα, δίνουν ἀπτὴ εἰκόνα τῆς πολεμικῆς δράσεως καὶ τῶν τριῶν ἱερωμένων τῆς μαρτυρικῆς θαλασσινῆς πολιτείας, ἀλλὰ καὶ γιατὶ προσθέτουν μία ἀκόμη ἀπόδειξι στὸ γεγονὸς ὅτι ἡ ἐξέγερσι τῶν Γαλαξειδιωτῶν, καθὼς ἔχει ἱστορηθεῖ ἐπανειλημμένως, ὑπῆρξε κυριολεκτικῶς πάνδημη — ἀπὸ τῶν Δημογερόντων καὶ καραβοκυραίων μέχρι τῶν ναυτῶν καὶ τῶν βοσκῶν, μηδὲ τῶν ἱερέων ἐξαιρουμένων.

Οἱ τρεῖς τοῦ ἱερατείου Γαλαξειδιώτες ἀγωνισταὶ ἦσαν οἱ Παπα - Νικόλαος Παπαθανασίου, Παπα - Στάθης Γουργουρῆς καὶ Παπα - Ἀνδρέας Λεκόπουλος.

⁂

Ὁ παπα - Νικόλαος Παπαθανασίου ἔλαβε μέρος στὴν πολιορκία τῆς Ναυπάκτου ἀπὸ τὰ Γαλαξειδιώτικα πολεμικὰ πλοῖα. Ἡ «Ἐπιτόπιος Ἀρχὴ» ὅπως ὀνομάζεται στὸ ἔγγραφο ἔκρινε ὅτι, ἐκτὸς ἀπὸ τὸν πολεμικὸ ἐξοπλισμὸ καὶ τὴν ἀγωνιστικὴ διάθεσι τῶν πολεμιστῶν, ἔπρεπε νὰ «ἐξοπλίσει» καὶ ἠθικῶς καὶ ψυχολογικῶς αὐτοὺς καὶ νὰ τονώσει τὴν Χριστιανική των πίστι, γιὰ τὴν ὁποία ἐξ ἴσου προμαχοῦσαν. Καὶ γιὰ τὸν σκοπὸ αὐτὸ ὥρισαν Ἐφημέριο τοῦ Γαλαξειδιωτικοῦ Στολίσκου τὸν Παπα - Νικόλα, γιὰ νὰ εὐλογεῖ τὰ ὅπλα καὶ νὰ παραδειγματίζει μὲ τὴν παρουσία του στὴν πρώτη γραμμὴ τοῦ πυρός. Οἱ τραχεῖς καὶ αὐτοδίδακτοι Γαλαξειδιῶτες πρόκριτοι ὑπῆρξαν πρωτοπόροι καὶ στὸ μέτρο αὐτό, ποὺ στοὺς σημερινοὺς ὀργανωμένους στρατοὺς καὶ στόλους προβλέπεται ἀπὸ τοὺς σχετικοὺς κανονισμούς.

Ἡ τιμητικὴ καὶ ἱερὴ αὐτὴ ἀποστολή, ποὺ ἔλαχε στὸν Παπα - Νικόλαο Παπαθανασίου βεβαιώνεται ἀπὸ δώδεκα ἐγκρίτους τῆς ἐποχῆς ἐκείνης Γαλαξειδιῶτας ἀγωνιστάς — τοὺς Μῆτρο Κατζούλη, Γεώργιο (Κωστέλλο, Δ.Χ. Κατζούλη, Ἀθανάσιο Μωραΐτη, Σταῦρο Ἀγγελῆ, Ἀνδρέα Μητρόπουλο, Νικόλαο Βαρλάμη, Νικόλαο Κατζούλη, Σπυρίδωνα Κατζούλη, Γεώργιο Μητρόπουλο καὶ Ἰωάννη Ἀναστασόπουλο.

Στὴν ὑπ' ἀριθ. 368 τῆς 6 Φεβρουαρίου 1841 κοινὴ ἔνορκο βεβαίωσίν των ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογραφοῦντος Εἰρηνοδίκου Γαλαξειδίου Μιλτιάδου Χ. Πρίμα ἀναφέρουν:

«Πίστιν βεβαίαν καὶ ἀσφαλῆ μεθ' ὅρκου ποιοῦμεν οἱ ὑπογεγραμμένοι Πρόκριτοι Γαλαξειδίου ὅτι κατὰ τὸ 1821 ἔτος εἰς τὴν ἔναρξιν τοῦ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἡμῶν Ἱεροῦ Ἀγῶνος ὅτε ἐπολιορκεῖτο διὰ τῶν πολεμικῶν πλοίων Γαλαξειδίου τὸ Φρούριον τῆς Ναυπάκτου, ὁ Ἱερεὺς κ. Νικόλαος Παπαθανασίου ἀπεστάλη μὲ τὰ πολεμικά μας πλοῖα παρὰ τῆς τότε ἐπιτοτίου ἡμῶν Ἀρχῆς, ὡς Ἐφημέριος καὶ παρευρέθη ἐντὸς αὐτῶν καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ ἀποκλεισμοῦ ....».

Ἀπὸ κάποιο ἔγγραφο ποὺ δὲν ἔχει στὴν κατοχή του ὁ γράφων ἐφαίνετο ὅτι ὁ Παπα - Νικόλαος ἀνέπνευσε τὸν ἀέρα τῆς ἐλευθέρας πατρίδος ἐπανελθὼν στὰ ἱερατικὰ καθήκοντά του, ἀλλὰ ἄγνωστον πότε ἐκδημήσας εἰς Κύριον!..

⁂

Ὁ Παπα - Στάθης Γουργουρῆς στὸ «Μητρῶον τῶν κατὰ τὴν ἐθνεγερσίαν ἀξιωματικῶν» εἶναι καταχωρημένος ὡς «ἀξιωματικὸς ἑβδόμης τάξεως», βαθμὸ ποὺ ἔχει σημειωθεῖ καὶ στὸ ὑπηρεσιακὸ φύλλο τοῦ φακέλλου του μὲ νέο ἀριθμὸ Μητρώου 2816.

Ὁ Γαλαξειδιώτης αὐτὸς ἱερεύς, μὲ τὴν ἔκρηξι τῆς ἐπαναστάσεως περιέργως εὑρέθη στὴν Πελοπόννησο, ἡγούμενος σώματος ἀπὸ 80—100 πολεμιστῶν τοὺς ὁποίους μισθοδοτοῦσε καὶ διέτρεφε μὲ δικά του ἔξοδα.

Δὲν ὑπάρχουν γραπτὲς ἐνδείξεις, ἀλλὰ οὔτε καὶ οἱ ἄμεσοι ἀπόγονοί του ἀφῆκαν πληροφορίαν τινά, γιατὶ ὁ Πρωτοπολεμιστὴς αὐτὸς Γαλαξειδιώτης ἱερωμένος, ἀντὶ νὰ συνταχθεῖ μὲ τοὺς ἄλλους ποὺ πολέμησαν στὰ Σάλωνα, στὴν Ἀλαμάνα, στὴ Γραβιὰ καὶ στὶς ἄλλες μάχες τῆς Ρούμελης, προτίμησε ἢ ἠναγκάσθη νὰ ἀρχίσει τὴν πολεμικὴ δράσι, καὶ μάλιστα ἀδιάκοπη καὶ ὀξύλογη, ἀπὸ τὸν Μωρηᾶ καὶ κατόπιν νὰ ἐμφανισθεῖ στὰ «πάτρια χώματα»!

Στὸ Μωρηᾶ ὑπὸ τὸν Κυριακούλη Μαυρομιχάλη ἔλαβε μέρος μὲ τὸ σῶμα ποὺ διατηροῦσε στὶς μάχες τοῦ Ναυπλίου, τοῦ Νεοκάστρου, τῆς Τριπολιτσᾶς, τῆς Ἀκροκορίνθου, κ.ἄ. ἐπιδείξας «καρτερίαν καὶ γενναιότητα».

Μετὰ τὴν ἡρωϊκὴ πραουσία του στὸ Μωρηᾶ, εὑρέθη μὲ τοὺς πολεμιστάς του στὴ Ρούμελη. Θὰ ἐνόμιζε κανεὶς ὅτι ὁ Παπα - Στάθης μὲ τὸ σῶμα τῶν πολεμιστῶν του, ἀποτελοῦσε ἀνεξάρτητη μονάδα καταδρομῶν, ὅπως θὰ ἐλέγαμε σήμερα, ἡ ὁποία προσέτρεχε ὅπου ἡ συμβολή της ἦταν κρίσιμη. Στὴ Ρούμελη ἐτάχθη ὑπὸ τὶς διαταγὲς τοῦ Ὀδυσσέα Ἀνδρούτσου καὶ ἔλαβε μέρος στὶς μάχες τῆς Στυλίδος καὶ Ἁγίας Μαρίνας. Ἀκολούθησε τὸν Ὀδυσσέα στὴν Ἐκστρατεία τῆς Ἀττικῆς καὶ ἔλαβε μέρος στὴ μάχη ποὺ εἶχε ὡς ἀποτέλεσμα τὴν πτῶσι τοῦ φρουρίου τῆς Ἀκροπόλεως καὶ τὴν παράδοσι τῆς Τουρκικῆς Φρουρᾶς. Βραδύτερα, μετὰ τὸν τραγικὸ θάνατο τοῦ Ὀδυσσέα, ἔλαβε μέρος στὶς μάχες τοῦ Χαλανδρίου, τοῦ Φαλήρου, τοῦ Πειραιῶς, τοῦ Καματεροῦ κ.ἄ. Συνέχισε τὴν πολεμικὴ δράσι του μέχρις ὅτου ἀνέλαβε τὴν ἐξουσία ὁ Κυβερνήτης Ἰωάννης Καποδίστριας.

Καὶ στὰ πεδία τῶν μαχῶν τῆς Ρούμελης ἐπέδειξε «ἀνδρεία ὑπακοὴ καὶ σταθερότητα».

Τὴν ὅλη συμμετοχὴ καὶ δράσι τοῦ Παπα - Στάθη κατὰ τὸν Ἀγῶνα τοῦ εἰκοσιένα βεβαιώνουν μὲ τὸ ἀπὸ 22 Ἰανουαρίου 1844 «Ἐνδεικτικὸν» οἱ Πετρόμπεης Μαυρομιχάλης, Νικήτας Σταματελόπουλος, ὁ γνωστὸς Νικηταρᾶς ὁ Τουρκοφάγος, ὁ Χρῆστος Καπετανάκης καὶ ὁ Λαμπρίτης, ἱερωτένος κ.ἄ. Παπα - Τζαμάλας, ποὺ ἔχει κατὰ πιστὴ ἀντιγραφὴ ὡς ἑξῆς:

«Οἱ ὑποφαινόμενοι ὁπλαρχηγοὶ πιστοποιοῦμεν ὅτι ὁ καπετὰν Εὐστάθιος Γουργουρῆς ἐκ Γαλαξειδίου ὁπόταν ὁ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας τοῦ Ἱεροῦ Ἀγῶνος τῆς Ἱερᾶς Πίστεως καὶ Πατρίδος, ἐσήκωσε τὰ ὅπλα κατ' αἰχθρῶν ἀπὸ τὸ 1821 ἔτος ὁ εἰρημένος Στάθης ἀμέσως ἔλαβε τὰ ὅπλα ἀνὰ χεῖρας του καὶ ὀγδοήκοντα ἕως ἑκατὸ στρατιώτας ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἐθρέφονταν παρὰ τοῦ ἰδίου μὲ πολεμοφόδια καὶ ἐμισθοδοτοῦσε αὐτοὺς ἐξ ἰδίου του.

Καὶ ἔτρεξε διὰ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς πατρίδος εἰς διαφόρους κατὰ τῶν αἰχθρῶν μάχας εἰς Πελλοπόνησος ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Μακαρίτου Κυριακούλη Μαυρομιχάλη εἰς τὴν μάχην Ναυπλίου, εἰς μάχην Νεοκάστρου, εἰς τὴν Τριπολιτσᾶ, εἰς τὴν πτῶσιν τῆς Ἀκροκορίνθου καὶ λοιπὰς μάχας! (.....) εἰς τὴν ὁποίαν ἐφάνηκε εἰς τὰς μάχας αὐτὰς μὲ μεγάλην γενναιότητα καὶ καρτερίαν κατ' αἰχθρῶν μὲ τοὺς ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν του στρατιώτας, ἐπωμένως ἐμετέβη καὶ εἰς τὴν Σημαίαν τοῦ Αἰθήμου Ὀδυσσέα Ἀνδρίτσου εἰς τὴν Στερεὰν Ἑλλάδα κατὰ τὰς μάχας τῆς Στυλίδος καὶ Ἁγίας Μαρίνας ὅπου ἐκινεῖτο πισματόδης πόλεμος ὁ ὁποῖος καὶ ἐκεῖ ἔδειξε ἀφοσίωσιν φρικτὴν καθὼς καὶ μὲ τὸν ἴδιον εἰς περιωδείαν τῶν Ἀθηνῶν δηλ. εἰς τὴν πτῶσιν τῆς Ἀκροπόλεως, εἰς μάχην Χαλανδρίου, Φαλλιρατα, εἰς μάχην Σέγγιον Καμινίου καὶ Πειραιᾶ, ὡσαύτως καὶ εἰς τὸ Καματερὸ ὅπου ἔδειξε μετὰ τῶν ὁπλαρχηγῶν ἀγρυπνίαν καὶ ἀνδρίαν κατ' αἰχθρῶν (....) ἕως τῆς ἐλεύσεως τοῦ ἀειμνήστου Κυβερνήτου μὲ ὑπακοὴν καὶ σταθερότης. Σύμφωνος μὲ τοὺς ἀνωτέρους ἐπειδὴ καὶ ἔδειξε (....) στὴν πατρίδα δι' αὐτὸ τοῦ τὸ δίδομεν τὸ παρὸν ἐνδεικτικὸν ἵνα τῶ χρησιμεύσει ὅπου ἀνήκει.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 22 Ἰανουαρίου 1844.

Πάνος Νοταρᾶς καὶ ὑποφαινόμεθα Π. Μαυρομιχάλης, Νικηταρᾶς Σταματελόπουλος, Χριστ. Καπετανάκης, Κ. Τζαμάλας.

Ἐθεωρήθη διὰ τὴν ταυτότητα Ἀθῆναι τὴν 28 Ὀκτωβρίου 1844

Τὸ τῆς πρωτευούσης Φρουρ.

(Τ.Σ.) Στρ. Πήσας».

Ἄγνωστο ἐπίσης εἶναι πόσα χρόνια ἐπέζησε στὴν ἐλεύθερη γενέτειρα. Τὰ δοξασμένα ὅπλα του —τὸ καριοφύλλι του, τὸ γιαταγάνι του μὲ χαραγμένο κάτω ἀπὸ τὴν λαβὴ τὸ ὄνομά του, οἱ δύο «διμούτσουνες» πιστόλες— φυλαγμένα ἀπὸ τὸν ἐγγονό του μέχρι τὸ 1930, ὅτε παρεδόθησαν στὸ ἱδρυόμενο τότε Μουσεῖο Γαλαξειδίου, καθὼς καὶ ἡ χρονολογία τοῦ «ἐνδεικτικοῦ» ἦσαν οἱ ἀψευδεῖς μάρτυρες ὅτι ὁ «μπαρουτοκαπνισμένος» ρασοφόρος ὁπλαρχηγὸς Παπα - Στάθης, ζοῦσε εἰρηνικά, ἀναπαυόμενος στὶς πολεμικὲς δάφνες του, μέχρι καὶ πέρα ἀπὸ τὸ 1844 — ἴσως καὶ νὰ εἶχε ἐπανέλθει στὸ ἔργο του ὡς Ἐφημέριος κάποιας ἐκκλησίας τοῦ Τόπου.

⁂

Ὁ Παπα - Ἀνδρέας Λεκόπουλος, δὲν ὑστέρησε τῶν ἄλλων ἱερωμένων τοῦ Τόπου. Τοὐναντίον μάλιστα ἡ πολεμικὴ δράσι του ὑπῆρξε καὶ στὴν ξηρὰ καὶ στὴ θάλασσα. Ἡ περίπτωσί του ἀποτελεῖ μία ἐπὶ πλέον μαρτυρία ὅτι οἱ Γαλαξειδιῶτες ἀγωνισταὶ τοῦ Εἰκοσιένα, ἔδιναν τὸ παρόν, ἀνάλογα μὲ τὶς ἀνάγκες τοῦ ἀγῶνος, χωρὶς δισταγμό, καὶ στὶς χερσαῖες καὶ στὶς θαλάσσιες πολεμικὲς ἐπιχειρήσεις. Γι' αὐτὸ θὰ ἠμπορροῦσαν νὰ χαρακτηρισθοῦν ὡς «ἀμφίβιοι πολεμισταί»!

Ἀπὸ τὸ ὑπηρεσιακὸ φύλλο τοῦ φακέλλου του προκύπτει ὅτι ὁ Παπα - Ἀνδρέας ἦταν ἐπίσης «ἀξιωματικὸς ἑβδόμης Τάξεως» καταχωρημένος καὶ στὸ Μητρῶον τῶν κατὰ τὴν «Ἐθνεγερσίαν ἀξιωματικῶν» μὲ ἀριθμὸν 2536. Τὸ βραχύλογο, ἀλλὰ ἔντονο σὲ χαρακτηρισμὸ βεβαιωτικὸ τῶν προκρίτων τοῦ Γαλαξειδίου περιέχει τὴν πολεμικὴ δράσι τοῦ Παπα - Ἀνδρέα. Ἔχει, κατὰ πιστὴ ἀντιγραφὴ ὡς ἑξῆς:

«Οἱ πρόκριτοι καὶ λοιποὶ Δημόται Γαλαξειδίου πιστοποιοῦμεν διὰ τοῦ παρόντος μας ἐγγράφου ὅτι ὁ Κύριος Παπα - Ἀνδρέας Λεκόπουλος συμπολίτης μας ἅμα ἤρχισεν ὁ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας Ἱερὸς ἀγὼν δὲν ἔλειψε εἰς τὸ ἀγωνισθεῖ εἰς διαφόρους κατὰ τῶν Τούρκων μάχας, πάντοτε ὡς συνδρομητὴς κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν, ὅστις παρευρέθη εἰς τὰς μάχας Ἀμφίσσης, Γραβιᾶς καὶ Ναυπάκτου ἐφάνη ὅμως ἄξιος ζηλωτὴς ὡς καὶ λοιποὶ τῶν Ἑλλήνων, κινούμενος ἀπὸ τὸν ἔνθερμον καὶ πατριωτικόν του ζῆλον κλπ.

Ὅθεν καὶ ὡς ἔνδειξιν τοῦ ὑπὲρ τοῦ ἀγῶνος ἀγωνισμοῦ του καὶ γνωρίζοντες τὰς ὁποίας κατέβαλε θυσίας ὑπὲρ τῆς πατρίδος καὶ ἐκτιμῶντες τὰς ἐκδουλεύσεις του ἐφοδιάζομεν αὐτὸν μὲ τὸν παρόν μας πιστοποιητικὸν ἔγγραφον διὰ νὰ τὸν χρησιμεύσει ὅθεν ἀνήκει ἀναγνωριζόμενος ὡς τοιοῦτος.

Ἐν Γαλαξειδίῳ τὴν 15 Μαρτίου 1897

Μῆτρος Γεωργαντᾶς, Δημήτρης Χ. Κατζούλης, Γεώργιος Κωστέλλος, Β. Δόνκας, Ἀθανάσης Λουκέρης, Ἠλίας Καμμένος Φίλης Ζυγούρης, Νικολάκης Κύρκος.

Οἱ κάτοικοι Γαλαξειδίου, Πανάγος Λογοθέτης, Μῆτρος Κατζούλης, Γεώργιος Μητρόπουλος Νικολάκης Κατζούλης, Δρόσος Σκουτεράκος, Ἠλίας Μιχόπουλος(.....)».

Καὶ ὁ ἱερωμένος αὐτὸς ἀγωνιστὴς εἶδε τὴν πατρίδα ἐλεύθερη καὶ τὴ γενέτειρα ἀναγεννωμένην ἀπὸ τὴν τέφρα καὶ τὰ ἐρείπια τῶν ὁλοκαυτωμάτων. Δὲν ὑπάρχει καὶ γιὰ τὸν Παπα - Ἀνδρέα ἔνδειξι, ἀλλὰ πρέπει νὰ τὸν φανταστοῦμε ἱερουργοῦντα καὶ πάλι σὲ ἕνα ἀπὸ τοὺς ἱστορικοὺς Ναοὺς τοῦ Γαλαξειδίου.

Καὶ οἱ τρεῖς ἱερεῖς - ἀγωνισταὶ στὸ Εἰκοσιένα ἐπολέμησαν γενναίως ὑπὲρ Πίστεως καὶ Πατρίδος μὲ τὸν σταυρὸ στὸ ἕνα χέρι καὶ μὲ τὸ καριοφύλι στὸ ἄλλο ἔδωσαν τὸ παράδειγμα καὶ ἐτόνωσαν τὸ φρόνημα τῶν ἄλλων πολεμιστῶν μὲ τὴν παρουσία των καὶ μὲ τὰ ἀνεμίζοντα ράσα των, στὰ πεδία τῶν μαχῶν!

Ἄξιοι τῆς Θρησκείας λειτουργοὶ καὶ τῆς Ἐλευθερίας πρόμαχοι δικαίως ἔλαβαν τὸν κότινο τῆς δόξας!..

ΕΥΘΥΜΙΟΣ Ν. ΓΟΥΡΓΟΥΡΗΣ

ΝΑΥΤΗΣ ΚΑΙ ΘΑΛΑΣΣΑ

(Μὲ τὶς ἄγριες φουρτοῦνες τοῦ Εἰρηνικοῦ).

Πάντα λέμε: Ἂν θυμόταν ὁ ναύτης τὴ φουρτούνα, ποτὲ δὲν θὰ ξαναπάταγε σὲ καράβι.

Πῶς νὰ τὸ κάμη ὅμως ποὺ ἡ ἁρμύρα τὸν κυλάει μεσ' τὶς φλέβες του, γιατὶ τὴν ἔνοιωσε ἀπὸ τὸ πρῶτο θήλασμα τῆς Μάνας σὰν ἦρθε στὸν κόσμο τοῦτο.

Κι ἂν μείνη γιὰ λίγο μακρυὰ της πασχίζει νὰ τὴν ξαναδῆ καὶ μὲ τὸ σάκκο ἀγκαλιά, ἀποχαιρετάει τοὺς δικούς του, τοὺς φίλους, τὴν πατρίδα.

Ἂς εἶναι ἄπιστη, τὴν καμαρώνει καὶ ὅταν τὴν ἀτενίζει, τῆς ἐκμυστηρεύεται τοὺς πόνους, τὶς λαχτάρες καὶ τοὺς καῦμούς του.

Κι αὐτὴ σαγηνεύτρα, ἀσπρογάλανη σὰν ὄμορφη ξανθούλα ὅταν εἶναι στὰ καλά της τὸν ξεγελάει μὲ τὰ κα πρίτσα της, τὴ χάρι καὶ τὴν ὀμορφιά της.

Μὰ σὰν πεισμώσει, ἀμέσως ἀλλάζει τὸ χρῶμα της κι ἀπὸ γαλάζιο γίνεται σταχτὶ σὰν τὴ γυναῖκα ποὺ ἀλλάζει τὰ φορέματά της.

Καὶ τότε ὀρθώνεται κι ἀρχίζει τὸν ξέφρενο χορό της, ὑψώνει τὰ μανιασμένα κύματα ὡς ποὺ νὰ ἀγκαλιάσουν τὰ μαῦρα σύννεφα στὸν οὐρανὸ καὶ πάλι τὰ κατεβάζει μὲ ὁρμὴ κι ἀλύπητα χτυπᾶ ὅλες τὶς πλευρὲς τοῦ καραβιοῦ καὶ ξαναφεύγει ἀγκομαχῶντας μὲ μανία γιὰ νὰ φέρη χαλασμό.

Κι ὁ ναύτης, σὰν βλέπει τὰ φίδια νὰ ζώνουν τὸ καράβι ἀπὸ παντοῦ καὶ τὸ χαλάζι ἀντάμα μὲ τὸ κῦμα νὰ τὸ μουσκεύουν, στρέφει μὲ πίστι τὴ σκέψι του στὸ Θεό, χαϊδεύει τὸ Σταυρὸ στὸ δασωμένο στῆθος του, παίρνει δύναμι καὶ μὲ αὐτοπεποίθησι καὶ ψυχραιμία, στητὸς σὰν ἀτσάλινη φιγούρα μὲ τὸ κασκέτο πίσω, τὰ μπράτσα του γυμνά, τὸ στῆθος ἀνοιχτὸ καὶ τὸ βλέμμα του δλόισα στὸ ἀφρισμένο πέλαγος. κρατᾶ γερὰ τὸ τιμόνι, πιστὸς στὰ παραγγέλματα τοῦ Καπετάνιου, κι ἕνα χαμόγελο ἐλπίδας διαγράφεται στὰ ἀδρὰ χαρακτηριστικά του.

Τάχει χορτάσει τὰ τσαλμάκια της καὶ τὰ περιμένει ἀπὸ τὴν ὥρα ποὺ τὸ καράβι ἄφησε τὶς βόρειες ἀκτὲς τῆς Ἰαπωνίας ὡς τώρα, εἶναι ἕτοιμος νὰ τὴν ἀντιμετωπίση στὴ μακρυνὴ ἐτούτη περιοχὴ στὸν 180' παράλληλο, ἀντίκρυ στὸν Βερίγγειο Πορθμό, ποὺ ἀπὸ τὴ Σιβηρία καὶ τὴν Ἀλάσκα κοπάδια οἱ γκρίζοι γλάροι μὲ τὰ φτερά τους τεντωμένα σὰν ἀητόπουλα τριγυρνᾶνε τὸ καράβι καὶ τοῦ παραστέκουν στὴ δύσκολη πορεία του.

Ὑγραίνουν τὰ μάτια του ἀπὸ τὴν ἁρμύρα καὶ τὴν κούρασι, κι ὅταν τ' ἀνοιγοκλείνει νυσταγμένα, βλέπει σὰν ὀπτασία τὴν ἀγαπημένη του σκαρφαλωμένη στὰ κρένια τοῦ καραβιοῦ νὰ τοῦ δίνη κουράγιο καὶ ἐνῶ μιὰ γλυκειὰ συγκίνησι τὸν πλημμυρίζει σιγοτραγουδάει.

«Μικρὴ ἀγαπημένη μου, ὁ νοῦς μου εἶναι κοντά σου
παλεύω μὲ τὰ κύματα νὰ φκιάσω τὰ προικιά σου».

Κι ἡ πεισματάρα θάλασσα συνενίχει τὸ ἀγκομαχητό της, ὡς που ἀποκαμωμένη ποὺ δὲν ἔφθασε στὸν σκοπό της, καλμάρει νιὰ λίγο, ὥς νὰ ξαναρχίση τὸ τρελλὸ παιγνίδι της, πιὸ ἄγριο, πιὸ δυνατό.

Τὰ μερονύχτια περνᾶνε τὸ ἕνα πίσω ἀπὸ τ' ἄλλο, κι ὁ Ναύτης ἀκοίμητος φρουρὸς κρατάει τὴν πορεία σταθερὴ μέσα στὴν ἀπεραντωσύνη τοῦ ὠκεανοῦ, ὡς ποὺ τὸ ἔμπειρο μάτι του διακρίνει ἀμυδρὰ τὸ φῶς ἑνὸς φάρου νὰ σχίζη τὰ σκοτάδια τῆς νύχτας, ρίχνοντας τὶς ἀκτίνες του πρὸς ὅλες τὶς κατευθύνσεις γιὰ νὰ δόσῃ τὸ γλυκὸ μήνυμα, ὅτι τὸ λιμάνι εἶναι πολὺ κοντὰ ἕτοιμο νὰ χαρίσῃ κουράγιο καὶ ἐλπίδα.

Στὸ ἀντίκρυσμά του, τὸ πρόσωπο τοῦ Ναύτη γίνεται χαρούμενο, ἡ ἀντρίκεια ὀμορφιά του μεγαλώνει, ἡ πίστις του θεριεύει καὶ νικητὴς ὁδηγεῖ τὸ θαλασσοδαρμένο καράβι στὸ μακρυνὸ λιμάνι τοῦ Πόρτλαντ, πλέοντας σιγὰ - σιγὰ στὸ ἤρεμο, γαλήνιο καὶ παραμυθένιο ποτάμι του μὲ τὶς δασωμένες ἀκρογιαλιές.

Ὁ χορὸς τῆς θάλασσας γιὰ τὴν ὥρα ξεχάστηκε. Τώρα χαρούμενοι ὅλοι σιγυρισμένοι μὲ τὰ γιορτινά τους σφίγγουν στὸ στῆθος τὰ γράμματα ἀπὸ τὴν Πατρίδα καὶ νοιώθοντας τὴ ζεστασιὰ ἀπὸ τὴν ἀγάπη τῶν δικῶν τους συντάσσουν τὸ τηλεγράφημα. «Ὑγειαίνομεν, ταξίδι μας γαλήνιο, χαιρετισμούς, φιλιά». Κι ἀνάλαφροι πατοῦν τὸ πόδι στὴ στεριὰ καὶ παίρνουν κουράγιο γιὰ μιὰ συνέχεια τοῦ μεγάλου ἀγῶνα ποὺ γράφει τὶς ὡραιότερες σελίδες στὴν ἱστορία τῆς Πατρίδος μας.

Πόρτλαντ Ὄρεγγον ἐπὶ τοῦ M)V GLYFADA FAITH.

Ἐλπὶς

Μάρτιος τοῦ 1980

Ἡ κ. Ἑλένη Περδικούλη στὸ θεάρεστο ἔργο της

Ἀπὸ τινος ἡ καλὴ συμπολίτις κ. Ἑλένη Περδικούλη, καὶ πιστὴ Χριστιανή, ἐφαρμόζουσα τὶς χριστιανικὲς ἐντολές, παραδίδει σὲ νεάνιδες καὶ σὲ ἐνήλικες κυρίες μαθήματα ἐργοχείρου καὶ συγκεκριμένως γιὰ δαντέλλα «λασὲ» ἡ ὁποία πλέκεται στὸ «κουσούνι μὲ τὰ κοπανέλια».

Ὡς γνωστὸν ἡ δημιουργία δαντελλῶν μὲ τὸ παλαιὸ ὅσο καὶ ἀποδοτικὸ αὐτὸ μέσον εἶναι χειροτεχνία, ἡ ἐκμάθησι τῆς ὁποίας εἶναι δύσκολη καὶ κουραστική, ἀλλὰ οἱ δαντέλλες τοῦ «κουσουνιοῦ» εἶναι ἐργόχειρα πλεκτικῆς λεπτεπίλεπτα, καὶ καλαίσθητα, σὲ ποικιλία σχεδίων, ἀληθινὰ κομψοτεχνήματα ἐπιδεξίων χειρῶν.

Ἡ κ. Περδικούλη, μὲ πίστι καὶ ὑπομονὴ διδάσκει δωρεὰν τὸ ἐργόχειρο «κουσούνι μὲ τὰ κοπανέλια» ποὺ εἶναι μικρὰ κυλινδρικὰ ξυλαράκια τὰ ὁποῖα κατασκευάζει ἡ ἰλία, καὶ μὲ αὐτὰ γίνεται ὁ χειρισμὸς τῶν κλωστῶν ἐπάνω στὸ «κουσοῦνι». Συγχαίρομε τὴν καλὴ συμπολίτιδα γιὰ τὴν εὐποιΐα της σὲ ἕνα τομέα ποὺ ἀποτελεῖ Γαλαξειδιωτικὴ παράδοσι ἀπὸ τοὺς παληοὺς καλοὺς καιρούς, ὅταν τὸ ἐργόχειρο στὸ «κουσοῦνι» καὶ οἱ δαντέλλες του ἦσαν «στὴ μόδα» καὶ περιζήτητες.

ΝΑΥΤΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

Συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 12 τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Ν.Ο.Γ.

Καλοῦνται

Τὰ μέλη τοῦ Ναυτικοῦ Ὁμίλου Γαλαξειδίου εἰς τακτικὴν ἐτησίαν Γενικὴν Συνέλευσιν, 20ὴν κατὰ σειράν, διὰ τὴν 10ην Ἰουλίου 1980 ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος Πέμπτην καὶ ὥραν 9ην π.μ. ἐν Γαλαξειδίῳ εἰς τὸ Ἐντευκτήριον τοῦ Ν.Ο.Γ. μὲ θέματα:

1. Ἐπικύρωσις πρακτικῶν προηγουμένης Γενικῆς Συνελεύσεως.
2. Λογοδοσία τῶν πεπραγμένων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ λήξαντος ἔτους 1979.
3. Λογοδοσία τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως 1979 καὶ ἔγκρισις ἰσολογισμοῦ τοῦ αὐτοῦ ἔτους.
4. Ὑποβολὴ ἐκθέσεως ἐλεγκτῶν ἐπὶ τῆς διαχ)σεως τοῦ ἔτους 1979.
5. Ἔγκρισις τῆς Συνελεύσεως ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω καὶ ἀπαλλαγὴ τοῦ Δ.Σ. ἀπὸ πάσης εὐθύνης.
6. Ἔγκρισις προϋπολογισμοῦ 1980
7. Ἐκλογὴ τριμελοῦς Ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς διαχειρίσεως τοῦ ἔτους 1980 καὶ δύο ἀναπληρωματικῶν μελῶν αὐτῆς.
8. Ἐκλογὴ δύο τακτικῶν μελῶν συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρο 12 παρ. 7 τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Ν.Ο.Γ. ὡς ἐκπροσώπων τοῦ Ν.Ο.Γ. διὰ τὰς Γενικὰς Συνελεύσεις τῆς Ὁμοσπονδίας ΕΚΟΦ διὰ τὸ ἔτος 1980.

9. Εἰς περίπτωσιν μὴ ἐπιτεύξεως ἀπαρτίας, ἡ Συνέλευσις θέλει ἐπαναληφθῆ τὴν ἐπομένην ἡμέραν, ἤτοι τὴν 11ην Ἰουνίου 1980, καὶ τὴν αὐτὴν ὥραν ἐν τῷ αὐτῷ τόπω καὶ μὲ τὰ αὐτὰ θέματα ἄνευ ἄλλης προσκλήσεως.

Ἐν Γαλαξειδίῳ τῇ 5η Ἰουνίου 1980

Ὁ Πρόεδρος
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ε. ΒΛΑΜΗΣ
Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς
ΔΗΜ. Α. ΛΕΒΑΝΤΗΣ

Η ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΗ ΕΦΗΜΕΡΙΟΥ

**Μετὰ τριετῆ ἐπιμελῆ καὶ ἐπιτυχῆ φοίτησι στὴν ἀνωτέρα Σχολὴ Ἱερατικῶν Σπουδῶν τῶν Ἀθηνῶν ἔλαβε τ

ΝΕΑ ΤΩΝ ΑΠΟΔΗΜΩΝ

Γράμματα ἀπὸ τὴ Νέα Ὑόρκη
Ἰούνιος 1980

Ἡ ἐποχὴ τοῦ καλοκαιριοῦ ἔφταση. Τὰ σχολεῖα ἀρχίζουν τὶς διακοπές των, μὲ τὶς ἐξετάσεις τῶν μαθητῶν. Ἔτσι καὶ τὰ Ἑλληνικὰ σχολεῖα τῆς Νέας Ὑόρκης κλείνουν ενα - ἕνα γιὰ τὴ καλοκαιρινὴ περίοδο, ἀφοῦ παρουσιάσουν στὴν Ἑλληνο - Ἀμερικανικὴ κοινωνία πλούσιο Πρόγραμμα ἑορτῶν Ἑλληνομαθείας. Δημοτικὰ καὶ Γυμνάσια, Κολλέγια καὶ Διδασκαλεῖα πηγὲς γιὰ μάθηση καὶ μόρφωση, ἐπαγγελματικὴ κατάρτιση μὲ Ἑλληνικὴ βάση Παιδείας, στήριγμα ἐπιτυχίας καὶ προόδου ἀνάμεσα στὴν Ἀμερικανικὴ κοινωνία. Ἄξιοι σεβασμοῦ καὶ μεγάλου εὖγε οἱ πρωτοπόροι μετανάστες ποὺ μὲ τόσους κόπους καὶ ἐντατικὴ ἐργασία ἔχτισαν τὰ Ἑλληνο-Ἀμερικανικὰ Ἐκπαιδευτικὰ Ἱδρύματα. Ἀθάνατη Ἑλληνικὴ Ψυχή. Ἀθάνατα Ἑλληνικὰ Ἰδεώδη. Λάμπουν πάντοτε.

Φέτος ἔγινε ἡ ἀνωτάτη τιμὴ σὲ Ἀμερικανὸ Πολίτη ἀπὸ τὶς ΗΠΑ. Στὶς 9 Ἰουνίου ὁ Πρόεδρος Κάρτερ ἔδοσε τὸ Μετάλλιον τῆς Ἐλευθερίας στὸν Ἀρχιεπίσκοπον τῆς Ἑλληνορθοδόξου Ἐκκλησίας Ἀμερικῆς κ. Ἰάκωβον, διὰ τὰς ὑπηρεσίας του πρὸς τὸ Ἀμερικανικὸ Ἔθνος, πνευματικὴ καὶ ψυχικὴ προσφορὰ στὴν κοινωνία καὶ πίστεως ὑπὲρ Παγκοσμίου Εἰρήνης. Τὸ MEDAL OF FREEDOM ἐδόθη γιὰ πρώτη φορὰ σὲ θρησκευτικὸ ἡγέτη στὴν ἱστορία τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ἔθνους. Μεγάλη τιμὴ καὶ γιὰ τὸν Ἀρχιεπίσκοπο καὶ γιὰ ὁλόκληρη τὴν Ὁμογένεια. Τιμὴ στὴν Ἑλληνο -Ἀμερικανικὴ κοινωνία.

Οἱ καλοκαιρινὲς διακοπὲς θὰ φέρουν ἄλλους κοντὰ στὶς ἐξοχὲς τῶν βουνῶν καὶ ἄλλους κοντὰ τὶς παραθαλάσσιες περιοχές. Τὰ CATSKILLS MOUNTAINS συγκεντρώνουν πολλοὺς Ἑλληνο -Ἀμερικανοὺς στὰ Ξενοδοχεῖα τῶν Ὁμογενῶν. Φυσικὰ οἱ παραθαλάσσιες ἀκτές, ἰδιαίτερα τοῦ CONEYISLAND, LONG BEACH καὶ JONES BEACH καὶ ἄλλων, συγκεντρώνουν ἑκατομμύρια Ἀμερικανῶν κολυμβητῶν κάθε ἡμέρα.

Πρὸ ἡμερῶν ἕνα βράδυ τὸ τηλέφωνό μου χτυπᾶ καὶ στὴν ἄλλη ἄκρη ἀκούω τὴ φωνὴ συμπατριώτου παλαιοῦ παιδικοῦ φίλου μου ἀπὸ τὸ Σικάγο. «Θὰ πάω στὸ Γαλαξεῖδι φέτος τὸ καλοκαίρι», μοῦ λέει. Ἡ σκέψις μου ἀμέσως γύρισε πολλὰ χρόνια πίσω, καὶ σὰν κινηματογραφικὴ ταινία, γεγονότα παλαιῶν καλοκαιρινῶν διακοπῶν πέρασαν ἐμπρός μου. Αὐτὸς μιλοῦσε καὶ οἱ ἱστορίες του μ' ἔφεραν στὰ παιδικά μου χρόνια, ὅταν πιτσιρίκοι ἐμεῖς μὲ τὴν ἐπωνυμία τῆς μαρίδας, γιομίζαμε τὶς δικές μας παραθαλάσσιες ἀκτὲς στὴν ὄμορφη πολιτεία μας, τὸ Γαλαξεῖδι μας. Δὲν εἴχαμε φυσικὰ τὶς ἀνέσεις καὶ εὐκολίες ποὺ ἔχομε ἐδῶ στὰ διάφορα BEACHES. Κολύμπι ὅμως στὴ μικρὴ ἢ μεγάλη Μόνια, στὸ Κεντρὶ ἦταν ἡ ζωή μας στὸ Καλοκαίρι. Ἀλλὰ καὶ οἱ ἐπισκέψεις μας καὶ μπάνια στὴν Ἀμουδιασκούλα δημιουργοῦσαν τὴν Πλατωνικὴ ρομαντική μας ἔξαψι, ἀναστεναγμούς, θαυμασμὸ καὶ εὐχαρίστησι, ἀγναντεύοντας τὶς ὄμορφες κοπέλες. Οἱ ἐπιδείξεις μας κατέληγαν σὲ κολυμβητικὴ ἀναμέτρηση ἀπὸ τὸ Κεντρὶ ἕως ἀπέναντι στὸ Καρνάγιο καὶ στὴ «Βυστρίθρα». Ρομαντικὴ ἐποχή. Ὡραῖα χρόνια. Χαρούμενα. Γιομᾶτα νεανικὸ σφρῖγος ἀλλὰ καὶ κοινωνικὴ ἠρεμία. Διαφορὰ μεγάλη ἀπὸ τὴ σημερινὴ ἐποχὴ τῆς ἀνησυχίας.

Φυσικὰ καὶ οἱ παραθαλάσσιες ἀκτές, οἱ πλάζες κολυμβήσεως τοῦ Γαλαξειδιοῦ ὑπέστησαν τὶς ἀλλαγὲς τῆς ἐποχῆς. Ἔγιναν καὶ αὐτὲς μοντέρνες. Καὶ ὅταν ὁ φίλος μου ἀπὸ τὸ Σικάγο μὲ πληροφόρησε γιὰ τὴν ἀπόφασί του, ταξεῖδι στὸ Γαλαξεῖδι, τοῦ λέω: «Φίλε, νἄχης καλὸ ταξεῖδι, ρίξε καὶ καμιὰ βουτιὰ γιὰ μᾶς ἀπὸ τὴ μικρὴ ἢ μεγάλη Μόνια καὶ δῶσε τὰ χαιρετίσματα στὴν Ἀμουδιοσκούλα καὶ στὴν Πέρα - Πάντα μὲ τὸ ὡραῖο δάσος καὶ σὲ ὅλες τὶς ἀκρογιαλιὲς τῆς ὄμορφης πολιτείας. Ἐπιστρέφοντας ἀπὸ τὸ ταξεῖδι καὶ καλὴ ἀντάμωση τοῦ χρόνου.

Ἕνα στιγμιότυπο τῆς «βραδυᾶς Γνωριμίας». Οἱ ξενητεμένοι Γαλαξειδιῶτες διασκεδάζουν Ρουμελιώτικα!

ΔΙΑΦΟΡΑ ΝΕΑ

— Ὁ θάνατος τοῦ συμπατριώτου Εὐθυμίου Π. Χατζηγιάννη τὸν παρελθόντα Ἀπρίλιο στὸ Γαλαξεῖδι, μᾶς ἐλύπησε καὶ τοὺς ἐν Ἀμερικῇ Γαλαξειδιῶτες ποὺ τὸν γνώριζαν, ὅταν ἐπεσκέπτοντο τὴν ἰδιαιτέρα Πατρίδα. Ἰδιοκτήτης καὶ Διευθυντὴς ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν τοῦ παραλιακοῦ κέντρου μὲ τὸ φημισμένο ὑπόστεγο τοῦ Μώλου στὸ Γαλαξεῖδι, θὰ μείνῃ ἀλησμόνητος, διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν, φιλοξενίαν καὶ Γαλαξειδιώτικη προσωπικότητα. Πάντοτε μὲ τ' ἀστεῖα του, φρουρὸς στὴν παραλία τῆς Γαλαξειδιώτικης Ἀνθρωπιᾶς. Καλὸς οἰκογενειάρχης. Μὲ τὴν βοήθεια τῆς ἀκούραστης συζύγου του Παρασκευούλας καὶ τῶν παιδιῶν του Παρασκευᾶ, Ἀργυρούλας καὶ Ἠλία, ἔχτισε στὴν τοποθεσία τοῦ παληοῦ καφενείου, τουριστικὸ κέντρο. Πολυτελὲς ἑστιατόριο καὶ εὐπρεπὲς ξενοδοχεῖο ποὺ θεωρεῖται ὡς στόλισμα τοῦ Γαλαξειδιοῦ. Πατὴρ τοῦ ἐν Ἀμερικῇ Ἠλία Χατζηγιάννη, ὁ ὁποῖος εἶναι ἐνεργὸν μέλος τῆς Ἀδελφότητος «Οἰάνθη» θὰ μείνει ἀξέχαστος.

Πρὸς τὴν σύζυγό του, παιδιά του, ἀδέλφια του καὶ συγγενεῖς ἐδῶ καὶ στὴν Ἑλλάδα, ἐκ μέρους τῆς Ἀδελφότητος, ἐκφράζουμε τὰ θερμά μας συλλυπητήρια.

— Στὶς 6 Ἰουνίου ἔγινε Συνεδρίαση τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἀδελφότητος «Οἰάνθη», ὅπου ἔγινε καὶ ἀπολογισμὸς Ὀργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Γαλαξειδιώτικου Γλεντιοῦ τῆς «Βραδυᾶς Γνωριμίας», 3ης Μαΐου 1980. Διεπιστώθη ἡ ἐπιτυχία τῆς βραδυᾶς ὅπου ἀπέφερε καὶ οἰκονομικὸ κέρδος εἰς τὸ Ταμεῖο τῆς Ἀδελφότητος. Ἐπίσης ἀπεφασίσθη ὅπως ὀργανωθεῖ ἐντὸς τοῦ καλοκαιριοῦ ἐκδρομὴ πίκ - νίκ, τῶν μελῶν μετὰ τῶν οἰκογενειῶν των σὲ παραθαλάσσια περιοχὴ τοῦ LONG ISLAND.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΒΑΡΑΤΟΣ

Μία παρέα γνωστῶν Γαλαξειδιωτῶν τῆς ἀδελφότητος «ΟΙΑΝΘΗ» στὴ «βραδυὰ Γνωριμίας»

Η ΕΚΛΟΓΗ ΤΟΥ κ. ΑΛ. ΚΑΜΜΕΝΟΥ

Ὁ συμπολίτης καὶ ἀντιπρόεδρος τοῦ Συνδέσμου Γαλαξειδιωτῶν, ὑφηγητὴς Χειρουργὸς Οὐρολόγος κ. Ἄλκης Π. Καμμένος, ἐξελέγη ἔκτακτος Καθηγητὴς Οὐρολογίας τοῦ Πανεπιστημίου Ἰωαννίνων, μεταξὺ ἓξ ὑποψηφίων γιὰ τὴν ἰδία ἕδρα λαβὼν ἱκανοποιητικὴ πλειοψηφία.

Ἡ ἐκλογὴ τοῦ ἐξαιρέτου καὶ θερμοῦ Γαλαξειδιώτου, ἀποτελεῖ τὴν ἠθικήν, πρωτίστως ἀνταμοιβὴν τῆς μακρᾶς καὶ λαμπρᾶς προσφορᾶς του στὴν Ἐπιστήμη τοῦ Ἱπποκράτους καὶ τὴν ἀντάξια δικαίωσι τοῦ ἐπιστημονικοῦ μόχθου καὶ τῆς πρὸς τὴν εἰδικότητά του εὐδοκίμου ἐπιδόσεως.

Ὁ Σύνδεσμος καὶ ἡ Ἐφημερίς του συγχαίρουν ἐγκαρδίως γιὰ τὴν ἐκλογήν, ποὺ τιμᾶ καὶ τὴν ἰδιαιτέρα πατρίδα μας, καὶ εὔχονται σύντομη τὴν ἐκλογὴ καὶ στὴν ἕδρα τοῦ Τακτικοῦ Καθηγητοῦ.

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΣΟΔΩΝ ΚΑΙ ΔΑΠΑΝΩΝ "ΦΙΛΟΔΑΣΙΚΗΣ,,

Ἐγγραφές, Συνδρομὲς καὶ Δωρεὲς ἀπὸ 13.7.78 μέχρι 25.10.79, ὡς ἀποδείξεις Νο 9-403, δρχ. 156.502.

Δωρεὲς κατόπιν ἀτομικῆς ἐκκλήσεως πρὸς ὅλους σχεδὸν τοὺς Γαλαξειδιώτας Ὁμογενεῖς Ἀμερικῆς καὶ Φίλους τοῦ Γαλαξειδιοῦ ἀπὸ 25.10.79 μέχρι 13.6.80, ὡς ἀποδείξεις Ν-404-832 δρχ. 302.646.

Σύνολο δρχ. 459.148.

Κλάδεμα, Φύλακας, καθάρισμα ἀπὸ κλαδιά, σκουπίδια κατὰ τὴν χρονικὴν περίοδον 1978 - 1979 δρχ. 200.000.

Περίφραξις μέρους τοῦ δάσους μ. 125 δρχ. 32.000.

Καθάρισμα τοῦ δάσους ἀπὸ κλαδιὰ καὶ σκουπίδια κατὰ Ἰούνιο 1980 δρχ. 20.000.

Ἐπισκευὴ γραφείου καὶ ἠλεκτροφωτισμὸς δρχ. 12.000.

Ἀγορὰ Ἀλυσσοπρίονου δρχ. 15.000.

Ἀγορὰ βανῶν καὶ ἐξαρτημάτων δρχ. 10.000.

Σύνολο δρχ. 289.000

Μελλοντικὰ Ἔργα

1. Περίφραξις τοῦ δάσους ἀπὸ Γραφεῖον Φιλοδασικῆς μέχρι Σκάλας Ἁγίου Ἰωάννου Θεολόγου περίπου μ. 250 πρὸς 300 δρχ. 75.000.
2. Περίφραξις τοῦ δάσους ἀπὸ Ἅγιο Ἰωάννη Θεολόγο μέχρι οἰκοπέδων Πειραϊκῆς - Πατραϊκῆς περίπου μ. 800 πρὸς 300 δρχ. 240.000.

Σύνολο δρχ. 315.00

3. Ἀγορὰ σωλήνων (μάνικας)
4. Τοποθέτησις βουνῶν
5. Κατασκευὴ Πυροσβεστικῶν Φωλεῶν. Γαλαξείδι 20.6.80

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
ΗΛΙΑΣ ΖΗΣΙΜΟΣ

ΤΟ ΑΓΡΟΤΙΚΟ ΙΑΤΡΕΙΟ

Ὅπως εἶναι γνωστό, μὲ ἀπόφαση τοῦ Ἐφετείου Ἀθηνῶν, μετετράπη ὁ σκοτὸς τῆς διαθήκης τῆς ἀειμνήστου συμπολίτιδος Εὐσταθίας Ρέλλα καὶ ὁ ἰσόγειος ὄροφος ὡρίσθη νὰ χρησιμοποιηθῇ ὡς Ἀγροτικὸν Ἰατρεῖο, διὰ νὰ παύσει νὰ στεγάζεται στὸ τελείως ἀκατάλληλο οἴκημα, ὅπου μέχρι σήμερα εὑρίσκεται.

Ἀλλὰ καθυστερεῖ ἡ μεταφορὰ τοῦ Ἀγροτικοῦ Ἰατρείου, μολονότι ἔχει παρέλθει ἱκανὸς χρόνος ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἐφετείου χρόνος, διότι ὁ κ. Νομίατρος, ἁρμόδιος ἐν προκειμένῳ, ἀξιοῖ, ὡς πληροφορούμεθα, νὰ δαπανήσει ἡ Κοινοτικὴ Ἀρχὴ Γαλαξειδίου, διὰ τὴν ἐπισκευὴν ἐσωτερικῶς τοῦ ὀρόφου.

Δὲν νομίζει ὁ κ. Νομίατρος, ὅτι ἀφοῦ μάλιστα πρόκειται τὸ Ἀγροτικὸ Ἰατρεῖο νὰ στεγασθεῖ ΔΩΡΕΑΝ, ἐνῶ μέχρι σήμερα κατεβάλλετο ἐνοίκιον, δὲν εἶναι δίκαιον νὰ ἐπιβαρυνθῇ ἡ τοσαύτας ὑποχρεώσεις καὶ ἀνάγκας ἔχουσα Κοινοτικὴ Ἀρχή, καὶ μὲ τὴν δαπάνην τῆς ἐπισκευῆς, μετὰ τὴν δωρεὰν προσφορὰν κατάλληλου διὰ τὴν λειτουργίαν τοῦ ἀγροτικοῦ ἰατρείου στέγης;

Εὐχαρίστως θὰ ἐδεχώμεθα νὰ μάθωμε τυχὸν βάσιμον λόγον, δικαιολογοῦντα τὴν ἀξίωσιν περὶ ἐπισκευῆς εἰς βάρος τῆς Κοινότητος!..

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς ἐνάρξεως τοῦ καλοκαιριοῦ ὑπενθυμίζουμε πρὸς ὅλους τοὺς συμπολίτες μας ὅτι ὁρίζουμε ἑβδομάδα καθαριότητας, τῆς Κοινότητάς μας τὸ διάστημα ἀπὸ Δευτέρα 16.6.80 ἕως Δευτέρα 23.6.1980.

Οἱ ἰδιοκτῆτες σπιτιῶν καὶ καταστημάτων παρακαλοῦνται νὰ καθαρίσουν ἀπὸ τὰ λαζάρια καὶ τὰ ἀμμοχάλικα τὶς αὐλές, τὰ πεζοδρόμια καὶ γενικὰ τὴν περιοχὴ τῶν ἰδιοκτησιῶν τους γιὰ νὰ ἀποφευχθοῦν δυσάρεστες συνέπειες.

Γαλαξίδιον 13 Ἰουνίου 1980
Ὁ Πρόεδρος
ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΗΣ

Η ΕΥΠΟΙΓΙΑ ΤΗΣ κ. ΓΚΟΡΙΟ

Τὴν Κυριακή, 30 Ἰουνίου, ὅμιλος νέων καὶ νεανίδων ἔκαμε τὴν πρώτη δημοσία ἐμφάνισή του σὲ συναυλία, ἔπειτα ἀπὸ μουσικὴ ἐκπαίδευση ἀπὸ τὴν ἀκούραστη καὶ πάντα ἀνανεωμένη σὲ μορφωτικὲς καὶ πολιτιστικὲς προσπάθειες κ. Εὐφροσύνη Γκοριό, πρὸς ὄφελος τῆς μαθητικῆς νεολαίας τοῦ Γαλαξειδίου.

Ἡ ἀπόδοση τῶν παιδιῶν ὑπῆρξε ἀρίστη. Συγχαρητήρια στὴ διδάξασα καὶ στοὺς ἐκτελεστάς της.

ΒΡΑΒΕΙΟ ΕΥΑΣ ΒΛΑΜΗ

Κύριε Πρόεδρε,

Εὐχαρίστως σᾶς πληροφορεῖτε ὅτι ἐφέτος (σχολ. ἔτος 1979—1980) τὸ βραβεῖο καλλιτέρας ἐκθέσεως, ἐκ 2.000 δραχμῶν, ποὺ ἀπονέμεται ἐκ μέρους τῆς Κυρίας Καίτης Βλάμη — Ρηγοπούλου εἰς μνήμην τῆς ἀδελφῆς της Εὔας Βλάμη, ἐμοιράσθησαν οἱ μαθήτριες τῆς πρώτης (Α΄) τάξεως τοῦ Λυκείου Γαλαξειδίου, Χρυσούλα Σπ. Ἀγγουρᾶ καὶ Μαρία Ἀνδρ. Κατσακούλα, διότι ἐκρίθησαν ἰσάξιες οἱ ἐκθέσεις τους. Ἡ ἐπίδοση τοῦ χρηματικοῦ αὐτοῦ βραβείου ἔγινε τὴν 4.6.80 στὸ Γραφεῖο τοῦ Σχολείου ὑπὸ τοῦ Λυκειάρχου κ. Γεωργίου Καραχρίστου.

Παρακαλοῦμε δεχθῆτε τὴν ἔκφραση τῆς ἐξαιρέτου τιμῆς μας καὶ ἀκόμη σᾶς παρακαλοῦμε γιὰ τὴν — εἰ δυνατὸν— δημοσίευση σχετικῶς στὴν ἔγκριτο ἐφημερίδα σας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΧΡΙΣΤΟΣ
Λυκειάρχης

ΝΕΟ ΚΕΝΤΡΟ

Στὸ ἰσόγειο τοῦ οἰκίσκου ποὺ εὑρίσκεται στὸ Ἀνατολικὸ ἄκρο τῆς πλατείας Ν. Μάμα, καταλλήλως διασκευαζόμενο καὶ ἐξοπλιζόμενο, θὰ λειτουργήσει Καφὲ - Μπάρ, μὲ χρῆσι τῆς Πλατείας, ὑπὸ τὴν διεύθυνσι τοῦ κ. Βασιλείου Στραντζούρη.

Ἡ αὐξανόμενη συνεχῶς κίνησι ἐπισκεπτῶν καὶ διερχομένων ἔχει καταστήσει ἀναγκαία τὴν συνεχῆ λειτουργία ἑνὸς κέντρου γιὰ τὴν ἐξυπηρέτησι τῶν ξένων καὶ τὴν προσφορὰ τῶν εἰδῶν ἀναψυκτηρίου (καφέ, ποτῶν, ἀεριούχων, μπύρας κ.λ.π.) καὶ κατὰ τὰς ὥρας ποὺ εἶναι κλειστὰ τὰ ἄλλα καταστήματα.

Ἐὰν λειτουργήσει οὕτω πως τὸ νέο κέντρο, ποὺ εὑρίσκεται σὲ κεντρικώτατο καὶ γραφικώτατο σημεῖο τῆς πόλεως καὶ ὠφέλεια θὰ ἔχει ἀξιόλογη καὶ ὑπηρεσία θὰ προσφέρει πρὸς τὸν Τόπο.

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ

Ἰούνιος

Ὁ Μάϊος παρέδωσε τὴν... ἐξουσία στὸν Ἰούνιο μὲ ἕνα τρελλὸ Μαΐστρο συνεχείας. Ἐκράτησε ἀρκετὲς ἡμέρες, μὲ καταιγίδες καὶ κρύο αἰσθητό.

Τὸ λιμάνι ἐγέμισε ἀπὸ βάρκες καὶ βαρκοῦλες, Γαλαξειδιωτῶν καὶ ξένων. Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ πολλὲς θαλαμηγοὺς πολυτελείας, κάθε τύπου. Πολλὲς ἀπὸ αὐτὲς ἔχουν μόνιμο ἀγκυροβόλιο στὸ λιμάνι μας.

Ἡ Τουριστικὴ κίνησι ἰδίως τὰ Σαββατοκύριακα ὑπῆρξε σταθερὴ καὶ αὐξανόμενη.

Μαθηταί, ξένοι τουρίστες καὶ μεμονωμένοι ἐκδρομεῖς κατακλύζουν κυριολεκτικὰ τὴν πόλι καὶ τὰ κέντρα.

Τὸ ἄκρως δυσάρεστο εἶναι ὅτι οἱ Ἕλληνες ἐκδρομεῖς, μικροὶ καὶ μεγάλοι συνεχίζουν τὴν ρύπανσι. Παντοειδῆ ἀπορρίμματα ἐγκαταλείπονται στὸ Δάσος καὶ τὸν δρόμο τῆς «Πέρα - Πάντας».

Οἱ φύλακες τοῦ Δάσους περιτρέχουν τὸν χῶρο καὶ ἐπιβλέπουν γιὰ νὰ προλάβουν κίνδυνο πυρκαϊᾶς μὲ τοὺς σωλῆνες τοποθετημένους στὶς «βάνες». Ἀλλὰ δὲν ἀρκεῖ αὐτό. Ἂν δὲν περιφραχθῇ τὸ Δάσος θὲν θὰ λείψη ἡ πρωτοφανὴς αὐτὴ κακομεταχείρισι ποὺ ὑφίσταται ἀπὸ τοὺς ἐπιδρομεῖς οἱ ὁποῖοι δὲν ἐννοοῦν νὰ ἀποθέτουν τὰ ἀπορρίμματα στὰ μεγάλα δοχεῖα ποὺ εἶναι κατὰ μῆκος τοῦ δρόμου.

Ἐπὶ τέλους ὁ μαθητόκοσμος ἀνέπνευσε!.. ἀντίο σάκκες, βιβλία, τετράδια... Τὸν λόγο τώρα ἔχει ἡ ξενοιασιά, τὸ ψάρεμα, τὸ κολύμπι. Μοῦ ἔρχεται στὴ μνήμη γνωστὴ φυσιογνωμία ποὺ φοιτοῦσε στὰ παληὰ χρόνια, ἐπὶ μία ἑξαετία στὴν... πρώτη Δημοτικοῦ!..

Ὁ Σύλλογος τῶν Δημοδιδασκάλων ἀπεφάσισεν νὰ τοῦ δώσει τὸ ἐνδεικτικό, ὡς ἀνεπιδέκτου μαθήσεως, γιατὶ σὲ λίγο θὰ πήγαινε... φαντάρος!..

Ἰδιαιτέρως μεγάλη ἡ κίνησι κατὰ τὸ τριήμερο λόγω τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Πούλμαν ἀπὸ τὴν Πρωτεύουσα, τὴν Θεσσαλονίκη, τὴν Πάτρα, τὴν Καρδίτσα, τὸν Τύρναβο, τὰ Ἰωάννινα μετέφεραν ἐκδρομεῖς ποὺ ἐπεσκέφθηκαν τὰ ἀξιοθέατα τῆς πόλεως. Συνωστισμὸς στὰ κέντρα γιὰ φαγητό.

Ἀλλὰ οἱ ξένοι τουρίστες, Γάλλοι, Ὁλλανδοί, Ἐλβετοί, ἐξυπηρετήθησαν γιατὶ τὰ ταξειδιωτικὰ Γραφεῖα ποὺ τοὺς ξεναγοῦν εἶχαν συννενοηθεῖ μὲ τὰ κέντρα τῆς πόλεως.

Ἄρχισε τὶς ἐργασίες του τὸ Καφὲ - Μπὰρ στὴν Πλατεῖα Μάμα. Καλὲς δουλειές...

ΕΥΘΥΜΙΟΣ ΚΑΜΒΥΣΗΣ

Η "ΣΠΗΛΙΑ ΤΟΥ ΛΙΜΑΝΙΟΥ,,

Κατὰ πληροφορίας ἁρμοδίας πηγῆς πρόκειται νὰ ἀναγνωρισθῇ ἡ καταλληλότης, ἀπὸ ἀπόψεως ἀσφαλείας, τῆς «Σπηλιᾶς τοῦ Λιμανιοῦ» ἡ ὁποία, ὡς γνωστόν, εἶχε διαμορφωθεῖ εἰς ἕνα πρωτότυπο νυκτερινὸ χορευτικὸ κέντρο, ποὺ συνεκέντρωνε ἰδίως τὴν νεολαίαν, ὄχι μόνο τοῦ Γαλαξειδίου, ἀλλὰ καὶ τῶν πέριξ Τόπων.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἁρμοδίως ἔχει ἐγκριθεῖ ἡ ἀπαλλαγὴ τῆς Κοινότητος (λύσι μισθώσεως), ἀπὸ τὸν τελευταῖο, ἀθετήσαντα τὶς συμβατικὲς ὑποχρεώσεις του, ἐνοικιαστή.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες τὴν διὰ πλειοδοτικῆς δημοπρασίας μίσθωσι τῆς «Σπηλιᾶς» εἶναι ἀρκετοί, γεγονὸς ποὺ θὰ πρέπει νὰ προκαλέση συναγωνισμὸ καὶ πραγματοποίησι αἰσθητοῦ μισθώματος πρὸς ὠφέλεια τοῦ Κοινοτικοῦ Ταμείου.

Καὶ ἔτσι θὰ ἀποδοθῇ στὴ χρῆσι τοῦ Κοινοῦ τὸ θαυμάσιο αὐτὸ τεχνούργημα τῆς φύσεως, τὴν γραναιτῶδη ἀντοχὴ τοῦ ὁποίου ἐσεβάσθησαν οἱ αἰῶνες καὶ δὲν ἀπέσπασαν οὔτε τὸ παραμικρὸ τεμάχιο οἱ προαιώνιοι καὶ οἱ νεώτεροι φοβεροὶ σεισμοὶ διαρκείας ποὺ ἐπανελημμένως εἶχαν προκαλέσει σημαντικὲς ζημιὲς στὴ γύρω περιοχή.

Ποίων ἄλλων ἀποδείξεων ἔχομεν ἀνάγκην ἀπὸ τὸ ὅτι ἀναλλοίωτο καὶ ἀκλόνητο διὰ μέσου τῶν αἰώνων παραμένει τὸ ἰσόπεδον σπήλαιον τοῦ Λιμανιοῦ;

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΕΣ ΚΟΙΝΟΤΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ

Τὴν 16ην τρέχοντος μηνὸς στὸ Κοινοτικὸ Γραφεῖο, κατόπιν τῶν σχετικῶν προκηρύξεων διεξήχθησαν οἱ πλειοδοτικὲς δημοπρασίες γιὰ τὴν πρώτη φάσι τῶν ἐργασιῶν κατασκευῆς τῆς Πλατείας Χηρόλακκα καὶ γιὰ τὴν ἐπίστρωσι διαφόρων δρόμων ἐντὸς τῆς πόλεως, οἱ ὁποῖες εἶχαν ματαιωθεῖ κατὰ τὸν μῆνα Μάρτιον, ἐξ αἰτίας τῆς ἀποχωρήσεως τῶν ἐμφανισθέντων ἐργολάβων, ποὺ ἐθεώρησαν ἀσύμφορες τὶς τιμὲς μονάδος, τὶς ὁποῖες καθώρισε ἡ ἁρμοδία ὑπηρεσία τῆς Νομαρχίας.

Ἐκ τῶν δύο δημοπρασιῶν, ἡ ἀφορῶσα τὴν πλατεῖα Χηρόλακκα κατεκυρώθη στὸν πλειοδοτήσαντα κ. Σπήλιο Καίσαρη. Προσεχῶς θὰ ἐγκατασταθῇ ὁ ἐργολάβος καὶ θὰ ἀρχίσει ἡ κατασκευή.

Ἡ ἄλλη ποὺ ἀφεώρα τὴν ἐπίστρωσι τῶν δρόμων, ἐματαιώθη λόγω ἀποχωρήσεως καὶ πάλι τῶν ἐμφανισθέντων ἐργολάβων παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι οἱ τιμὲς εἶχαν ἀναθεωρηθεῖ καὶ ἀναπροσαρμοσθεῖ.

Μετὰ τὴν ματαίωσι τῆς δημοπρασίας αὐτῆς ἡ Κοινοτικὴ Ἀρχὴ ἔχει πλέον τὸ νόμιμο δικαίωμα νὰ ἀποφασίσει τὴν «δι' ἀπευθείας ἀναθέσεως» ἐκτέλεσι τοῦ ἔργου, κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ σχετικοῦ πρακτικοῦ τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου ἀπὸ τὴν Νομαρχία.

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ ΒΙΒΛΙΟΥ

Σὲ ἀναγνωστικὸ βιβλίο γιὰ τὴν δευτέρα τάξι Δημοτικοῦ, ποὺ τὸ συνέγραψαν αἱ Ἀγγελικὴ Βαρελᾶ καὶ Φράνση Σταθάτου καὶ θὰ χρησιμοποιηθεῖ στὰ Σχολεῖα ἀπὸ τὸ Σχολικὸ ἔτος 1980 — 1981, τὴν εἰκονογράφησι καὶ σελιδοποίηση ἔκαμε ἡ γνωστὴ κεραμίστρια συμπολίτισα Κάτια Μητροπούλου. Εἰδικώτερα τὸ ἐξώφυλλο εἶναι εἰκονογραφημένο μὲ ἕνα κεραμεικὸ τῆς ἰδίας καὶ μερικὲς ἀπὸ τὶς τετραχρωμίες ποὺ εἶναι ἀνάμεσα στὶς σελίδες τοῦ βιβλίου, ἀπεικονίζουν τοπία τοῦ Γαλαξειδιοῦ.

Συγχαρητήρια στὴν συμπολίτιδα καλλιτέχνιδα γιὰ τὴν νέα της καλλιτεχνικὴ δημιουργία καὶ γιὰ τὴν προβολὴ τῆς γενετείρας μας.

ΥΔΡΑΥΛΙΚΑ ΕΡΓΑ

Μὲ ἀπ' εὐθείας ἀνάθεσι ἐνεκρίθη ἡ «ἀποπεράτωσι τῆς πρὸ ἐτῶν κατασκευασθείσης ἀμβροδεξαμενῆς τῆς Κοινότητος καθὼς καὶ «ἡ κατασκευὴ ποτίστρας» καὶ διαμορφώσεως τῆς γύρω περιοχῆς διὰ τὴν ὕδρευσι τῶν αἰγοπροβάτων.

Ἐπίσης θὰ γίνει ἡ ἀντικατάστασι τοῦ ἐσωτερικοῦ δικτύου ὑδρεύσεως στὸ χῶρο ἀπὸ Πλατεῖα Ἡρώων Φανιδάκη, Δόγκα, Δροσοπούλου (Νενέζου), Κατσιμπούρη, Τασίας Κατίκα, Πλατεῖα Σάθα, Προκαλάμου, μὲ ἀφαίρεσι τῶν φθαρμένων σιδηροσωλήνων διὰ καινουργῶν γαλβανισμένων.

ΕΚΘΕΣΗ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ

Στὸ «ΠΟΛΙΣΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΑΜΦΙΣΣΑΣ» καὶ ἐν συνεχείᾳ στοὺς Δελφοὺς θὰ ἐκθέσει ζωγραφικοὺς πίνακες μὲ θέματα ἀπὸ τὸ Γαλαξεῖδι ἡ κ. Μαρούσκα σύζυγος τοῦ φίλου, μονίμου κατοίκου Γαλαξειδίου κ. Χρήστου Πέτα.

Ἡ κ. Μαρούσκα Πέτα, ἐρασιτέχνις ζωγράφος εἶναι προικισμένη μὲ πηγαῖα κλίσι πρὸς τὴν εἰκαστικὴ Τέχνη τῆς Ζωγραφικῆς.

Τὰ εἰδυλλιακὰ τοπία καὶ ὁ παραδοσιακὸς οἰκισμὸς τοῦ Γαλαξειδιοῦ, ποὺ ἔχει ἀγαπήσει σὰν δεύτερη πατρίδα του τὸ ἀξιαγάπητο ζεῦγος Χρ. Πέτα, προεκάλεσαν τὸν εὐαίσθητο χρωστῆρα της, γιὰ νὰ ἀποδώσει μὲ ἀξιοσημείωτη ἐπιτυχία τοὺς πίνακές της. Συγχαίρομε καὶ εὐχόμεθα νὰ συνεχίσει τὸ ἔργο της.

ψηφ/ψη: Ηλίας Π. Κουμπαρούλης